

Stjórnartíðindi

1894 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 96, 109, 119, og 134.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1894.

Regeringstidende

for

Island

for

Maret 1894.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1894.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for Aaret 1894.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1894.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Bladsíðutal.
1	2. febr.	Lög um aukatekjur þær, er renna i landssjóð	2—25
2	2. febr.	Lög um aukatekjur, dagpeninga og ferðakostnað sýslumanna, bæjarfógeta og fl.....	26—31
3	2. febr.	Lög um breyting á 2., 4. og 15. gr. í tilskipun um lausamenn og húsmenn á Íslandi 26. maí 1863 og viðauka við hana	32—35
4	2. febr.	Lög um breytingu á opnu brjefi 29. maí 1839, um byggingarnefnd í Reykjavík	36—39
5	23. febr.	Lög um að leggja jarðirnar Laugarnes og Klepp í Seltjarnarnesshreppi undir lögsagnarumdæmi og bæjarfjelag Reykjavíkur	40—41
6	1. marz.	Auglýsing er fellir úr gildi ýmsar auglýsingar frá stjórnarráði Íslands um ráðstafanir gegn því, að hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, m. fl.....	42—45
7	13. apríl.	Lög um ýmisleg atriði, er snerta gjaldþrotaskipti	46—61
8	13. apríl.	Lög um vegi	62—71
9	13. apríl.	Lög um breytingu á 3. og 5. gr. yfirsetukvennalaga 17. des. 1875	72—73
10	13. apríl.	Lög um viðauka og breyting á lögum 4. nóv. 1881 um útflutningsgjald á fiski og lýsi o. fl.	74—75
11	13. apríl.	Lög um samþykktir til að friða skóg og mel.....	76—79
12	13. apríl.	Samþykktarlög um verndun Safamýrar í Rangárvallasýslu.....	80—83
13	13. apríl.	Lög um fuglaveiðasamþykkt i Vestmannaeyjum	84—87
14	13. apríl.	Lög um löggilding verzlunarstaðar á Svalbarðseyri.....	88—89
15	8. maí.	Lög um bæjarstjórn á Seyðisfirði.....	90—105
16	14. maí.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	106—107
17	16. maí.	Auglýsing um austurlenzka kólerusótt í Lissabon og fl.....	108—109
18	25. júní.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur.	110—111
19	5. júlí.	Auglýsing um bólusótt í Leith og Rotterdam og fl.....	112—113
20	15. júní.	Konungsbrjef um setning alþingis	114—115
21	3. ágúst.	Auglýsing um austurlenzka kólerusótt í höfnum i Vestur-Prússlandi og fl.....	116—117

Indholdsfortegnelse

til

Regeringsstidende for Island for Aaret 1894.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetæl.
1	2. Febr.	Lov om Sportler til Landskassen	2—25
2	2. Febr.	Lov om de Sydsjelmænd og Byfogder med flere tilkomnende Sportler, Diæter og Vederlag for Rejseomkostninger	26—31
3	2. Febr.	Lov om Forandring i §§ 2, 4 og 15 i Forordning om Løse- mænd og Husmænd i Island af 26de Maj 1863 samt om Tillæg til samme	32—35
4	2. Febr.	Lov om Forandring i Plakat af 26de Maj 1839 betræffende en Bygningskommission i Reykjavik	36—39
5	23. Febr.	Lov om Henlæggelse af Forberne Laugarnes og Kleppur i Seltjarnarnes Rep under Reykjavik Rådbyråds Jurisdiktion og Kommune	40—41
6	1. Marts.	Bekendtgørelse om Ophævelse af flere Bekendtgørelser fra Mini- steriet for Island angaaende Foranstaltninger mod den asiatiske Koleras Indbringelse til Island m. v.	42—45
7	13. April.	Lov om forskjellige Punkter vedrørende Konkurs	46—61
8	13. April.	Lov om Vejvæsenet	62—71
9	13. April.	Lov om Forandring i Lov om Jordemodervæsenet af 17de December 1875 §§ 3 og 5	72—73
10	13. April.	Lov om Tillæg til og Forandring i Lov af 4de November 1881 om Udførelsesafgift af Fisk og Tran m. m.	74—75
11	13. April.	Lov om Vedtægter angaaende Fredning af Skove og Marchalm	76—79
12	13. April.	Lov angaaende Vedtægt om Bestyttelse af Safamyri i Rangar- valla Syssel	80—83
13	13. April.	Lov om Vedtægt angaaende Fuglesangst i Vestmannøerne	84—87
14	13. April.	Lov om Autorisation af et Handelssted paa Svalbardøehri	88—89
15	8. Maj.	Lov om Bestyrelsen af Rådbyråden Seydisfjords kommunale Anlig- gender	90—105
16	14. Maj.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Tronfølgeren	106—107
17	16. Maj.	Bekendtgørelse om asiatisk Kolera i Lissabon m. m.	108—109
18	25. Juni.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Kongens Hjemkomst	110—111
19	5. Juli.	Bekendtgørelse om Børnekopper i Leith og Rotterdam m. m.	112—113
20	15. Juni.	Allerhøjeste Reskript om Altingets Nabning	114—115
21	3. August.	Bekendtgørelse om asiatisk Kolera i Havne i Vestpreussien m. m.	116—117

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
22	13. sept.	Auglýsing um austurlenzka kólerusótt í höfnum í Hollandi og og Austur-Prússlandi og fl.....	118—119
23	22. sept.	Auglýsing um austurlenzka kólerusótt í höfnum í Litlu-Asíu og fl.....	120—121
23	9. nóvbr.	Auglýsing um verzlunar- og sigligga-samning milli konungs- rikisins Danmerkur og konungsríkisins Spánar	120—133
24	10. nóvbr.	Lög um bann gegn botnvörpuveiðum	134—135
25	10. nóvbr.	Auglýsing um að innkallaðir skuli allir bláir 10-króna seðlar, er Þjóðbankinn hefur gefið út og ganga manna á meðal..	136—137
26	13. nóvbr.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	138—139
27	6. desbr.	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur.	140—141

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetæl.
22	13. Sept.	Bekendtgørelse om asiatisk Kolera i Havne i Nederlandene og Østpreussien m. m.....	118—119
23	22. Sept.	Bekendtgørelse om asiatisk Kolera i Havne i Lilleasien m. m....	120—121
23	9. Nov.	Bekendtgørelse om en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Spanien affluttet Handels- og Skibsfarts-Konvention	120—133
24	10. Nov.	Lov indeholdende Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad	134—135
25	10. Nov.	Bekendtgørelse om Indkaldelse af samtlige i Omløb værende af Nationalbanken udstedte blaa 10-Kronesedler	136—137
26	13. Nov.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Graværelse til Tronsfølgeren.....	138—139
27	6. Dec.	Allerhøjeste Kundgørelse angaaende Kongens Hjemkomst.....	140—141

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Negeringstíðende

for

Island.

A.

Nr. 1.
2.
febr.

Lög

um

aukatekjur þær, er renna í landssjóð.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kapítuli.

Um dómsmálagjöld.

1. gr.

Fyrir stefnu skal gjalda 50 auru, þegar málsaðili í stað þess að gefa út fyrir-
kallsseðil beiðist þess, að stefnan verði gefin út með nafni dómars og innsigli.

Sama gjald skal greiða fyrir fyrirkall það, er greinir um í 9. og 14. gr. tilskip-
unar 15. ágúst 1832.

2. gr.

Fyrir að taka fyrir mál, þar með talin ritun í dómsmálabókina, skal gjalda
1 kr. Sama gjald skal greiða í tilfellum þeim, er getur um í 7., 9. og 14. gr. tilskipunar
15. ágúst 1832.

3. gr.

Fyrir að leggja dóm á mál skal gjalda 1 kr., um leið og málið er tekið til dóms.
Fyrir hina skriflegu frávísun, sem greinir um í 6. gr. tilskipunar 15. ágúst 1832, skal
greiða sama gjald.

4. gr.

Nú eru teknar út fleiri en ein stefna í sama máli, og skal þá greiða gjöld þau,
er getur um í 1. og 2. gr., fyrir hverja þeirra um sig. Gjald það, sem ræðir um í 3. gr.,
á sækjandi málsins að greiða, en komi gagnsókn fyrir, skal gagnsækjandi einnig greiða
gjald þetta.

5. gr.

Fyrir að yfirheyra vitni skal gjalda 30 auru fyrir hvert þeirra.
Fyrir gagnspurningar skal ekki greiða sjerstaklega.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Sportler til Landskassen.

Nr. 1.
2den
Febr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitteligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1ste Kapitel.

Om Gebyrer i Domsjager.

§ 1.

For Stævning, naar Parten i Stedet for at udstede Kaldsceddel, forlanger Stævningen udstedt under Dommerens Haand og Segl, skal der betales 50 Ø.

Samme Betaling erlægges for den i Anordning 15de August 1832 §§ 9 og 14 ommeldte Indtælbelse.

§ 2.

For Sagens Anhængiggørelse, derunder Protokollens Førelse, betales 1 Kr. Det samme Gebyr erlægges i de i Anordning 15de August 1832 §§ 7, 9 og 14 omhandlede Tilfælde.

§ 3.

For Sagens Paakendelse betales 1 Kr. ved Sagens Optagelse til Dom. Det samme Gebyr erlægges for den i Anordning 15de August 1832 § 6 ommeldte skriftlig udfærdigede Afvisning.

§ 4.

For saa vidt der under samme Sag udtages flere forskellige Stævninger, blive de i §§ 1 og 2 ommeldte Gebyrer at udrede for hver Stævning især. Det i § 3 omhandlede Gebyr bliver at tilsvare af Sagsøgeren, men for saa vidt Kontrasjøgsmal finder Sted, tillige af Kontrasjøgsgæren.

§ 5.

For ethvert Vidne at afhøre betales 30 Ø.

For Kontrafæstioners Frem sættelse erlægges ingen særlig Betaling.

Nr. 1.
2.
febr.

6. gr.

Fyrir að kveðja menn í rjetti til skoðunargjörða eða annara slíkra gjörða skal gjalda 30 aura fyrir hvern hinna dómkvöðdu, auk gjalds þess, er getið er um í 2. gr. Sama gjald skal greiða fyrir eiðfesting gjörðarinnar, svo og fyrir sjerhverja eiðfestingu, nema um vitni sje að ræða.

Þetta ákvæði á einnig við, þegar kveðja skal menn til að virða fasteign til veðsetningar fyrir láni af fje ómyndugra og þegar eiðfesta skal menn þessa.

7. gr.

Fyrir að staðfesta og innsigla rjettargjörðir eða önnur eptirrit, sem út eru gefin í gjörðarformi, skal gjalda 50 aura fyrir hvert.

8. gr.

Þegar mál það, er ræðir um, varðar eigi meiru en 50 krónum, skal aðeins greiða helming gjalda þeirra, er um getur í 1.—6. gr.

9. gr.

Í hjúamálum skal eigi gjalda nema 50 aura alls, en í lögreglumálum um meðgjöf með óskilgetnum börnum skal engin gjöld greiða í hjerði.

Í öðrum lögreglumálum skal greiða hin venjulegu gjöld, sem talin eru hjer að framan.

10. gr.

Fyrir bókun á yfirlýsing um eitt eður annað, sem ekki snertir neitt mál, sem áður hefur verið tekið fyrir og er til meðferðar fyrir rjettinum, skal sá, er þessa beiðist, greiða 50 aura auk gjalds þess, er getur um í 2. gr.

11. gr.

Við landsyfirdóminn skal ávalt greiða tvöfalt gjald á við það, er borga hefði átt í hjerði.

12. gr.

Í opinberum málum og gjafsóknarmálum skal engin rjettargjöld greiða, en í gjafsóknarmálum skulu rjettargjöld þau, er gjafsóknarhafandi hefði átt að greiða, goldin af hinum málsaðila, þegar hann er skyldaður með dómi til að greiða málskostnaðinn.

Í málum þeim, sem ræðir um í 16. gr. laga um kosningar til alþingis 14. sept. 1877, skal engin rjettargjöld greiða í hjerði.

13. gr.

Þingvitnaleiðslur, er fram fara til þess að færa sönnur á slys eða til þess að heimila verðlaun fyrir björgun druknaðra, skal álíta sem opinber mál, en venjulega skulu þær fara fram á hinum reglulegu þingtímum, til þess að kostnaður rísi eigi af fyrir hið opinbera.

§ 6.

Nr. 1.
2den
Febr.

For Mænds Udmeldelse for Retten til Syns- eller andre deslige Forretninger betales foruden det i § 2 ommeldte Gebyr 30 D. for hver udmeldt Mand, og lige saa meget betales for Forretningens Vedligelse saa vel som for enhver anden Eds Modtagelse uden for Vidneførsel.

Foranførte Bestemmelse gælder ogsaa om Mænds Udmeldelse til at vurdere Jord- ejendom til Pantfætning for Laan af umyndiges Midler samt for deres Edfæstelse.

§ 7.

For Bekræftelse og Forsegling af Retsakter eller af andre Udskrifter, som udfærdiges i Akts Form, betales 50 D.

§ 8.

Hvor Sagens Værdi ikke overstiger 50 Kr., betales de i de foregaaende §§ 1—6 bestemte Gebyrer kun med det halve.

§ 9.

I Tyndesager betales kun i alt 50 D., men i Politisager, som angaa Opfostrings- hjælp til uægte Børn, betales intet Gebyr for Underretten.

I andre Politisager betales de sædvanlige i de ovenstaaende Paragraffer fore- skrevne Retsgebyrer.

§ 10.

For Modtagelse til Protokollen af en Deklaration om et eller andet, som ikke henhører til nogen ved Retten staaende og forhen der anhängiggjort Sag, betales af den, der fremsætter samme til at indføres, foruden Gebyr efter § 2 endvidere 50 D.

§ 11.

Ved Overretten erlægges i alle Tilfælde det dobbelte af det Gebyr, som for samme Forretning vilde blive at erlægge ved Underretten.

§ 12.

I offentlige og beneficerede Sager bliver intet Retsgebyr at erlægge, men hvor fri Proces er forundt, bliver det Retsgebyr, som ellers den beneficerede Part skulde udrede, at tilsvare af Modparten, naar denne ved Dom findes skyldig til at betale Processens Omkostninger.

I de i Lov om Valgene til Altinget af 14de September 1877 § 16 omhandlede Sager erlægges intet Retsgebyr for Underretten.

§ 13.

Tingsvidner, der afholdes for at bevise Ulykkestilfælde, eller til at hjemle Præmie for drukkendes Redning, behandles som offentlige Sager, men de bør ordentligvis afholdes til de sædvanlige Tingtider, saa at Udgift derved ikke paadrages det offentlige.

Nr. 1.
2.
febr.

2. kapítuli.

Um gjöld fyrir fógetagjörðir.

14. gr.

Fyrir kyrrsetningargjörð eða lögbann, svo og fyrir fjárnáms-, lögtaks- eða lög-geymslugjörð, sem fram fer á fjármunum — en til fjármuna teljast eigi aðeins lausafje og fasteignir, heldur og skuldakröfur á hendur öðrum og önnur þau fjárrjettindi, sem greinir um í 3. kapítula laga 4. nóvember 1887 um aðför — skal gjalda í hlutfalli við fjárupphæð þá, sem gjörðarinnar er beiðst fyrir, eins og hjer segir:

þegar upphæðin er	25 kr. eða minni		» kr. 75 a.
— — — frá	25 kr.	til 50 kr.	1 — 50 —
— — — —	50 —	— 100 —	2 — 25 —
— — — —	100 —	— 200 —	3 — » —
— — — —	200 —	— 300 —	3 — 50 —
— — — —	300 —	— 400 —	4 — » —
— — — —	400 —	— 1,000 —	5 — » —
— — — —	1,000 —		6 — » —

15. gr.

Fyrir að kyrrsetja mann skal gjalda 6 kr.; sjeu fjármunir jafnframt kyrrsettir, skal gjalda fyrir það eptir 14. gr.

16. gr.

Nú er aðfarar beiðst hjá einum og sama manni eptir fleiri dómum en einum, sættum eða þinglesnum veðskuldabryetum (og eru þau skilyrði eru fyrir hendi, sem sett eru í 15. og 16. gr. laga, nr. 29, 16. desember 1885), og skal gjaldið þá greitt fyrir hverja þeirra um sig.

Þegar fjárnáms er beiðst eptir sama dóminum, sættinni eða veðskuldabryefinu hjá fleirum en einum, skal gjörð halda hjá hverjum þeirra og greiða gjaldið fyrir hverja gjörðina. Þetta gildir þó eigi, ef hlutaðeigendur eiga muni í sameign, er fjárnám er gjört í. Eigi skal heimta hærra gjald, þótt munir þeir, sem fjárnámi eru teknir, sjeu eigi allir á sama stað.

17. gr.

Fyrir lausnargjörð skal gjalda eptir 14. gr., þegar fje með henni er laust látið, en eptir 15. gr., sje kyrrsetning manns með henni niður felld.

18. gr.

Fyrir rannsókn, sem haldin er eptir beiðni einstakra manna, skal gjalda 1 kr.

19. gr.

Fyrir útburð manns af jörðu eða húsi og fyrir innsetning á jörð eða í hús til umráða skal gjalda 2 kr. Sama gjald skal greiða fyrir aðrar fógetagjörðir, er fara fram á eitthvað það, er eigi verður metið til peningaverðs.

Nr. 1. Lög 2. febrúar um aukatekjur þær, er renna í landssjóð.

2det Kapitel.

Om Gebyrer for Fogedforretninger.

Nr. 1.
2den
Febr.

§ 14.

For en Arrest-, Selvestrations- eller Forbudsforretning, samt for en Eksekutions-, Udpantnings- eller Afsetningsforretning, naar samme sker i Gods, hvorunder ikke alene saa vel rørlige som urørlige Ting, men ogsaa udestaaende Gældsfordringer og andre i Lov om Eksekution af 4de November 1887 Kapitel III ommeldte Formuerettigheder indbefattes, betales i Forhold til Størrelsen af den Sum, hvorfor Forretningen foretages, saaledes:

Naar Summen er	25 Kr. eller derunder	" Kr. 75 Ø.
— — — fra 25 — til 50 Kr. inkl.	1 — 50 —	
— — — — 50 — — 100 — —	2 — 25 —	
— — — — 100 — — 200 — —	3 — " —	
— — — — 200 — — 300 — —	3 — 50 —	
— — — — 300 — — 400 — —	4 — " —	
— — — — 400 — — 1,000 — —	5 — " —	
— — — — 1,000 — —	6 — " —	

§ 15.

For Arrest paa Person betales 6 Kr., og dersom Arrest tillige sker i Gods, betales derfor efter § 14.

§ 16.

Naar Eksekution rekvireres efter flere Domme, Forlig eller tinglæste Pantebreve (under de i Lov Nr. 29 af 16de December 1885 §§ 15 og 16 fastsatte Betingelser) hos een og samme Person, betales Gebyret for hver af disse særskilt.

Naar Udlæg efter een og samme Dom, Forlig eller Pantebrev rekvireres hos flere end een Person, bør der holdes og betales en Forretning for hver Person; dog gælder dette ikke om de Tilfælde, hvor disse forskellige Individer have fælles Ejendomme, hvori Udlæg gøres. Gebyret forhøjes ikke, fordi de Ting, hvori Udlæg gøres, befinde sig paa forskellige Steder.

§ 17.

For en Relaxationsforretning betales efter § 14, naar den angaar Gods, og efter § 15, hvor en personlig Arrest derved ophæves.

§ 18.

For at iværksætte en Inquisition efter privates Begæring betales 1 Kr.

§ 19.

For en Forretning, hvorved nogen udsættes af Jord eller Hus, som han har i Besiddelse, eller indsættes i Besiddelsen af Hus eller Jord, betales 2 Kr. Samme Betaling erlægges for andre Fogedforretninger, hvis Genstand ikke skønsmæssig kan anføres til en vis Pengeværdi.

Nr. 1.
2.
febr.

20. gr.

Fyrir skoðun á líkamsáverka eptir beiðni einstakra manna skal gjalda 2 kr.
Fyrir skoðun á fundnum líkum skal ekkert gjald greiða

21. gr.

Þegar hreppstjóri heldur fógetagjörðir, skal fara eptir lögum nr. 3, 13. janúar 1882, 5. gr. og lögum nr. 29, 16. desember 1885, 14. gr.

22. gr.

Ef hægt er að ákveða gjaldið fyrir fram, skal greiða fógeta það áður en hann byrjar gjörðina, þá er hann krefst þess, og er gjaldið eigi apturkræft, þótt gjörðarbeiðnin sje kölluð aptur, eða fógeti neiti að fremja gjörðina, nema svo sje, að hærri gjald hafi verið borgað fyrir fram fyrir gjörðina, en greiða hefði átt, er hún var leidd til lykta.

23. gr.

Í gjafsóknarmálum og skipuðum málum, svo og þegar sá beiðist fjárnáms, er dæmdar hafa verið bætur í opinberu máli, og þegar tekinn er fjárnámi eða lögtaki framfærslueyvir, er manni ber að greiða með barni sínu skilgetnu eða óskilgetnu, með stjúpbari, foreldri sínu eða konu, er hann hefur slitið samvistum við, eða skilið við að borði og sæng eða að fullu og öllu, eða tekið er lögtaki eða fjárnámi kaup hjúa eða matarverð, er þau eiga hjá húsbændum sínum, skal því að eins greiða rjettargjald, að það náist hjá þeim, er fyrir fjárnámi eða lögtaki verður, enda sje kröfu gjörðarbeiðanda áður fullnægt.

Fyrir að fullnægja dómum í sakamálum eptir ráðstöfun hins opinbera skal engin gjöld greiða.

3. kapituli.

Um gjöld fyrir þinglýsingar o. fl.

24. gr.

Fyrir að þinglesa afsalsbrjef, veðskuldabryef, fjárnámsgjörð, skiptabryef eða önnur skjöl, sem þinglesin eru sem eignarheimild fyrir fasteign eða til þess að leggja hapt á fasteignir og fyrir að rita á skjöl þessi og rita þau inn í bækurnar, svo og fyrir að þinglesa, rita á og bóka skjöl, sem leggja hapt á lausafje, skal gjalda í hlutfalli við fjárupphæð þá, er skjalið hljóðar um, eins og hjer segir:

Þegar upphæðin er	100 kr. eða minni		» kr. 75 a.
— — — frá	100 — til	200 kr.	1 — » -
— — — —	200 — —	500 —	1 — 50 -
— — — —	500 — —	1,000 —	2 — » -
— — — —	1,000 — —	2,000 —	3 — » -
— — — —	2,000 — —	3,500 —	4 — » -
— — — —	3,500 — —	5,000 —	5 — » -

og sje upphæðin meiri, skal gjalda 6 kr., hversu há sem hún er.

§ 20.

Nr. 1.
2den
Febr.

For en Sønnsforretning i Anledning af tilføjet Legemsbestadigelse, naar samme sker efter privates Begæring, betales 2 Kr. For at syne fundne døde Mennesker betales intet.

§ 21.

Naar en Fogedforretning udføres af Repthyreren, forholdes efter Lov Nr. 3 af 13de Januar 1882 § 5 og Lov Nr. 29 af 16de December 1885 § 14.

§ 22.

For saa vidt Gebhyret lader sig forud bestemme, bør det paa Fogdens Begæring til ham betales, inden han tiltræder Forretningen, og hvis den siden tilbagefalder, eller Forretningens Fremme nægtes, kan det erlagte ikke kræves tilbage, medmindre der skulde være forud betalt højere Gebhyr, end for den udførte Forretning skulde erlægges.

§ 23.

I beneficerede og befalede Sager, samt naar Eksekution sker efter Forlangende af nogen, hvem der i en offentlig Sag er tilkendt Erstatning, saa vel som naar Underholdningsbidrag til ægte eller uægte Børn, Stedbørn, Forældre, forladte, frageseparerede eller fraskilte Hustruer, eller Thyendes tilgodehavende Løn eller Kostpenge hos Husbonden ved Eksekution eller Udpantning inddrives, erlægges ifkun Gebhyr, for saa vidt dette er erholdeligt hos den, hos hvem Udlæg sker, efter at den Fordring, for hvilken Forretningen foretages, er fyldestgjort.

For Fuldbbrydelse af Domme i kriminelle Sager efter offentlig Foranstaltning erlægges intet Gebhyr.

3dje Kapitel.

Om Betaling for Tinglysninger m. m.

§ 24.

For at tinglæse, paategne og indføre i Protokollen et Skøde, et Pantebrev, en Udlæggsforretning, et Skiftebrev eller noget andet Dokument, som læses for at give Udkomst til en fast Ejendom eller derpaa lægge en Hæftelse, saa og for at tinglæse, paategne og indføre Dokumenter, som gaa ud paa Behæftelse af Løssøre, betales i Forhold til den Sum's Størrelse, hvorpaa Dokumentet lyder, saaledes:

Naar Summen er.....	100 Kr. eller derunder.....	„ Kr. 75 Ø.
— — — fra	100 — til 200 Kr. inkl....	1 — „ —
— — — —	200 — - 500 — — ...	1 — 50 —
— — — —	500 — - 1,000 — — ...	2 — „ —
— — — —	1,000 — - 2,000 — — ...	3 — „ —
— — — —	2,000 — - 3,500 — — ...	4 — „ —
— — — —	3,500 — - 5,000 — — ...	5 — „ —

og er Summen højere, da 6 Kr. hvor høj den end er.

Nr. 1. Gjald það, er síðast er nefnt, skal og greiða, sje upphæð sú óákveðin, sem skjalið
2.
febr. greinir um, t. a. m. þegar veð er sett fyrir skuldum, er síðar verða stofnaðar.

Nú er upphæðin ákveðin í öðrum aukum en peningum, og skal þá meta þá til peningaverðs eptir almennum reglum.

Nú er árlegt afgjald áskilið um óákveðinn tíma, og skal þá gjalda sem fyrir 25 sinnum stærri fjárupphæð, en sje afgjaldið áskilið fyrir lífstíð, skal gjaldið aðeins talið af 5-faldri upphæðinni; sje ártal tiltekið, skal afgjaldið talið saman fyrir öll árin, en þó skal aldrei af meiru gjalda en af upphæð afgjaldsins 25-faldri.

Nú er eign seld af hendi, án þess að fyrir hana sje greitt andvirði, eða henni makaskipt gegn annari eign, og verður þá að tiltaka verð hennar í skjalinu eða rita það á það, svo ákveða megi eptir því þinglýsingargjaldið.

25. gr.

Fyrir að þinglesa og bóka skjöl, er hljóða um efni, sem eigi verður metið til ákveðins verðs, eða skjöl, sem ekki eru um afsal eða hapt á fasteignum eða lausafje, skal gjalda 1 kr. Sjeu þesskonar skjöl þinglesin við landsyfirdóminn, skal gjalda 2 kr.

26. gr.

Þegar þinglesa skal heimildarskjal eða brjef um hapt á eignum, skal hlutað-eigandi embættismaður líta eptir því, hvort útgefandi þess hefur sjálfur eignarheimild fyrir eign þeirri eða munum, sem hann ráðstafar, eða hvort nokkuð það hafi þinglesið verið áður, er ónýtt geti eða rýrt gildi skjalsins, og rita aðeins á skjalið, að það hafi verið þinglesið, ef enginn brestur eða tálmun finnst; ella skal rita athugasemd á skjalið um heimildar-brest hans eða um hið áður lesna heptingar-brjef, og skal greiða fyrir það helming gjalds þess, er ræðir um í 24. gr., en þó aldrei minna en 50 aura og aldrei meira en 1 kr. 50 aura. Þegar fengnar eru betri skýrslur eða frekari heimild, og áritunin þvínæst verður afmáð, skal greiða fyrir það sama gjald og fyrir að gjöra hana.

27. gr.

Fyrir að aflýsa skjali og afmá það úr veðbrjefabókinni, svo og fyrir að aflýsa afborgun á veðskuld og gjöra áritun um það á veðskuldabryfið, skal greiða helming gjalds þess, er greinir um í 24. gr., þó eigi minna en 50 aura; á afborgun skal miða gjaldið við stærð hennar.

28. gr.

Nú krefst einhver vottorðs úr afsals- og veðbrjefabókunum um eignarheimild á fasteign og um höpt þau, er á henni hvíla, og skal hann gjalda fyrir það 1 kr.

Vottorð þau, er stjórn landsbankans krefst úr greindum bókum um fasteignir þær, sem menn ætla að veðsetja gegn láni úr bankanum, skulu gefin ókeypis, ef þau eru ætluð bankanum einum til afnota.

29. gr.

Nú er sama skjalið þinglesið í fleiri þinghám en einni, og skal þá greiða gjöld þau, sem að framan getur um, fyrir hverja þinglýsing.

Det sidstnævnte Gebyr erlægges ogsaa, naar den Sum, hvorpaa Dokumentet lyder, er ubestemt, saasom ved Pantesætning for fremtidig Gæld. Nr. 1.
2den
Febr.

For saa vidt Summen ikke er bestemt i Penge, men i Naturalier, blive samme at beregne til Penge efter de almindelig gældende Regler.

Hvor en aarlig Afgift er betinget for ubestemt Tid, anses den som en Kapital af det 25-dobbelte Beløb, men er den betinget for Livstid, ansættes den kun til det 5-dobbelte; er det for et bestemt Antal Aar, bliver det samlede Beløb deraf at lægge til Grund, dog at det i intet Tilfælde bliver mere end det 25-dobbelte Beløb.

Overdrages en Ejendom uden Bederlag eller ved Mageskifte, bliver Værdien, for at Gebyret derefter kan bestemmes, at opgives i Dokumentet eller ved Paategning paa samme.

§ 25.

For Læsning og Protokolation af Dokumenter, hvis Genstand ikke kan ansættes til bestemt Værdi, eller som ikke gaa ud paa Erhvervelse eller Behæftelse af Gods og Ejendom, betales 1 Kr.; men hvor saadan Læsning foregaar ved Landsoverretten, betales 2 Kr.

§ 26.

Rettens Betjent har, naar et Adkomst- eller Forhæftelsesdokument læses, at efterse, om Udstederen selv har Adkomst til den Ejendom eller det Gods, hvorover han derved disponerer, eller om der forhen er læst noget, som kan betage Dokumentet sin Gyldighed eller indskrænke samme, og hvis ingen Mangel eller Forhindring findes, gives der blot Paategning om Dokumentets Læsning. Men i modsat Fald bliver der om den manglende Adkomst eller det forhen læste Forhæftelsesdokument at gøre Paategning paa Dokumentet, hvorfor betales det halve af den i § 24 fastsatte Betaling, dog i intet Tilfælde under 50 Ø. eller over 1 Kr. 50 Ø., og naar siden denne Paategning efter erhvervet ny Oplysning eller yderligere Hjemmel udslettes, bliver atter at betale det samme som for Paategningen.

§ 27.

For et Dokument at aflyse og af Pantebogen at udslette, eller for at aflyse et paa en Panteforskrivning gjort Afdrag og derom meddele Paategning paa samme, betales det halve af det i § 24 bestemte Gebyr, dog ikke under 50 Ø., og bliver Gebyret, naar et Afdrag er gjort, at beregne i Forhold til dettes Størrelse.

§ 28.

Forlanger nogen Attest af Skøde- og Pantebøger angaaende Adkomsten til en Ejendom og de derpaa hvilende Hæftelser, bliver derfor at betale 1 Kr.

De af Landsbankens Direktion rekvirerede Attester af bemeldte Bøger angaaende de Ejendomme, hvori Laan søges, meddeles uden Betaling, for saa vidt de udelukkende skulle tjene til Bankens Brug.

§ 29.

Læses det samme Dokument i flere Tingfogne end eet, blive de i det foregaaende fastsatte Gebyrer at erlægge for hver enkelt Tinglæsning.

Nr. 1.
2.
febr.

30. gr.

Fyrir þinglýsingar og aflýsingar á veði því, sem sett er landssjóði fyrir innheimtu á tekjum hans, skal ekkert gjald greiða. Svo er og um þinglestur og aflýsingar á uppskriftargjörðum þeim á eignum þurfalinga og yfirvaldsúrskurðum um sviptingu á fjárforræði þeirra, sem greinir um í 3. og 4. gr. laga nr. 20, 4. nóvember 1887.

4. kapituli.

Um skiptagjöld.

31. gr.

Í öllum þeim búum, sem skiptaráðandi eða skiptaforstjóri án dómsvalds fer með og lýkur skiptum í, skal greiða í skiptagjöld 1 % af öllum eignum búsins án tillits til skulda, er á því hvíla.

Þó skal ekkert gjald greiða í þeim búum, þarsem eigurnar nema ekki 200 kr., að frádregnum útfararkostnaði í dánarbúum.

32 gr.

Fyrir að gefa út innköllun til skuldheimtumazna skal greiða:

þegar eignir búsins um fram skuldir þess eru eigi meiri en 200 kr. ...	1 kr.
Sjeu þær meiri en 200 kr. en ekki meiri en 1000 kr.	2 —
— — — — 1000 kr.	4 —

Í gjaldprotabúum og búum, sem ekkert eiga um fram skuldir, skal ekkert gjald greiða fyrir innköllun þessa.

33. gr.

Nú tekur skiptaráðandi bú til skiptameðferðar en framselur það síðar hlutaðeigandi erfingjum eða öðrum, er hlut eiga að máli, og skal þá greiða fjórðung gjalds þess, er ræðir um í 31. gr., ef framsalið fer fram á fyrsta skiptafundi, helming ef það fer fram seinna en þó ekki síðar en á fyrsta skiptafundi eftir að innköllunarfresturinn er útrunninn, en 3 fjórðunga gjaldsins, ef framsalið fer síðar fram, en nú var sagt, en þó áður en búið er tekið til skiptaloka.

34. gr.

Þá er skiptaráðendur eða skiptaforstjórar ljúka skiptum í búum, kemur gjaldið í gjalddaga við skiptalok og bera þeir, hvor um sig, ábyrgð á greiðslu gjaldsins og á því, að það sje rjett talið.

Þegar bú er framselt til erfingjaskipta, kemur gjaldið í gjalddaga 6 mánuðum eftir framsalið, og bera erfingjar, einn sem allir og allir sem einn, ábyrgð á því. En ef erfingjar skýra frá því, þegar frestur þessi er á enda, að þeir hafi enn þá eigi getað ákveðið gjaldið, getur skiptaráðandi veitt þeim frekari frest á greiðslu þess. Þegar gjaldið er komið í gjald-

§ 30.

For Tinglæsning og Afslæsning af Sikkerhedsstillelser for Oppebørslere for Landskassen betales intet Gebyr, ej heller for Tinglæsning og Afslæsning af de i Lov Nr. 20 af 4de November 1887 §§ 3 og 4 omhandlede Registrationer over Fattiglemmers Ejendele og Umyndighedsdekreter.

Nr. 1.
2den
Febr.

4de Kapitel.

Om Skiftegebyrer.

§ 31.

I alle Boer, som behandles og bringes til Ende af Skifteretten eller Eksekutorer uden dømmende Myndighed, betales af Boets hele Formuemasse uden Hensyn til Gælden 1 pCt. i Skiftesalær.

Fritagne for Afgiften ere dog Boer, hvis Formuemasse, for Dødsboers Vedkommende efter Udredelsen af Begravelsesomkostninger, ikke udgør 200 Kr.

§ 32.

For Proklama betales, naar Boets beholdne Formue beløber	
indtil 200 Kr. inkl.....	1 Kr.
over 200 — indtil 1,000 Kr. inkl.....	2 —
— 1,000 —	4 —

I Konkursboer og Boer, som ingen beholden Formue have, erlægges intet Gebyr for Proklama.

§ 33.

Naar Skifteforvalteren har taget et Bo under Behandling, men samme bliver ekstraderet enten til vedkommende Arvinger eller andre vedkommende, erlægges af den i § 31 bestemte Afgift en Fjerdedel, hvis Ekstraditionen finder Sted paa den første Skiftesamling, det halve, hvis den finder Sted derefter, men dog ikke senere end paa den første Skiftesamling efter Proklamas Udløb, og tre Fjerdedele, hvis den maatte ske paa et sildigere Trin af Behandlingen, men forinden Boet er optaget til Slutning.

§ 34.

Afgiften forfalder til Betaling ved Skiftets Slutning for de Boers Vedkommende, som behandles til Ende af Skifteretten eller Eksekutorer, der hver for sig ere ansvarlige for Afgiftens rigtige Beregning og Indbetaling i disse Boer.

Overgaar Boet til at skiftes og deles af Lodtagerne selv, forfalder Afgiften, for hvilken Lodtagerne en for alle og alle for en ere ansvarlige, til Betaling 6 Maaneder efter Boets Overgang til saadan Behandling; dog kan der, for saa vidt de efter Forløbet af denne Frist oplyse, at det endnu ikke har været dem muligt at beregne Afgiften, af Skifte-

Nr. 1. daga, eiga erfingjar, sjeu þeir eigi samkvæmt 77. gr. skiptalaganna skyldir til að láta
 2. febr. skiptaráðanda í tje skýrslu þá, er þar er getið, að senda honum skrá, samda uppá æru og samvizku, yfir eigur búsins og skuldir; og má dagsektum beita, komi þeir eigi fram með hana. Hið sama er, þegar bú hefur verið tekið til opinberrar skiptameðferðar en er framselt því hjóna, er eptir lifir, til þess að sitja í óskiptu búi. Nú hefur einhver, þegar svo er ástatt, sem að framan er sagt, samið ranga skýrslu á móti betri vitund landssjóði í óhag, og skal þá greiða tvöfalt gjald af því, sem dregið hefur verið undan, og hlutaðeigandi sætir auk þess þeirri hegningu, sem við er lögð í almennum hegningarlögum.

5. kapituli.

Um gjöld fyrir uppboðsgjörðir.

35. gr.

Hin almennu uppboðslaun, er ávallt skal greiða, nema þar sem eptirfarandi greinir veita heimild til annars, eru 4 af hundraði.

36.

Þegar seld eru við opinbert uppboð hús, jarðir og aðrar fasteignir, svo og þilskip, — sjeu þau eigi ósjófær — hlutabréf, skuldabréf og aðrar skuldakröfur, leigumálarjettur og önnur þesskonar rjettindi, skal gjalda í uppboðslaun:

af hinum fyrstu 2,000 kr.	2	%.
af upphæð yfir 2,000 kr. til fullra 6,000 kr.	1½	—
— — — 6,000 — — — 60,000 —	1	—
af upphæð, sem er meiri en 60,000 kr.	1½	—

Þegar leigumálarjettur er seldur við uppboð, skal aðeins reikna uppboðslaun af hinu árlega afgjaldi.

37. gr.

Nú eru verzlunarvörur seldar við uppboð og svo mikið í einu, að hvert hamarshögg nemur minnst 30 kr., og skulu þá uppboðslaun af upphæð þeirri, sem uppboðið nemur meiru en 600 kr., en af hinum fyrstu 600 kr. skal ætíð greiða fullt gjald eptir 35. gr., ákveðin eins og hjer segir:

af upphæð frá 600 kr. til fullra 2,000 kr.	2	%.
— meiri en 2,000 — — — 4,000 —	1½	—
— — — 4,000 — — — 8,000 —	1	—
— — — 8,000 — — — 16,000 —	1½	—
og af upphæð, sem nemur meiru en 16,000 kr.	3/8	—

Nr. 1. Lög 2. febrúar um aukatekjur þær, er renna í landssjóð.

retten tilstaa en yderligere Frist til Afgiftens Berigtigelse. Lodtagerne have — for saa ^{Nr. 1.} vidt de ikke allerede i Medfør af Skiftelovens § 77 skulle indgive den der omhandlede ^{2den} Opgørelse — til den Tid, da Afgiften forfalder, at afgive til Skifteretten en paa Tro og Love affattet Fortegnelse over Boets Indgæld og Udgæld, hvilken Fortegnelser Indlevering kan fremtvinges ved Dagsbøder. Det samme gælder, naar Boet efter at være taget under offentlig Skiftebehandling udelæveres den længstlevende Ægtefælle til Hensiddens i udstiftet Bo. Befindes nogen i de foran ommeldte Tilfælde mod bedre Vidende at have afgivet en urigtig Opgørelse til Stade for Landskassen, erlægges Afgiften af den fordulgte Del med det dobbelte Beløb, foruden at vedkommende ifalder den Straf, som den almindelige Straffelovgivning maatte medføre.

5te Kapitel.

Om Betaling for Auktionsforretninger.

§ 35.

Det almindelige Auktionssalær, som i alle Tilfælde, hvor de følgende Paragraffer ikke hjemle en Undtagelse eller Nedsættelse, bliver at betale, er 4 pCt.

§ 36.

Af Huse, Jorder og andre faste Ejendomme, samt Dødsfartøjer (naar de ikke ere usødygtige), ligeledes af Aktier, Obligationer eller andre Gældsfordringer, Forpagtninger og deslige Rettigheder, som overdrages ved offentlig Auktion, betales i Salær:

af de første 2,000 Kr.....	2	pCt.
af Beløb over 2,000 Kr. til 6,000 Kr. inkl.....	1½	—
— — 6,000 — - 60,000 — —	1	—
af hvad der er over 60,000 Kr.	½	—

Ved Auktion over Forpagtninger beregnes Salæret kun af den aarlige Afgift.

§ 37.

Naar Handelsvarer sælges ved Auktion i saadanne Partier, at hvert Hammerslag angaar en Verdi af i det mindste 30 Kr., bliver af det, som det samlede Beløb overstiger 600 Kr., (af hvilke første 600 Kr. altid fuldt Salær betales efter § 35) Gebyret saaledes at bestemme:

af Beløb fra 600 Kr. ekskl. til 2,000 Kr. inkl.....	2	pCt.
— — 2,000 — — — 4,000 — —	1½	—
— — 4,000 — — — 8,000 — —	1	—
— — 8,000 — — — 16,000 — —	½	—
og af det som gaar over 16,000 Kr.....	⅜	—

Nr. 1.
2.
febr.

38. gr.

Þegar þess er krafist, skal uppboðshaldari sjá um, að uppboðið verði birt á undan með auglýsingu í blöðunum eða á annan hátt, eptir því sem við verður komið á hverjum stað, og skal það gjört, ef unnt er, 8 dögum áður en uppboðið er haldið.

Það er venjulega undir hlutaðeigendum sjálfum komið, hvort uppboðið skuli birt nema í kaupstað þeim eða hrepp, er það á að haldast, eða hvort þar að auki skuli birta það í einum eða fleirum næstu hreppunum; svo er það og á valdi þeirra, hvernig uppboðsauglýsingunum skuli útbýtt, — sjá þó 18. gr. laga 14. janúar 1876 um skipströnd. En sje eigi hægt að fá vitneskju um ósk hlutaðeigenda í þessum atriðum, eða sjeu þeir á skiptum skoðunum um þau, skal kjósa þá aðferð, sem mest geti orðið þeim til nota, er með eiga, og haft tillit til þess, hve uppboðsmunirnir eru mikilvægir, svo og til annara ástæðna.

Fyrir að semja uppboðsauglýsing og gefa út af henni svo mörg eintök, sem þörf er á, skal gjalda 1 kr.

39. gr.

Þegar uppboð er haldið á fasteign eða á [öðru því, er getur um í 36. gr., en sala fer þó eigi fram við uppboðið, svo og þegar hamarshögg er gefið upp á væntanlegt samþykki, en það bregzt, skal gjalda 4 kr. fyrir árangurslaust uppboð.

Þegar einhver lætur bjóða upp fleiri en einn sjerstakan hlut í einu, eða eign er boðin upp í pörtum, skal þó eigi gjalda meira en 10 kr. alls fyrir árangurslaust uppboð.

40. gr.

Við lausafjáruppboð skal gjalda 10 aura fyrir hvert númer, sem boðið er upp en þó eigi selt, og við uppboð á verzlunarvörum í svo stórum skömmtum, sem segir í 37. gr., skal gjalda 20 aura fyrir hvert númer, sem boðið er upp, án þess að verða selt.

41. gr.

Fyrir uppboð á eptirlátnum munum þurfainga skal ekkert gjald greiða, og eigi heldur þegar landsbankinn lætur eigin þjóna sína selja við uppboð verðbrjef þau og annað, er hann hefur fengið að handveði.

42. gr.

Þegar hreppstjórar halda lítillfjörleg uppboð í forföllum sýslumanns og í umboði hans, skal fara eptir ákvæðum 6. greinar í lögum nr. 3, 13. janúar 1882.

43. gr.

Fyrir að gefa út afsalsbrjef fyrir fasteign, er seld hefur verið við uppboð, skal gjalda 2 kr., ef kaupverðið er eigi meira en 2,000 kr., 4 kr. ef það er meira en 2,000 kr. og fer þó eigi fram úr 6,000 kr., en 6 kr. ef það fer fram úr þeirri upphæð.

44. gr.

Nú hefur uppboðs beiðst verið hjá uppboðshaldara og sjeð hefur verið um birtingu á því, en beiðnin svo kölluð aptur, og skal þá aðeins greiða gjald fyrir birtinguna samkvæmt 38. gr.; en sje beiðnin eigi kölluð aptur, fyr en búð er að setja uppboðsþingið, skal gjalda 4 kr. eins og fyrir árangurslaust uppboð.

Nr. 1. Lög 2. febrúar um aukatekjur þær, er renna í landssjóð.

§ 38.

Nr. 1.
2den
Febr.

Auktionsforvalteren har paa Forlangende at foranstalte Auktionen forud kundgjort ved Bekendtgørelse i Bladene eller paa den Maade, som hvert Steds Lejlighed tillader, saa vidt muligt 8 Dage inden Auktionen holdes.

§ Almindelighed beror det paa de vedkommende selv, hvorvidt Bekendtgørelsen bør indskrænkes til den Købstad eller Rep, hvor Auktionen holdes, eller om den og bør ske i flere eller færre Naborepper, ligesom det og maa overlades til dem, hvorledes Plakaternes Omsendelse skal foranstaltes, jfr. dog Strandingslov 14de Januar 1876 § 18. Men hvis ikke vedkommendes Vilje i foranførte Henseende kan erfares, eller de indbyrdes ere uenige, bør der, efter Bigtigheden af Auktionens Genstand og andre Omstændigheder, vælges en saadan Fremgangsmaade, hvorved de paagældendes Arbejd bedst kan fremmes.

For Auktionsplakatens Uffattelse og dens Udstedelse i det fornødne Antal Eksemplarer erlægges 1 Kr.

§ 39.

Naar Auktion holdes over faste Ejendomme eller andre af de i § 36 nævnte Genstande, men intet Salg af samme finder Sted ved Auktionen, hvortil det og hører, naar Hammerslag sker paa nærmere Approbation, men denne nægtes, betales for forgæves Forretning 4 Kr.

Saafermt nogen lader flere særlige Ting sætte til Auktion paa een Gang, eller een Ejendom opbydes i flere Dele, bliver dog for forgæves Opraab ej at betale mere end i alt 10 Kr.

§ 40.

Ved Løsbureauktioner betales 10 Øre for hvert Nummer, som opbydes uden at sælges, og ved Auktioner over Handelsvarer i saadanne Partier som i § 37 ommeldt, erlægges 20 Øre for hvert Nummer, som opraabes uden at sælges.

§ 41.

For Auktioner over Fattiglemmers Efterladenskaber erlægges intet Salær, ej heller naar Landsbanken lader de den til haandsaet Pant overgivne Pengeeffekter m. v. bortselge ved Auktion ved dens egne Betjente.

§ 42.

Naar Repstyreren i Husejendommens Forfald og efter hans Fuldmagt forvalter ubetydelige Auktioner, forholdes efter Bestemmelsen i Lov Nr. 3 af 13de Januar 1882 § 6

§ 43.

For at udstede Skøde paa en ved Auktion bortsolgt fast Ejendom betales 2 Kr., naar Købesummen ikke overstiger 2,000 Kr., 4 Kr., hvis den er større, men ikke over 6,000 Kr., og 6 Kr., hvis den overstiger sidstnævnte Sum.

§ 44.

Dersom en Auktion, efter at den hos Auktionsforvalteren er bestilt, og Kundgørelsen deraf foranstaltet, tilbagefalder, erlægges kun den for Kundgørelsen i § 38 fastsatte Betaling, men tilbagefalder den først efter at Auktionsretten er sat, betales som for forgæves Forretning 4 Kr.

Nr. 1.
2.
febr.

45. gr.

Fyrir undirboðsþing skal greiða 4 kr. Þó skal ekkert gjald greiða fyrir undirboðsþing þau, sem getur um í tilskipun 20. apríl 1872 um bæjarstjórn í kaupstaðnum Reykjavík, 27. gr., tilsk. 4. maí 1872 um sveitastjórn á Íslandi, 24. gr., lögum 8. október 1883 um bæjarstjórn á Akureyri, 26. gr., og lögum s. d. um bæjarstjórn í Ísafjarðar-kaupstað, 27. gr.

46. gr.

Þar eð það er uppboðsbeiðandi, sem á að greiða uppboðskostnaðinn, skal þess gætt, ef svo kemur fyrir, að kaupanda verður gjört að skyldu að greiða hann, að hann sje þá skóðaður sem viðbót við boð þau, sem gjörð hafa verið, og ber því að reikna uppboðslaunin af uppboðssöluverðinu að viðbættum þessum kostnaði.

6. kapítuli.

Um nótarialgjöld.

47. gr.

Fyrir afsögn á víxli, er nótarius gjörir fyrir skort á samþykki eða greiðslufall, skal gjalda eins og hjer segir:

þegar víxillinn nemur 1,000 kr. eða minni upphæð	2 kr.
— — — meiru en 1,000 kr. og allt að fullum 4,000 kr...	4 —
— — — — - 4,000 kr. — — — 10,000 kr...	5 —
— — — — - 10,000 kr. ..	6 —

Gjald þetta skal greiða, ef gjörðin hefur verið byrjuð, enda þótt gjörðarbeiðandi láti eigi leiða hana til lykta; fyrir eptirrit af afsagnargjörðinni skal ekkert gjald greiða.

48. gr.

Fyrir aðrar afsagnargjörðir, svarkröfur, stefnubirting, er nótarius framkvæmir, svo og aðrar þesskonar gjörðir skal gjalda 2 kr.

Nú skal framkvæma einhverja af gjörðum þeim, er getur um í grein þessari eða í 47. gr., á fleiri stöðum en einum, og skal þá greiða fullt gjald á hinum fyrsta stað, en aðeins 1 kr. fyrir hvern hinna staðanna, sem gjörðin fer fram á eptir kröfu gjörðarbeiðanda.

49. gr.

Fyrir að bera eptirrit saman við frumritið og staðfesta það skal gjalda 25 aura fyrir hverja örk, sem eptirritið nemur, þegar það er ritað eins og að lögum á að vera, en fyrir það, sem minna er en $\frac{1}{2}$ örk, skal þó aðeins gjalda 12 aura.

Nr. 1. Lög 2. febrúar um aukatekjur þær, er renna í landssjóð.

§ 45.

Nr. 1.
2den
Febr.

For Licitationer betales 4 Kr. Dog erlægges intet Gebyr for de i Forordning om Bestyrelsen af Købstaden Reykjaviks kommunale Anliggender af 20de April 1872 § 27, Forordning om de islandske Landkommuners Styrelse af 4de Maj 1872 § 24, Lov om Bestyrelsen af Købstaden Akureyris kommunale Anliggender af 8de Oktober 1883 § 26 og Lov af f. D. om Bestyrelsen af Købstaden Sjællands kommunale Anliggender § 27 omhandlede Licitationer.

§ 46.

Da det er Refvirenten, som har at afholde Auktionsomkostningerne, saa vil det, om det i noget enkelt Tilfælde ved Auktionsomkostningerne gøres Køberen til Pligt at godtgøre disse, blive at iagttage, at denne Godtgørelse betragtes som et Tillæg til det egentlige Auktionsbud, og Salæret beregnes af det samlede Beløb af den Sum, hvorfør Tilslaget er sket, og hint Tillæg.

6te Kapitel.

Om Betaling for Notarialforretninger.

§ 47.

For notarialiter at iværksætte Protest paa en Veksel for manglende Akcept eller Betaling erlægges, naar Vekselen lyder paa en Sum indtil:

1,000 Kr. inkl.	2 Kr.
fra 1,000 Kr. ekskl. til 4,000 Kr. inkl.	4 —
— 4,000 — — — 10,000 — — —	5 —
og derover.....	6 —

Denne Betaling bliver at erlægge, hvis Forretningen er bleven begyndt, selv om Refvirenten ikke forlanger den fuldført. For Protestens Beskrivelse erlægges intet Gebyr

§ 48.

For andre Protester, Bestikkelser, Stævningers notariale Forkyndelse og andre saadanne Forretninger betales 2 Kr.

Naar nogen af de her eller i § 47 ommeldte Forretninger skal foretages paa flere forskellige Steder, da betales for Iværksættelsen paa det første Sted det ovennævnte Salær og for hvert af de flere Steder, hvor Forretningen efter Refvirentens Forlangende sker, iffun 1 Kr.

§ 49.

For at konferere og bekræfte en Afkrist's Overensstemmelse med det originale Dokument, betales 25 Ore for hvert Ark, som Afkristen anordningsmæssig skreven udgør, dog saaledes, at der for det, som er under $\frac{1}{2}$ Ark, kun betales 12 Ore.

Nr. 1.
2.
febr.

50. gr.

Þegar gjörður er samningur, arfleðsluskrá, umboðsskjal eða aðrir þesskonar gjörningar fyrir nótarius, eða gengið er við áður sömdu skjali í víðurvist hans, og hann gefur út um það nótarial-vottorð í lögmætu formi, skal gjalda fyrir það 1 kr.

51. gr.

Fyrir að taka á móti og gefa út skipstjóramótmæli, er ákveða skal ábyrgðargjald eða skipskaðabætur, skal gjalda 8 kr.

7. kapituli.

Um gjöld fyrir ýms önnur embættisverk bæjarfógeta og sýslumanna.

52. gr.

Fyrir að gefa út vegabréf skal gjalda 30 aura fyrir hvern þann, er vegabréfið hljóðar um, en 50 aura, sje ferðinni heitið til útlanda. Þó skal aðeins greiða helming gjalds þessa fyrir vegabréf handa húsmönnum, þurraþúðarmönnum, daglaunamönnum, vinnuhjúum og öðrum, er setja má jafnhliða þessum mönnum.

53. gr.

Fyrir sjerhvert mál eða kvarða, sem bæjarfógeti eða sýslumaður löggildir og brenni-merkir, skal gjalda 15 aura.

54. gr.

Fyrir borgarabréf sem skipstjóri skal gjalda 4 kr. og fyrir borgarabréf sem handiðnamaður 2 kr.

55. gr.

Fyrir að löggilda og setja innsigli á verzlunarbók skal gjalda 2 kr., en fyrir að löggilda viðskiptabók 15 aura, hvort sem hún er stór eða lítil.

56. gr.

Fyrir að rita á skjöl verzlunarskipa og mannflutningaskipa og fyrir að láta af hendi heilbrigðisvottorð og önnur þau skilríki, er skipin eiga að fá á Íslandi, skal greiða 25 aura af hverri smálest af rúmfangi skipsins, þannig að $\frac{1}{2}$ lest eða þar yfir ber að skoða sem heila lest, en sleppa því, sem minna er en $\frac{1}{2}$ lest; skal greiða gjald þetta á hinni fyrstu höfn á Íslandi, er skipið kemur á til þess að taka á móti vörum eða fólki eða til þess að skipa upp vörum eða skjóta fólki á land. Nú kemur skipið á aðrar hafnir í sömu ferðinni, og skal þá eigi gjald greiða á þeim höfnum fyrir að rannsaka og rita á skjöl þess eða fyrir nýjar farmskrár, þar með talin löggilding vöruskoðunarvotta.

Af skipum frá konungsríkinu, sem koma hingað eingöngu til fiskiveiða, skal gjalda 10 aura af hverri smálest á fyrstu höfn, er þau koma á.

Aukabóknun sú fyrir að rannsaka og rita á skipsskjöl, sem getur um í opnu brjefi 28. desember 1836, 9. gr., er úr gildi numin.

§ 50.

For at være til Stede, naar en Kontrakt, et Testament, en Fuldmagt eller anden saadan Handling oprettes eller foretages, eller det allerede oprettede Dokument af vedkommende højtidelig vedgaas, og derom meddele notarial Attestation i behørig Form, betales 1 Kr.

Nr. 1.
2den
Febr.

§ 51.

For at modtage og udstede en Søprotest til Brug ved Assuranceberegning eller Havarioppgørelse betales 8 Kr.

7de Kapitel.

Om Betalingen for forskellige andre Byfogder og Sysselmænd paahvilende Forretninger.

§ 52.

For Udstedelse af Rejsepas betales i Almindelighed 30 Ore, men hvis det er til en Rejse ud af Island, 50 Ore, alt for hver Person, som Passet lyder paa. Dog betales kun det halve af hint Gebyr for Husmænd, Strandsiddere, Daglejere, Tjenestefolk og andre, som med dem kunne sættes i Klasse.

§ 53.

For ethvert Maaletar eller Alenmaal, som Byfogden eller Sysselmanen justerer og indbrænder, betales 15 Ore.

§ 54.

For Borgerbrev paa Skippernæring betales 4 Kr. og for Borgerbrev paa Haandværksnæring 2 Kr.

§ 55.

For at autorisere og forsegle en Handelsbog betales 2 Kr., for at autorisere en Kontrabog, stor eller lille, 15 Ore.

§ 56.

For at gøre de fornødne Paategninger paa de et Handels- eller Passagereskib vedkommende Papirer, samt meddele de Sundhedsattester og andre Beviser, som det i Island skal modtage, skal paa den første Havn, som det anløber her i Landet for at løsse eller lade Gods eller ilandsætte eller modtage Passagerer, betales 25 Ore for hver Registerton af Skibets Drægtighed, saaledes at $\frac{1}{2}$ Ton og derover regnes som en hel, og hvad der er under $\frac{1}{2}$ Ton bortfalder. Anløber Skibet andre Havne paa den samme Rejse, erlægges der ikke paa disse Havne Gebyr for Undersøgelsen og Paategningen af dets Papirer, eller for Meddelelsen af ny Ladningsdokumenter, derunder Legalisation af Bragerattester.

Af indenrigste Fisterfibe, som ankomme hertil udelukkende til Fisteri, betales pr. Registerton 10 Ore paa den første Havn, de anløbe.

Det i Plakat 28de December 1836 § 9 omhandlede Ekstragebyr for Undersøgelse og Paategning af Skibspapirer bortfalder.

Nr. 1.
2.
febr.

57. gr.

Fyrir að mæla skip samkvæmt tilskipun 25. júní 1869 skal gjalda:

- a) þegar mælingin fer fram eftir fullkomnari aðferðinni, og hefur þó eigi verið við hendina eldra mælingarbrjef, er út hefur verið gefið samkvæmt tilskipun þessari eða eldri ákvæðum..... 20 aura
 - b) ætíð endranær 10 —
- fyrir hverja smálest skipsins eftir hinu nýja mælingarbrjefi.

Fyrir útdrátt þann úr skrásetningarbókinni, er getur um í 20. gr. tilsk. um skrásetningu skipa 25. júní 1869, skal gjaldið 2 kr. fyrir hvert það skip, sem leitað er upplýsinga um.

58 gr.

Fyrir eptirlit lögreglustjóra með útflutningum samkvæmt lögum nr. 3, 14. janúar 1876, skal gjalda 20 kr. fyrir hvert útflutningaskip, er hann skoðar.

59 gr.

Fyrir að löggilda leiðarbók skal gjalda 4 kr., ef rúmfang hlutaðeigandi skips er meira en 100 smálestir, ella 2 kr.

Helming gjalds þessa skal greiða fyrir vottorð þau, sem rituð eru samkvæmt 4. gr. farmannalaga 22. marz 1890 í leiðarbækur, er skilað hefur verið sökum tjóns, er skipið hefur beðið.

Fyrir vottorð þau, sem rituð eru samkvæmt 5. gr. sömu laga í leiðarbækur, sem skilað hefur verið að afstaðinni ferð, skal gjalda fyrir skip, sem stærra er en 100 smálestir, 3 kr., ef ferðin hefur eigi staðið missiri lengur, 4 kr. ef hún hefur staðið missiri lengur en ekki ári lengur; en 5 kr., ef hún hefur staðið ári lengur. Nú er skip minna en áður er sagt, og skal þá jafnan hálf gjald greiða við það, sem áður er tiltekið.

60. gr.

Fyrir sjóferðapróf það er ræðir um í 21. gr. laga um skipströnd 14. janúar 1876, svo og fyrir önnur sjóferðapróf, skal gjalda 8 kr.

61. gr.

Fyrir rannsókn þá og vottorð um styrkleik aðflutts brennivíns eða vínanda, sem ræðir um í 2. gr. laga nr. 10, 11. febrúar 1876, skal gjalda 2 kr.

Sama gjald skal greiða fyrir vottorð það, sem ræðir um í 3. gr. sömu laga, um að vöruskrá eða tollskrá skips telji meiri áfenga drykki, en í land eru fluttir.

62. gr.

Fyrir að kveðja menn utanrjettar til skoðunar- eða annara slíkra gjörða, skal gjalda 30 aura fyrir hvern þann, sem kvaddur er.

63. gr.

Fyrir að gefa út leyfisbrjef til lausamennsku eftir tilskipun 26. maí 1863 skal gjalda 2 kr.

64. gr.

Fyrir að gefa hjón saman í borgaralegt hjónaband, samkvæmt lögum um utanþjóðkirkjumenn 19. febrúar 1886, og fyrir eptirrit af gjörningnum, skal greiða 4 kr.

Nr. 1. Lög 2. febrúar um aukatekjur þær, er renna í landssjóð.

§ 57.

Nr. 1.
2den
Febr.

For Skibes Maaling overensstemmende med Forordning 25de Juni 1869 erlægges:

- a. naar Maalingen er fuldført efter den fuldstændige Metode. uden at der har kunnet afleveres et tidligere, enten i Henshold til nysnævnte Forordning eller tidligere Bestemmelser udstedt Maalebrev 20 Øre
- b. i alle andre Tilfælde 10 —
for hver paalydende Ton i det ny Maalebrev.

For de i Forordning af f. D. om Skibes Registrering § 20 ommeldte Udbrug af Registreringsprotokollen betales 2 Kr. for hvert Skib, hvorom der ønskes Oplysning.

§ 58.

For Politimesterens Tilsyn med Udvandringer ifølge Lov Nr. 3 af 14de Januar 1876 erlægges for hvert af ham synet Udvandrerskib 20 Kr.

§ 59.

For at autorisere en Logbog erlægges 4 Kr., naar vedkommende Skibs Drægtighed overstiger 100 Tons, men ellers 2 Kr.

Det halve af fornævnte Betaling erlægges for den i Lov vedrørende Søfarten af 22de Marts 1890 § 4 ommeldte Paategning og Attestation af en Logbog, der afleveres i Anledning af en vedkommende Skib tilstødt Skade.

For den i samme Lovs § 5 omhandlede Paategning og Attestation af en Logbog, der afleveres efter endt Rejse, erlægges, saafremt Skibet er over 100 Tons, 3 Kr., hvis Rejsen ikke har varet over et halvt Aar, 4 Kr., hvis den har varet over et halvt Aar men ikke over 1 Aar, men 5 Kr., hvis den har varet over 1 Aar. Er Skibet af ringere Drægtighed end foransøgt, bliver i alle Tilfælde kun den halve Betaling at erlægge.

§ 60.

For den i Strandingslov af 14de Januar 1876 § 21 omhandlede Søforklaring saa vel som for Søforklaringer i andre Tilfælde erlægges 8 Kr.

§ 61.

For den i Lov Nr. 10 af 11te Februar 1876 § 2 omhandlede Undersøgelse af og Attestation om Styrken af indført Brændevin eller Spiritus erlægges 2 Kr.

Samme Gebyr erlægges for den i samme Lovs § 3 omhandlede Attestation om, at der paa et Skibs Toldseddel eller Varefortegnelse er opført mere af spirituøse Drikke, end der udløses.

§ 62.

For Mænds Udmeldelse uden Retten til Syns- eller andre beslige Forretninger betales 30 Øre for hver udmeldt Mand.

§ 63.

For Bevilling ifølge Forordning 26de Maj 1863 til Frigørelse fra Forpligtelsen til at tage fast Tjeneste betales 2 Kr.

§ 64.

For i Henshold til Lov angaaende Personer, der staa udenfor Folkekirken, af 19de Febr. 1886 at forrette borgerlig Vielse, samt for Udfærdigelse af fornøden Protokoludskrift, betales 4 Kr.

Nr. 1.
2.
febr.

8. kapítuli.

Almenn ákvæði.

65. gr.

Á öll þau skjöl, sem borgað er fyrir að gefa út eða rita á, eða sem snerta embættisgjörðir, sem borgun hefur verið greidd fyrir eptir reglum þeim, er að framan eru skráðar, skal hlutaðeigandi embættismaður rita hið greidda gjald bæði með tölustöfum og bókstöfum.

Sje brotið gegn þessu, varðar það sektum til landssjóðs, allt að 100 kr.

66. gr.

Allir embættismenn, sem heimta inn aukatekjur fyrir landssjóð, skulu halda reglulega aukatekjudagbók, er löguð sje eins og fyrirmyndin í reglugjörð 25. maí 1878 2. gr. Skal dagbók þessi vera löggilt af hlutaðeigandi amtmanni, og skal hann á eptirlitsferðum sínum rannsaka hana og rita um það vottorð í bókina og gefa þess nákvæmar gætur, hvort hún sje rjett rituð, og hvort aukatekjur hafi verið rangt taldar í henni.

67. gr.

Aukatekjureglugjörð fyrir rjettarins þjóna á Íslandi 10. september 1830 er úr lögum numin að því er snertir aukatekjur þær, er renna skulu í landssjóð samkvæmt lögum um laun sýslumanna og bæjarfógeta 14. desember 1877, 1. og 2. gr.

68. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1894.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 2. febrúar 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

8de Kapitel.**Almindelige Bestemmelser.**Nr. 1.
2den
Febr.

§ 65.

Paa alle Dokumenter, for hvis Udstedelse eller Paategning Gebyr erlægges, eller som angaa Forretninger, hvorfor Betaling efter det foregaaende er oppebaaren, bør vedkommende Embedsmand anføre den modtagne Betaling baade med Tal og med Bogstaver. Forsømmelse heraf straffes med Bøder indtil 100 Kr., som tilfalde Landskassen.

§ 66.

Alle Retsbetjente, som oppebære Sportler for Landskassen, bør holde en ordentlig Sporteljournal efter det i Reglement af 25de Maj 1878 § 2 forestrevne Skema. Denne Journal bør være forsynet med vedkommende Overøvrigheds Autorisation, og bør denne paa sine Inspektionsrejser efterse og paa skrive Journalen, samt nøje paaagte, om den er ordentlig ført, og om nogen Urigtighed i Sportuleringer ifølge samme har fundet Sted.

§ 67.

Sportelreglement for Rettens Betjente af 10de September 1830 ophæves, for saa vidt angaar de Landskassen ifølge Lov om Lønninger for Sysselmænd og Byfogder af 14de December 1877 §§ 1 og 2 tilkommende Sportler.

§ 68.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1894.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den Februar 1894.

Ministeriet for Island, den 2den Februar 1894.

J. Nellesmann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 2.
2.
febr.

Lög

um

aukatekjur, dagpeninga og ferðakostnað sýslumanna, bæjarfógeta og fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Fyrir að skoða skjöl útlendra fiskiskipa skal greiða lögreglustjóra eða hreppstjóra 10 aura af hverjum tonn, er skipið rúmar, ef skipið hefur eigi fyrri komið á íslenska höfn og sýnt skjöl sín í þeirri fiskiferð að landinu, ella 5 aura af tonn.

Þegar hreppstjóri skoðar skipaskjölin fyrir hönd lögreglustjórans, skal gjaldinu skipt jafnt milli þeirra.

2. gr.

Fyrir störf þau, er sýslumönnum og bæjarfógetum eru falin sem skráningarstjórum samkvæmt 17. gr. farmannalaga 22. marz 1890, skal greiða þeim eða löggiltum umboðsmönnum þeirra gjöld þau, sem þeim eru ákveðin í greindum lögum.

3. gr.

Fyrir eptirrit, er einstakir menn biðja um úr embættisbókunum, hvort sem þau eru í gjörðarformi eða ekki, svo og fyrir eptirrit af skjölum í skjalasöfnum embættanna, skal greiða hlutaðeigandi embættismanni 50 aura fyrir hverja örk, en fyrir hálfa örk og þaðan af minna greiðist ekki nema hálft gjald. Í dómsmálum, er nema eigi meiru en 50 kr., skal þó aðeins greiða helming gjalds þessa. Fyrir pappír og önnur ritföng skal eigi greiða sjerstaka borgun, en þurfi að binda eitthvað inn, skal það sjerstaklega borgað.

Í opinberum málum, gjafsóknarmálum, hjúamálum og í lögreglumálum um meðgjöf með óskilgetnum börnum, svo og þegar málsaðilar eru eptir lögunum undanþegnir því að greiða rjettargjöld í hjeraði, skal engi ritlaun gjalda; en í gjafsóknarmálum skulu ritlaun þau, er gjafsóknarhafandi hefði átt að greiða, goldin af hinum málsaðila, þegar hann með dómi er skyldaður til að greiða málskostnaðinn.

Nr. 2. Lög 2. febrúar um aukatekjur, dagpeninga og ferðakostnað sýslumanna, bæjarfógeta o. fl.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 2.
2den
Feb.

de Sysselmænd og Byfogder med flere tilkommende Sportler,
Diæter og Bederlag for Rejseomkostninger.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

For Eftersyn af fremmede Jiserstibes Papirer erlægges til vedkommende Politimester eller Repstyrer, saafremt Skibet ikke allerede tidligere paa samme Jisetogt har været inde paa en islandsk Havn og forevist sine Papirer, 10 Øre pr. Ton af Skibets Drægtighed, i modsat Fald 5 Øre pr. Ton.

I de Tilfælde, hvor Eftersynet er foretaget paa Politimesterens Begne af Repstyreren, deles Gebhyret lige imellem dem.

§ 2.

For de Sysselmændene og Byfogderne som Mønstringsbestyrere ifølge Lov vedrørende Søfarten af 22de Marts 1890 § 17 paahvilende Forretninger nyde de eller deres autoriserede Fuldmægtige de dem i Henhold til den nævnte Lov tillagte Gebhyrer.

§ 3.

For Udskrifter efter privat Begæring af Embedets Protokoller, hvad enten de udsærdiges i Afts Form eller som simple Udskrifter, samt for Afskrifter af de ved Embedets Arkiv beroende Dokumenter tilkommer der vedkommende Retssbetjent i Skriverløn 50 Øre for hvert Ark, saaledes at der for et halvt Ark, og hvad der er derunder, kun erlægges det halve. I Domsager erlægges dog, naar Sagens Genstand ikke overstiger 50 Kr., kun Halvdelen af den ovennævnte Betaling. For Papir og andre Skrivematerialier erlægges ingen særskilt Betaling, men Indbinding, hvor den behøves, betales for sig.

I offentlige og beneficerede Sager, Tyendesager samt i Politisager, som angaa Opfostringshjælp til uægte Børn, samt iøvrigt i de Tilfælde, hvor Parterne ifølge Lovgivningen ere fritagne for at erlægge Rettsgebhyrer i første Instans, erlægges ingen Skriverløn, men i beneficerede Sager bliver den Skriverløn, som ellers den beneficerede Part skulde udrede, at tilsvare af Modparten, naar denne ved Dom tilpligtes at betale Processens Omkostninger.

Nr. 2. Lov af 2den Februar om de Sysselmænd og Byfogder med flere tilkommende Sportler, Diæter og Bederlag for Rejseomkostninger.

Nr. 2. Rita skal þannig allar rjettargjörðir og eptirrit, að á hverri blaðsíðu sjeu 28 línur en 32 bókstafir í hverri línu; þegar útreikningar og virðingar koma fyrir í afskriptunum, svo að hafa verður eina eða tvær spássíur á blaðsíðunni, skal í hverri línu vera 24 bókstafir, ef spássian er ein, en 16, ef tvær eru.

Ritlaunin við landsyfirdóminn ber að greiða eptir framangreindum reglum, og fær dómsmálaritarinn þau.

4. gr.

Í sakamálum og öðrum dómsmálum, hvort sem eru opinber mál eða einkamál, svo og í fógeta-, skipta-, uppboðs-, nótaríal-, skoðunar-, rannsóknar-, skiptingar- og öðrum þesskonar gjörðum ber að endurgjalda embættismanninum ferðakostnað þann, er hann hefur haft, eptir sundurliðuðum reikningi. Amtmaður úrskurðar reikninginn í opinberum málum og gjafsóknarmálum og einnig í einkamálum, ef ágreiningur verður. Þegar ferðin er farin eptir beiðni einstakra manna, á gjörðarbeiðandi kost á að sjá embættismanninum fyrir ókeypis flutningi fram og aptur frá stað þeim, sem gjörðin á að fara fram á, í stað þess að greiða honum borgun fyrir ferðakostnað.

5. gr.

Nú eru fleiri gjörðir en ein haldnar á sömu ferðinni, og skal þá jafna niður borgun fyrir ferðakostnað í rjettu hlutfalli. Fyrir gjörðir þær, er haldnar eru á þingaferðum, má embættismaðurinn aðeins reikna sjer borgun fyrir ferðakostnað fyrir þá daga, sem ferð hans tefst við gjörðirnar.

6. gr.

Á skipstrandsferðum ber lögreglustjóra eða umboðsmanni hans 6 kr. í dagpeninga hvern þann dag, sem hann strandsins vegna þarf að vera fjarverandi frá heimili sínu, og skulu uppboðsdagarnir taldir þar með. Borgun þessi skal vera þriðjungi hærri (9 kr.) þá daga, sem hann verður að vera viðstaddur á fjörunni til þess að skipa fyrir um björgun lengur en 8 stundir; en þar með má þó eigi telja þann tíma, er hann ver til undirbúnings strandbókarinnar. o. s. frv. Þar að auki skal greiða lögreglustjóra eða umboðsmanni hans ferðakostnað eptir reglum þeim, sem settar eru hjer að framan.

7. gr.

Fyrir tilsjón með útflutningum skal greiða lögreglustjóra 6 kr. hvern þann dag, sem hann vegna þess verður að vera fjarverandi frá heimili sínu, og enn fremur ferðakostnað eptir reglum þeim, sem settar eru hjer að framan. Gjöld þessi ber hlutað-eigandi útflutningastjóra að greiða.

8. gr.

Fyrir að mæla skip skal greiða lögreglustjóra 4 kr. í dagpeninga fyrir dag hvern, sem hann vegna þess verður að vera fjarverandi frá heimili sínu, og borgun fyrir ferðakostnað eptir reglum þeim, sem settar eru hjer að framan.

9 gr.

Greiða skal lögreglustjóra sömu dagpeninga og borgun fyrir ferðakostnað, sem segir í 8. gr., þegar hann verður að takast ferð á hendur í tilefni af rannsóknum þeim og vottorðum, sem getið er um í 2. og 3. gr. laga nr. 10, 11. febrúar 1876.

Alle Akter, Udskrifter og Genpartier bør gives saaledes bestrevne, at enhver Side holder 28 Linier og hver Linie 32 Bogstaver, og hvor der i Udskrifterne forekommer Beregninger eller Taksationer, saa at der udfordres en eller to Marginer paa Siden, skal enhver Linie, hvor der er een Margin, holde 24 Bogstaver, og hvor der er to Marginer, 16 Bogstaver.

Skrivelønnen ved Landsoverretten, der beregnes efter de foranstaaende Regler, tilfalder Justitssekretæren.

§ 4.

I Justits- og andre Domsager, være sig offentlige eller private, samt ved Jøged-, Skifte-, Auktions-, Notarial-, Besigtigelses-, Gransknings-, Delings- og andre deslige Forretninger tilkommer der Embedsmanden Godtgørelse for hans virkelig havte Rejseomkostninger efter specificeret Regning, der i offentlige og beneficerede Sager samt i private Sager i Tilfælde af Tvist decideres af vedkommende Amtmand. Naar en Rejse foretages efter privat Begæring, staar det Rekvirenten frit for i Stedet for at godtgøre Retstbetjenten hans Rejseomkostninger, at give ham fri Befordring til og fra det Sted, hvor Forretningen udføres.

§ 5.

Naar flere Forretninger end een foretages paa den samme Rejse, fordeles Godtgørelse for Rejseomkostninger i rigtigt Forhold paa hver Forretning, men for de Forretninger, som foretages paa en Mandtalstingrejse, kan Retstbetjenten kun beregne Godtgørelse for Rejseomkostninger for de Dage, som hans Rejse ved de paagældende Forretningers Foretagelse er bleven opholdt.

§ 6.

I Tilfælde af Stranding tilkommer der Politimesteren eller hans befuldmægtigede 6 Kr. for hver Dag, han paa Grund af Strandingen maa være borte fra sit Hjem iberegnet de Dage, Auktionen over Strandingsgodset holdes. For de Dage, da Politimesterens Nærværelse paa selve Stranden for Bjærgningens Skyld kræves i længere Tid end 8 Timer daglig, forhøjes Betalingen med 50 pCt., hvorved imidlertid den Tid, som maatte behøves til Protokollens Ordning m. v., ikke tages i Betragtning. Endvidere tilkommer der Politimesteren eller hans befuldmægtigede Godtgørelse for Rejseomkostninger efter de i det foregaaende fastsatte Regler.

§ 7.

For Tilhug med Udvandringer tilkommer der Politimesteren 6 Kr. for hver Dag, han i den Anledning maa være borte fra sit Hjem, samt endvidere Godtgørelse for Rejseomkostninger efter foranstaaende Regler, hvilket alt betales af vedkommende Udvandringsagent.

§ 8.

For et Skibs Maaling tilkommer der Politimesteren 4 Kr. i Diæter for hver Dag, han for Maalingens Skyld maa være borte fra sit Hjem, samt Bederlag for Befordring efter de i det foregaaende fastsatte Regler.

§ 9.

Samme Diæter og Bederlag for Befordring som i foregaaende Paragraf bestemt tilkommer der Politimesteren, naar han maa gøre Rejse i Anledning af de i Lov Nr. 10 af 11te Februar 1876 §§ 2 og 3 ommeldte Undersøgelser og Attestationer.

Nr. 2. Lov af 2den Februar om det Sysselmænd og Vysfogder med flere tilkommende Sportler, Diæter og Bederlag for Rejseomkostninger.

Nr. 2.
2.
febr.

10. gr.

Þegar valdsmaður þarf að takast ferð á hendur til að gefa hjón saman í borgaralegt hjónaband samkvæmt lögum um utanþjóðkirkjumenn 19. febr. 1886, ber honum 3 kr. hvern þann dag, sem þann vegna þess verður að vera fjarverandi frá heimili sínu og enn fremur borgun fyrir ferðakostnað eftir þeim reglum, sem settar eru hjer að framan.

11. gr.

Á allar rjettargjörðir og skjöl, sem embættismönnum og sýslunarmönnum þeim, sem ræðir um í lögum þessum, er borgað fyrir að gefa út eða rita á, eða sem snerta embættisgjörðir, sem þeim ber borgun fyrir, skal bæði rita borgunina með tölustöfum og bókstöfum, og eins er um borgun fyrir ferðakostnað og dagpeninga, er þeir hafa fengið.

Sje brotið gegn þessu, varðar það sektum, allt að 100 kr. til landssjóðs.

12. gr.

Lög þessi snerta eigi innheimtulaun þau, er lögreglustjórar fá eftir gildandi lögum fyrir að heimta inn aðflutningsgjald af vínföngum, tóbaki, kaffi og sykri, og útflutningsgjald af fiski, lýsi o. fl. Svo er og um dagpeninga þá og borgun fyrir ferðakostnað, sem greiða skal sýslumönnum sem formönnum sýslunefndanna samkvæmt 33. gr. í tilskipun 4. maí 1872 um sveitarstjórn á Íslandi.

13. gr.

Með lögum þessum er úr gildi numið opið brjef 21. marts 1800 um dagpeninga í sakamálum og aukatekjureglugjörð fyrir rjettarins þjóna á Íslandi 10. september 1830, að því er snertir gjöld þau, er sýslumönnum og bæjarfógetum ber samkvæmt henni.

14. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1894.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amalúborg, 2. febrúar 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

§ 10.

Naar en Øvrighedsperson maa foretage en Rejse for i Genhold til Lov angaaende Personer, der staa uden for Folketirken, af 19de Februar 1886 at forrette borgerlig Vielse, tilkommer der ham 3 Kr. for hver Dag, han i denne Anledning maa være borte fra sit Hjem, samt endvidere Bederlag for Rejsseudgifter efter de i det foregaaende fastsatte Regler.

Nr. 2.
2den
Febr.

§ 11.

Paa alle Akter og Dokumenter, for hvis Udstedelse eller Paategning de i denne Lov omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd nyde nogen Betaling, eller som angaa Forretninger, i Anledning af hvilke der tilkommer dem Betaling, bør den modtagne Betaling anføres baade med Tal og med Bogstaver, hvilket ogsaa gælder om de Diæter og den Befordringsgodtgørelse, de maatte have oppebaaret.

Forsømmelse heraf straffes med Bøder indtil 100 Kr., som tilfalde Landskassen.

§ 12.

De Politimestrene efter gældende Love tilkommende Procenter for at indkræve Indsørfelsafgift af Spirituosa, Tobak, Kaffe og Sukker samt Udsørfelsafgift af Fisk, Tran m. v. ere uberørte af nærværende Lov. Det samme gælder om de Sysselmændene som Formænd for Sysselforstanderstaberne i Forordningen om de islandske Landkommuners Styrelse af 4de Maj 1872 § 33 tillagte Dagpenge og Befordringsgodtgørelse.

§ 13.

Ved denne Lov ophæves Plakat 21de Marts 1800 angaaende Diætpenge i Delinkvent- og Justitsfager, samt Sportelreglement for Rettens Betjente af 10de September 1830, for saa vidt angaar de Sysselmænd og Byfogder deri tillagte Betalinger.

§ 14.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1894.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den Februar 1894.

Ministeriet for Island, den 2den Februar 1894.

J. Nellesmann.

Olafur Halldórsson.

Nr. 3.
2.
febr.

Lög

um

breyting á 2., 4. og 15. gr. í tilskipun um lausamenn og húsmenn á Íslandi
26. maí 1863 og viðauka við hana.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Hverjum þeim manni, sem er 22 ára að aldri, er heimilt að leysa sig undan vistarskyldunni með því að taka leyfisbrjef hjá lögreglustjóra.

Fyrir leyfisbrjef skal karlmaður gjalda 15 kr. en kvennmaður 5 kr. Rennur það fje í styrktarsjóð handa alþýðufólki í þeim hrepp eða bæjarfélagi, er hann var síðast vistfastur í.

Sá, sem er fullra 30 ára að aldri, fær leyfisbrjefið ókeypis.

2. gr.

Sá, er leyfisbrjef vill fá, skal taka það í síðasta lagi 1. dag maímánaðar það ár, er hann gengur úr fástri vist.

3. gr.

Skylt er hverjum manni, er þannig verður laus, að hafa fast ársheimili, og skal hann tilkynna hlutaðeigandi hreppstjóra eða bæjarfógeta á vori hverju, eigi síðar en 20. júní, hjá hverjum húsráðanda heimili hans er, og sanna það með skýrteini frá húsráðandanum, ef hreppstjóri eða bæjarfógeti krefst þess, verði ella sekur um 4—20 kr. og renni þær sektir í fátækra sjóð.

4. gr.

Rjett er, að lausamaður greiði þar lögboðin gjöld, sem ársheimili hans er. Nú greiðir hann eigi gjöld þessi á rjettum gjalddaga, og er þá húsráðandi sá, er lausamaður á heimili hjá, skyldur að greiða gjöldin fyrir hann, nema hann geti vísað á eignir, er lausamaður á og teknar verða lögtaki til lúkningar gjöldunum.

Nr. 3. Lög 2. febrúar um breyting á 2., 4. og 15. gr. í tilskipun um lausamenn og húsmenn á Íslandi
26. maí 1863 og viðauka við hana.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 3.
2den
Febr.

Forandring i §§ 2, 4 og 15 i Forordning om Løsemænd og Husmænd i Island af 26de Maj 1863 samt om Tillæg til samme.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lanenburg og Oldenburg,

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver, der har fyldt 22 Aar, kan ved hos Politimesteren at løse Bevilling frigøre sig for Forpligtelsen til at tage fast Tjeneste.

For saadan Bevilling erlægges en Rendelse af 15 Kr. for en Mandsperson og 5 Kr. for en Kvinde, hvilke Beløb tilfalde Understøttelseskassen for Almuesfolk i den Kommune, hvori den paagældende sidst havde fast Tjeneste.

Den, som har fyldt 30 Aar, erholder Bevillingen uden Betaling.

§ 2.

Den, som vil løse Bevilling, skal gøre dette senest den 1ste Maj i det Aar, hvori han vil fratræde fast Tjeneste.

§ 3.

Enhver, der saaledes fratræder fast Tjeneste, er pligtig til at have fast Mars-hjem, og skal hvert Foraar, ikke senere end 20de Juni, anmeldte for vedkommende Reps-tyrer eller Byfoged, hos hvilken Husfader han har sit Hjem, hvilket skal bevises ved en af denne udstedt skriftlig Erklæring, saafremt Repsthyrer eller Byfogden maatte forlange saadant, alt under en Bøde paa 4—20 Kroner, der tilfalder vedkommende Fattigkasse.

§ 4.

Løbbefalede Ydelser har Løsemanden at erlægge der, hvor han har sit Mars-hjem. Dersom han ikke erlægger de nævnte Ydelser til rette Forfaldstid, skal den Husfader, hos hvem Løsemanden har sit Hjem, være pligtig til at udrede disse for ham, medmindre han kan paavise Løsemanden tilhørende Gjenbøle, hvori Betaling kan søges ved Udpantning.

Nr. 3. Lov af 2den Februar om Forandring i §§ 2, 4 og 15 i Forordning om Løsemænd og Husmænd i Island af 26de Maj 1863 samt om Tillæg til samme.

Nr. 3.
2.
febr.

5. gr.

Með lögum þessum er numin úr gildi 2. og 4. gr. í tilsk. um lausamenn og húsmenn á Íslandi [26. maí 1863 og 15. gr. í sömu lögum, að því er snertir leyfisbrjefagjaldið.

Um brot gegn 1. gr. í lögum þessum gilda sömu ákvarðanir, sem um brot gegn 2. gr. í nefndri tilskipun.

6. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. apríl 1894.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amáluborg, 2. febrúar 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 5.

Nr. 3.
2den
Febr.

Ved nærværende Lov ophæves §§ 2 og 4 i Frdn. om Løsemænd og Husmænd i Island af 26. Maj 1863, samt § 15 i samme Lov forsaavidt angaar de der ommældte Kændelser.

Om Overtrædelser af nærværende Lovs § 1 gælde de samme Regler som om Overtrædelse af fornævnte Forordnings § 2.

§ 6.

Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste April 1894.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den Februar 1894.

Ministeriet for Island, den 2den Februar 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 4.
2.
febr

Lög

um

breytingu á opnu brjefi 29. maí 1839, um byggingarnefnd í Reykjavík.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ákvæði það í opnu brjefi 29. dag maím. 1839 um byggingarnefnd í Reykjavík, að ávallt skuli vera 10 álna svæði autt milli nágranna-húsa, skal úr lögum numið, að því er steinhús snertir; þó mega eigi vera gluggar, dyr nje önnur op á veggjum þeim er vita að annars manns lóð, nema því að eins að veggurinn sje að minnsta kosti 5 álnir frá lóðarmörkum. Að því er timburhús snertir skal nefnt ákvæði enn fremur rýmka þannig, að þau má reisa áföst hvert við annað 60 álnir í samfellu, ef hvert einstakt hús er greint frá næsta húsi með eldvarnargaffli, og byggingarnefndinni þykir að öðru leyti eigi slíkt viðsjárvert.

Eldvarnargaffli er hjer talinn veggur úr (tígul)-steini, einhlaðinn að minnsta kosti og oplaus, og taki 6 þumlunga að minnsta kosti upp yfir þakið.

2. gr.

Það skal hjer eptir bannað, að gjöra hús eða bæi af torfi, nema í úthverfum kaupstaðarins, og þó því að eins að byggingarnefndin veiti til þess samþykki.

3. gr.

Heimilt skal byggingarnefndinni, ef $\frac{2}{3}$ hlutar allra nefndarmanna samþykkja það, að banna þvílíkan ytri frágang á húsum og girðingum, er að byggingarnefndarinnar álitu lýtir eða óþrýðir útlit bæjarins, og leggja fyrir þann, er á móti brýtur, að lagfæra það

Nr. 4. Lög 2. febrúar um breytingu á opnu brjefi 29. maí 1839, um byggingarnefnd í Reykjavík.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 4.
2den
Febr.

Forandring i Plakat af 29de Maj 1839 betræffende en Bygningskommission i Reykjavik.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gaters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Den Bestemmelse i Plakat af 29de Maj 1839 betræffende en Bygningskommission i Reykjavik, at der altid bør være et frit Rum paa 10 Alen mellem Nabohuse, ophæves for Stenbygningers Vedkommende; dog maa der i de mod anden Mands Grund vendende Mure ikke anbringes Vinduer, Døre eller andre Abninger, medmindre Muren er fjernet mindst 5 Alen fra Stellet til Nabogrunden. Ligeledes modificeres den nævnte Bestemmelse med Hensyn til Træbygninger derhen, at disse kunne opføres tæt op til hinanden i en sammenhængende Længde af 60 Alen, naar hver enkelt Bygning er adskilt fra Nabobygningen ved en Brandgavl, og Bygningskommissionen ikke iøvrigt finder Betænkelighed ved en saadan Sammenbygning.

Ved Brandgavl forstaas her Mur af mindst een (Mur)-Stens Tykkelse, hvori der ikke er nogen Abning, og som rækker mindst 6 Tommer op over Taget.

§ 2.

Opførelse af nye Bygninger af Græstørv er herefter forbudt, undtagen i Købstadens Udkanter, hvor de dog kun tillades, naar Bygningskommissionen dertil giver sit Samtykke.

§ 3.

Bygningskommissionen bemyndiges til, naar $\frac{2}{3}$ af dens samtlige Medlemmer stemme derfor, at tage Beslutning om at forbyde saadan ydre Udstyrelse af Bygninger og Indhegninger, ved hvilken Byens Udseende efter Kommissionens Skøn vilde lide eller

Nr. 4. sem ábótavant þykir. Slíkum ákvæðum nefndarinnar getur hlutaðeigandi skotið undir
 2.
 febr. amtmann og leggur hann fullnaðarúrskurð á málið.

4. gr.

Nú reisir einhver nýtt hús eða gjörir verulegar breytingar á eldra húsi, og er hann þá skyldur til, þegar byggingarnefndin krefst þess, og áður en byrjað er á hússmíðinni eða breytingunni, að láta nefndinni í tje uppdrátt af húsinu, er ljóslega megi sjá af fyrirkomulag þess.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 2. febrúar 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

vanføres, samt at paalægge den, der maatte handle herimod, at raade Bod paa det i saa Nr. 4.
 Henseende mangelfulde. En saadan Beslutning kan af vedkommende indaendes til Amt= 2den
 manden til endelig Afgørelse. Febr.

§ 4.

Enhver, der opfører en ny eller gør væsentlige Forandringer ved en ældre Bygning, er pligtig paa Forlangende, forinden Opsørelsen eller Ombygningen paabegyndes, at tilstille Bygningskommissionen Plan over Bygningen, der tydelig fremstiller sammes Indretning.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 2den Februar 1894.

Ministeriet for Island, den 2den Februar 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 5.
23.
febr.

Lög

um

að leggja jarðirnar Laugarnes og Klepp í Seltjarnarnesshreppi undir lögsagnar-
umdæmi og bæjarfjélag Reykjavíkur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Jarðirnar Laugarnes og Kleppur í Seltjarnarnesshreppi skulu lagðar undir lög-
sagnarumdæmi og bæjarfjélag Reykjavíkurkaupstaðar frá fardögum 1894.

2. gr.

Frá sama tíma tekur Reykjavíkurbær að sjer svo mikinn hluta af skuldum og
ómagaframbærslu Seltjarnarnesshrepps, sem svarar lausafjárftundum og aukaútsvörum frá
þessum jörðum eptir meðaltali áráanna 1889—1894 að rjettri tiltölu við meðaltal lausafjár-
ftunda og aukaútsvara hreppsins á sama tímabili.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 23. febrúar 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 5.
23de
Febr.

Henlæggelse af Forderne Laugarnes og Kleppur i Seltjarnarnes Rep
under Reykjavik Købstads Jurisdiktion og Kommune.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Forderne Laugarnes og Kleppur i Seltjarnarnes Rep henlægges fra Firdag
1894 under Reykjavik Købstads Jurisdiktion og Kommune.

§ 2.

Fra samme Tidspunkt overtager Reykjavik Kommune en saa stor Del af Seltjarnarnes Reps Gæld og Underhold af Fattiglemmer, som svarer til Forholdet mellem Løsegodstienden og Ekstrabidragene fra fornævnte Forder efter Gennemsnittet for Aarene 1889—1894 og den gennemsnitlige Løsegodstiende og Ekstrabidrag i hele Reppen for det samme Tidsrum.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 23de Februar 1894.

Ministeriet for Island, den 23de Februar 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 6.
1.
marz.

Auglýsing

er

fellir úr gildi ýmsar auglýsingar frá stjórnarráði Íslands um ráðstafanir gegn því,
að hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, m. fl.

Hjermeð skulu felld úr gildi ákvæðin í auglýsingum frá stjórnarráði Íslands 5. og 28. septbr. og 7. nóvember 1892 og 19. ágúst og 30. septbr. 1893 um, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um móttarnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá frönskum höfnum við Atlantshaf og sundið millum Englands og Frakklands, höfnum í Belgíu og Hollandi, þýzkum höfnum við Englandshaf (Norðursjóinn) milli landamæra Danmerkur og Hollands, höfnum við Saxelfur (Elben), þýzkum höfnum við Eysstrasalt milli landamæra Danmerkur og Rússlands, frönskum höfnum við Miðjarðarhafið, Neapel og Grimsby. Ennfremur fellur úr gildi bannið samkvæmt lögum 24. okt. 1879, 3. gr. í nefndum auglýsingum gegn því að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökraull, afklippur af pappír, hár, húðir og ávexti, svo og ávæðið um, að hreinsa skuli undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum.

Ákvæðum laga 17. desbr. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

Lundúnaborg,

hafnir á Sýrlandi

hafnirnar við Svartahafið og azowska hafið,

rússneskar hafnir við Eysstrasalt og finnska flóann (Kyrjálabotn) og hafnir á

Finnlandi,

Konstantinopel,

Palermo og

allar Egiptalands hafnir.

Nr. 6. Auglýsing 1. marz er fellir úr gildi ýmsar auglýsingar frá stjórnarráði Íslands um ráðstafanir gegn því, að hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Ísland, m. fl.

Bekendtgørelse,

Nr. 6.
1ste
Marts.

om

Ophævelse af flere Bekendtgørelser fra Ministeriet for Island angaaende Foranstaltninger mod den asiatiske Koleras Indbringelse til Island m. m.

Herved ophæves Bestemmelserne i Bekendtgørelser fra Ministeriet for Island af 5te og 28de September og 7de November 1892 samt 19de August og 30te September 1893 om Sagttagelse af de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra franske Havne ved Atlanterhavet og Kanalen, belgiske Havne, nederlandske Havne, tyske Havne ved Nordsøen mellem den danske og den hollandske Grænse, Havne ved Elben, tyske Havne ved Østersøen mellem den danske og den russiske Grænse, franske Middelhavshavne, Neapel og Grimsby, saavel som ogsaa det i bemeldte Bekendtgørelser indeholdte Forbud i Henshold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 mod al Indførsel ved faadanne Skibe af brugt Linneb, brugte Klædningsstykker, brugte Sengenklæder, for saa vidt de nævnte Genstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Krabsuld, Papirsaffald, Haar, Huder og Frugt, samt endelig Paabudet om Rensning under offentligt Tilsyn af Linneb, Klædningsstykker og Sengenklæder, der medbringes som Rejssegods fra de ovennævnte Steder.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed overfor følgende Steder:

London,
tyriske Havne,
Havnene ved det sorte og det azovske Hav,
russiske Havne ved Østersøen og den finske Bugt samt finske Havne,
Konstantinopel,
Palermo og
samtlige ægyptiske Havne.

Nr 6. Fyrir alla þessa staði, að undanskildum Egiptalandshöfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. oktbr. 1879. 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af 1. marz. hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum, nema frá höfnum á Sýrlandi og Egiptalandi.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 1. marz 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Over for samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Nr. 6. Indsørfølsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt ^{1ste} Marts. Rensning under offentlig Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der som Rejse- gods medbringes fra de nævnte Steder med Undtagelse af syriske og ægyptiske Havne.

Denne Befendtgørelse træder straks i Kraft.

Spilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 1ste Marts 1894.

J. Nellemann.

Olafur Halldórsson.

Nr. 7.
13.
apríl.

Lög

um

ýmisleg atriði, er snerta gjaldþrotaskipti.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. kaþítuli.

Um byrjun gjaldþrotaskipta.

1. gr.

Hver sá, er byggst eigi geta staðið í skilum við skuldheimtumenn sína, getur krafizt þess, að bú hans sje tekið til gjaldþrotaskipta (lög 12. apríl 1878, 90. gr.).

2. gr.

Nú strýkur einhver af landi burt eða felur sig, að því er ætla verður eingöngu sakir skulda, og skal þá skiptaráðandi þegar taka bú hans til gjaldþrotaskipta, er einhver skuldheimtumanna fer þess á leit við hann, ef hætt er við, að dráttur á því verði skuldheimtumönnum til tjóns.

3. gr.

Nú á maður skuld hjá öðrum, og er hún komin í gjalddaga og eigi tryggð með nægilegu veði, og fær hana eigi borgaða til fulls, og getur hann þá krafizt þess, að bú skuldunauts verði tekið til gjaldþrotaskipta, ef sannað verður með skýrslum, sem fram sjeu komnar við fjárnáms- eða kyrsetningargjörðir, sem gjörðar hafa verið hjá skuldunaut, eða með játning sjálfs hans eða á annan hátt, að búið nægir eigi fyrir skuldum hans.

4. gr.

Nú hefur kaupmaður — en svo ber að telja hvern þann, sem rekur verzlun, þótt aðeins sje jafnhliða annari atvinnu — verið krafinn svarkröfu um að borga skuld, sem eigi er tryggð með nægilegu veði, og hann neitar eigi að komin sje í gjalddaga, eða sönnur eru færðar á, að svo sje, og lætur þó farast fyrir að borga lengur en 30 daga eptir kröfuna, og getur þá skuldareigandi sá, er svarkröfu ljet fram fara, krafizt þess, að

Nr. 7. Lög 13. apríl um ýmisleg atriði, er snerta gjaldþrotaskipti.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

forskellige Punkter vedrørende Konkurs.

Nr. 7.
13de
April.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kapitel I.

Om Konkursens Begyndelse.

§ 1.

Enhver, der tror sig ude af Stand til at fyldestgøre sine Gældsforpligtelser, kan fordre sit Bo taget under Konkursbehandling (Lov 12te April 1878 § 90).

§ 2.

Naar nogen undviger af Landet eller holder sig skjult, uden at hertil kan formodes anden Grund end Gæld, skal Skifteretten, saa snart den dertil opfordres af nogen Fordringshaver, tage Skyldnerens Bo under Konkursbehandling, for saa vidt der er Grund til at befrygte, at Udsættelse hermed vilde komme hans Kreditorer til Skade.

§ 3.

Enhver, der har forfalden Fordring, som ikke behørig fyldestgøres, kan, for saa vidt Fordringen ikke er sikret ved tilstrækkeligt Pant, forlange Skyldnerens Bo taget under Konkursbehandling, naar det ved Oplysninger, der ere fremkomne under Eksekutions- eller Arrestforretninger, som nogen hos ham har afholdt, eller ved Skyldnerens egen Erkendelse eller andre Bevisligheder godtgøres, at hans Bo er utilstrækkeligt til Betaling af hans Gæld.

§ 4.

Naar en handlende, hvorefter forstaas enhver, der, om end kun i Forbindelse med anden Virksomhed, driver Handelsforretninger, efter gennem en Bestikkelse at være opfordret til at betale uimodsiget eller beviset forfalden Gæld, som ikke er sikret ved tilstrækkeligt Pant, undlader at gøre dette i mere end 30 Dage efter Bestikkelsen, kan den Fordringshaver, som har iværksat Paatrævet, fordre Boet taget under Konkursbehand-

Nr. 7. bú hans sje tekið til gjaldprotaskipta; en nota verður hann þennan rjett sinn, áður en 13. apríl. 14 dagar sjeu liðnir frá því, að frestur sá er á enda, sem áður er getið.

5. gr.

Sá er samkvæmt 1. gr. laga þessara krefst þess, að bú hans sje tekið til gjaldprotaskipta, skal senda skiptaráðanda um það skriflega áskorun; henni skal fylgja nákvæm skrá, undirskrifuð af honum sjálfum, yfir eignir hans og skuldir, og skulu þar sjerstaklega nefndir þeir, sem til skuldar eiga að telja hjá honum, og bækur þær, er hann kann að hafa haldið við atvinnu sína. Geti skuldunautur eigi látið skrá þessa fylgja áskoruninni, skal hann geta þess í henni, af hverjum ástæðum það sje, og láta hana síðan í tje svo fljótt, sem auðið er. Þesskonar skrá skal og skuldunautur láta skiptaráðanda í tje, ef krafizt verður, þegar bú hans hefur verið tekið til gjaldprotaskipta eptir beiðni einhvers skuldheimtumanna hans.

6. gr.

Ef skuldheimtumaður krefst þess samkvæmt 3. og 4. gr. laga þessara, að bú skuldunauts sje tekið til gjaldprotaskipta, skal hann fá skiptaráðanda um það skriflega áskorun, og skulu í henni tekin fram atvik þau, er hann byggir á kröfu sína.

Skiptaráðandi skal þá ákveða fund svo fljótt, sem auðið er; kallar hann á fund þenna skuldunaut og skuldheimtumanninn með þeim fyrirvara, er hann sjálfur til tekur. Á fundinum, eða svo fljótt, sem auðið verður, skal gjörð ákvörðun um það, hvort taka skuli til greina kröfu skuldheimtumanns, og hvort hann skuli setja tryggingu eða eigi.

Skiptaráðandi getur krafizt skýrslna þeirra af skuldunaut, sem þörf er á, til þessa. Neiti hann að svara spurningum skiptaráðanda eða komi hann eigi á fundinn, og er þó ekki löglegum forföllum um að kenna, má líta svo á, sem hann treystist eigi að mótmæla skýrslum skuldheimtumanns.

7. gr.

Þegar skiptaráðandi hefur úrskurðað, að bú skuli tekið til gjaldprotaskipta, frestar áfrýjun úrskurðarins eigi því, að svo verði gjört.

Sje úrskurði áfrýjað, skal þó eigi án samþykkis skuldunauts selja muní búans, áður en fullnaðardómur er genginn í málinu, nema því að eins, að þeim sje þannig varið, að svo verði að vera.

8. gr.

Þegar gjaldprotaskipti skulu fram fara eptir beiðni skuldunauts, ber að telja skiptin byrjuð þá, er beiðnin um það kom í hendur skiptaráðanda. Sje það eptir áskorun frá skuldheimtumönnum, ber að telja gjaldprotaskiptin byrjuð, þegar skiptaráðandi hefur úrskurðað að taka búið til gjaldprotaskipta.

Þegar skipti eru byrjuð, er það eigi á valdi þess eða þeirra, er krafizt hafa, að láta þau falla niður. En þegar skuldunautur einn hefur krafizt gjaldprotaskipta, getur skiptaráðandi hinsvegar breytt úrskurði sínum um, að bú hans skuli tekið til gjaldprotaskipta, ef skuldunautur gjörir það sennilegt, áður en innköllun til skuldheimtumanna er gefin út, að hann geti staðið í skilum við þá, og skuldheimtumenn þeir, er hafa gefið sig fram, mótmæla því eigi.

ling. Dog kan denne Ret ikke benyttes i længere Tid end 14 Dage efter Udløbet af den nævnte Frist.

Nr. 7.
13de
April.

§ 5.

Den, der i Henhold til § 1 i nærværende Lov forlanger sit Bo taget under Konkursbehandling, skal derom indgive skriftlig Begæring til Skifteretten, ledsaget af en af ham underskrevet nøjagtig Fortegnelse over hans Aktiver og Passiver, med navnlig Angivelse af Kreditorerne samt over de Bøger, som maatte være førte i hans Forretning. Kan Fortegnelsen ikke straks medfølge Begæringen, har Skyldneren i denne at opgive Grunden dertil samt derefter snarest muligt at indlevere den. Saadan Fortegnelse har Skyldneren ogsaa paa Forlangende at afgive til Skifteretten, saa snart hans Bo efter nogen Fordringshavers Begæring er taget under Konkursbehandling.

§ 6.

Naar en Fordringshaver i Henhold til §§ 3 og 4 forlanger sin Skyldners Bo taget under Konkursbehandling, indgiver han derom til Skifteretten skriftlig Begæring, som bør indeholde Angivelse af de Omstændigheder, hvorpaa Forlangendet grundes.

Skifteretten har derefter at beramme et Møde, der skal holdes snarest muligt og med et af den bestemt Varsel dertil at indkalde Skyldneren saa vel som vedkommende Fordringshaver, hvorpaa der i selve Mødet eller dog snarest muligt tages Beslutning, om Fordringshaverens Begæring med eller uden Sikkerhedsstillelse skal tages til Følge eller ikke.

Skifteretten er berettiget til at afsætte Skyldneren de i saa Henseende fornødne Erklæringer. Nægter denne Svar paa Skifterettens Spørgsmaal, eller udebliver han uden gyldigt Forsald, kan han behandles som den, der ikke drifter sig til at modsiges Fordringshaverens Opgivelse.

§ 7.

Naar Konkursbehandling ved Skifterettens Kendelse er besluttet, bliver denne Beslutning ikke opholdt ved Paaanke.

Dog bør der, naar Paaanke finder Sted, ikke forinden endelig Dom er falden, foregaa noget Salg af Boets Gjenstande, der ikke er en Følge af Genstandens Bestaand, med mindre Skyldneren samtykker deri.

§ 8.

Konkursen anses, naar den er fremkaldt ved Skyldnerens egen Begæring, for begyndt fra det Øjeblik af, da denne er indgiven. Dersom Konkursbehandlingen er fremkaldt af Fordringshavere, anses Konkursen for begyndt, naar Skifteretten har taget den Beslutning, at Konkursbehandling skal finde Sted. Efterat Konkursen er begyndt, staar det ikke den eller dem, der have begæret Konkursbehandling, aabent at lade den bortfalde. Derimod er Skifteretten, naar Konkursen alene er fremkaldt ved Skyldnerens egen Begæring og han, forinden Proklamas Udstedelse, gør det antageligt at han er i Stand til at fyldestgøre sine Kreditorer, berettiget til at forandre den tidligere afgivne Kendelse om Boets Overtagelse til Konkursbehandling, for saa vidt de mødte Kreditorer ikke modsætte sig dette.

Nr. 7.
13.
apríl.

9. gr.

Skiptaráðandi skal tafarlaust sjá um það, að auglýsing um gjaldprotaskiptin sje birt í blöðum þeim, er almennt skal birta í skiptaauglýsingar. Falli gjaldprotaskiptin síðar niður (8. gr.), skal það tafarlaust birt á sama hátt.

2. kapituli.

Um það, hvað til ráðs megi taka um skuldunaut sjálfan.

10. gr.

Skiptaráðandi getur úrskurðað, að skuldunautur skuli settur í varðhald, ef hann gerir sig líklegan til að firra búið einhverjum af munum þess eða rjettindum, svo og þegar breytni hans, áður en gjaldprotaskiptin byrja, þykir gefa tilefni til þess, að höfðuð sje sakamálsrannsókn gegn honum.

Þegar skuldunautur er settur í varðhald, skal skiptaráðandi tafarlaust sjá um, að rannsókninni gegn honum verði framfylgt.

11. gr.

Skiptaráðandi getur úrskurðað, að skuldunautur skuli settur í einfalt fangelsi, ef hann kemur ekki fram með skrá þá, er skipað er í 5. gr., eins og hún á að vera, og hefur eigi gildar ástæður fyrir sig að bera, eða ef hann þrjókast við að láta í tje skýrslur við uppskrift á búinu, er hann er skyldur að vera við, ef skiptaráðandi krefst þess, eða aðrar skýrslur um ástæður og hag búins, er hann er fær um að gefa; svo og ef hann fer eða reynir til að fara úr lögsagnarumdæminu án leyfis skiptaráðanda.

Skuldunautur skal vera í fangelsi svo lengi, sem skiptaráðanda þykir það nauðsynlegt til þess, að tilganginum með því verði náð, þó aldrei lengur en 6 mánuði.

Kostnað þann, er af fangavistinni leiðir, skal greiða sem annan sakamálskostnað.

12. gr.

Veita má skuldunaut styrk af búinu, svo sem, að honum sjeu fengin búsgögn, húsavist, jörð og búsmali, fjárstyrkur til uppeldis eða því um líkt, enda hafi skuldheimtumenn áður átt kost á að ræða það mál á skiptafundi, og engin mótmæli komið fram gegn því, eða meiri hluti fundarmanna verið því samþykktur, og þyki skiptaráðanda eigi ástæða til þess, að synja samþykkis síns. En gæta verður hann þess einkum, að eigi bíði veðhafar eða skuldheimtumenn, sem forgöngurjett hafa, neitt sjerstakt tjón af styrkveitingunni, hafi þeir eigi samþykkt hana. Styrk má heldur eigi veita um lengri tíma en eitt ár, og eigi eptir að skiptunum er lokið, nema allir skuldheimtumenn verði á það sáttir. Skiptaráðandi getur leyft skuldunaut og heimamönnum hans að hafa til afnota fyrst um sinn uppskrifaða búsmuni, þótt aðrir sje en þeir, er gjaldprotaskiptin ná eigi til samkvæmt 13. gr. laga þessara, smbr. 27. gr. í lögum um aðför 4. nóvember 1887, svo

Nr. 7. Lög 13. apríl um ýmisleg atriði, er snerta gjaldprotaskipti.

Skifteretten har uopholdelig at drage Omsorg for, at en offentlig Bekendtgørelse om Konkursboets Overtagelse indrykkes i de for Skiftebekendtgørelser i Almindelighed bestemte Aviser. Hvis Konkursbehandlingen derefter bortfalder (§ 8), bør dette uden Ophold bekendtgøres paa lige Maade.

Nr. 7.
13de
April.

Kapitel 2.

Foranstaltninger med Hensyn til Skyldnerens Person.

§ 10.

Skifteretten kan bestemme, at Skyldneren skal anholdes, naar det maa antages, at han er i Begreb med at fravende Boet noget af dets Ejendele eller Rettigheder, saa vel som naar kriminel Undersøgelse imod Skyldneren formenes at burde foranlediges paa Grund af hans Forhold for Konkursens Begyndelse.

Naar Anholdelse er iværksat, har Skifteretten uden Ophold at foranledige den kriminelle Undersøgelses videre Fremme.

§ 11.

Skifteretten kan bestemme, at Skyldneren skal henlægges i simpelt Fængsel, naar han, uden derfor at angive fyldestgørende Grunde, undlader at fremkomme med den i § 5 paabudte Fortegnelse, behørig affattet, eller han modvilligen nægter at gaa til Haande med Dplysninger ved Boets Registrering, hvorved han paa Skifterettens Forlangende er pligtig til at være tilstede, eller andre Dplysninger med Hensyn til Boets Tilstand og Forhold, som han er i Stand til at give, samt naar han uden Skifterettens Tilladelse forlader eller forsøger paa at forlade Jurisdiktionen.

Fængslingen vedvarer, saa længe Skifteretten finder det nødvendigt for at fremme dens Hensigt, dog ingeninde længer end 6 Maanedere.

Omkostningerne ved Fængslingen afholdes paa samme Maade som Delinkventomkostninger.

§ 12.

Understøttelser af Boet, saa som ved Overdragelse af Husgeraad, Overladelse af Huslejlighed, Jord og Besætning, Underholdningsbidrag i Penge o. s. v. kan tilstaaes Skyldneren, naar Kreditorerne have havt Lejlighed til i en Skiftesamling at erklære sig derover, og enten ingen Indsigelse sker derimod, eller Mertallet af de mødende samtykker deri, og Skifteretten ikke finder Grund til at nægte sin Billigelse deraf, hvorved det navnlig bør havees for Øje, at ikke Understøttelsens Tilstaaelse bliver til særlig Stade for nogen Panthaver eller privilegeret Kreditor, som ikke har samtykket deri. Ej heller bør nogen vedvarende Understøttelse tilstaaes for længere Tid end eet Aar eller ud over Boets Slutning, med mindre samtlige Kreditors Samtykke dertil tilvejebringes. Foreløbig Benyttelse af registrerede Effekter ud over det, som ifølge Lov om Eksekution af 4de November 1887 § 27, jfr. nærværende Lovs § 13, ikke kan inddrages under Kon-

Nr. 7. og húsnæði, þangað til skuldheimtumönnum hefur gefinn verið kostur á að kveða upp
13. álit sitt um það, eins og að framan er greint.
apríl.

3. kaþítuli.

Um það, hvað til gjaldþrotaskipta skuli koma.

13. gr.

Með takmörkunum þeim, er getur um í eptirfarandi greinum, skal skuldunautur sviptur umráðum yfir öllu því, er talið verður til eigna hans í því bili, er gjaldþrotaskiptin byrjuðu (8. gr.), svo og því, er hann eignast, meðan á þeim stendur — hvorttveggja þó að þeim munum fráskildum, er undanþegnir eru fjárnámi samkvæmt ákvæði einstakra manna, lagaákvæði eða annari sjerstakri heimild — og skal eignum hans varið til þess við gjaldþrotaskiptin að fullnægja kröfum þeim, er voru á hendur skuldunaut, þegar þau byrjuðu.

14. gr.

Upp frá því að gjaldþrotaskiptin byrja, getur enginn öðlazzt nein rjettindi á hendur búinu með samningum við skuldunaut, eða losazzt við skyldur, er á honum hvíla gagnvart búinu. Þetta á þó eigi við um þann, er semur við skuldunaut, áður en gjaldþrotaskiptin eru birt með opinberri auglýsingu í blöðunum, og er ókunnugt um þau.

15. gr.

Nú fær skuldunautur arf, meðan á gjaldþrotaskiptunum stendur, og má búið þá við þeim arfi taka; þó skal þess gætt, að erfðabúinu sje skipt af skiptaráðanda, þannig að komizt verði hjá ábyrgð skulda. Búið á og dánargjafir og aðrar gjafir allar, er skuldunautur fær, meðan á skiptunum stendur. Ákvæði þessi eiga þó því að eins við, að lögmætar ákvarðanir arfleifanda eða gefanda sjeu því eigi til fyrirstöðu.

16. gr.

Nú berast búinu, eptir að gjaldþrotaskiptin eru byrjuð, peningar, vörur, farmskrár, víxlar eða annað þess háttar, er sent hefur verið skuldunaut, og átti hann að svara andvirði fyrir, og getur búið þá orðið eigandi að slíkum munum, enda þótt þeir hafi eigi verið orðnir eign skuldunauts áður, ef það greiðir andvirðið, en greiða verður það auðvitað á rjettum tíma.

17. gr.

Á því, sem skuldunautur vinnur sjer sjálfur inn, meðan á gjaldþrotaskiptunum stendur, á búið engan rjett. Þetta á þó eigi við um það, er honum áskotnast í talnaspili, í spilum, eða á annan slíkan hátt.

kursen, saa vel som af Beboelseslejlighed, kan af Skifteretten overlades Skyldneren med Familie, indtil Kreditorerne paa den i det foregaaende bestemte Maade have havt Lejlighed til at erklære sig.

Nr. 7.
13de
April.

Kapitel 3.

Hvad der bliver at inddrage under Konkursen.

§ 13.

Alt, hvad der i det Øjeblik, Konkursen tager sin Begyndelse (§ 8), henhører til Skyldnerens Formue, saa vel som alt, hvad der under Konkursen tilfalder ham, begge Dele med Undtagelse af de Genstande, der ifølge privat Viljeserklæring, Lov eller anden særlig Hjemmel ere udelukkede fra Eksekution, undtages med de af de følgende Paragrafer flydende Begrænsninger Skyldnerens Naadighed for igennem Konkursbehandlingen at anvendes til Fyldestgørelse for dem, der ved Konkursens Begyndelse havde Fordringer paa ham.

§ 14.

Fra det Øjeblik, Konkursen tager sin Begyndelse, kan Trediemand ikke ved Retshandler med Skyldneren erhverve nogen Rettighed imod eller Befrielse i Forhold til Konkursboet. Dog gælder dette ikke om den Trediemand, som i god Tro har handlet med Skyldneren, forinden offentlig Bekendtgørelse i Aviserne om Konkursen er stiftet.

§ 15.

Arv, som under Konkursen maatte tilfalde Skyldneren, kan Boet tiltræde, dog at Arveboet behandles af Skifteretten, saaledes at Gældsansvar undgaas, ligesom ogsaa Legater og Gaver, som tilfalde Skyldneren under Konkursen, høre til Boet, alt dog kun, for saa vidt ikke retsgyldige Bestemmelser af Arveladeren eller Giveren ere til Hinder derfor.

§ 16.

Komme Penge, Varer, Konnossementer, Veksler og deslige, som ere affendte til Skyldneren, saaledes at han for Erhvervelsen skal yde Vederlag, Boet tilhænde, efterat det er taget under konkursbehandling, kan Boet — selv om Skyldneren ikke alt tidligere havde erhvervet Ejendomsret derover — indtræde i Erhvervelsen, hvis det vil udrede Vederlaget, hvortil selvfølgelig hører, at dette erlægges i rette Tid.

§ 17.

Hvad Skyldneren under Konkursen erhverver ved sin egen Virksomhed, er Boet uvedkommende. Til saadant Erhverv henregnes dog ikke, hvad der tilfalder Skyldneren som Lotterigevinst, ved Spil eller paa anden lignende Maade.

Nr. 7.

13.
apríl. Um áhrif þau, er gjaldþrotaskiptin hafa á ráðstafanir, er skuldunautur hefur gjört, áður en þau byrjuðu.

4. kapítuli.

18. gr.

Allar lögmætar kröfur á hendur skuldunaut, er fullnægja á með eigum protabúsins, getur búið krafizt, að metnar sjeu til peningaverðs eptir því, hve miklu það varðar skuldheimtumann, að þeim verði fullnægt.

19. gr.

Það leiðir af gjaldþrotaskiptunum, að allar lögmætar kröfur á hendur skuldunaut, er fullnægja á með eigum búsins, ber að telja komnar í gjalddaga að því leyti, að rjett er, að búið greiði þær þegar í stað, og skuldheimtumaður sje skyldur að taka við borgun þegar, án tillits til gjalddaga þess, er ákveðinn hefur verið.

20. gr.

Hver sá, er skuldar protabúinu, getur dregið frá það, er hann á hjá því, án tillits til þess, hversu skuld og gagnkröfu er varið, en þó því að eins, að skuldheimtumaður sjálfur eða sá, er hann hefur erft skuldakröfuna eptir, hafi fengið hana áður en skiptin byrjuðu, og var, svo að skuldareigandi vissi, eigi þá svo ástatt fyrir skuldunaut, sem segir í 26. gr., eða skuldakrafan stafar af skuldbindingu, er skuldunautur hefur undirgengizt fyrir þennan tíma, og þegar eins stóð á. Nú leikur vafi á, hvenær krafan er fengin, og er eigi hægt að færa sönnur á það á annan hátt, og má skuldheimtumaður þá vinna eið að framburði sínum um það, og getur skiptaráðandi tekið hann í eið á skiptafundi.

Eigi má framselja skuldabrfef búsins, áður liðinn sje innköllunarfrestur skuldheimtumanna, nje heldur síðar, ef mótkröfum er lýst, á þann hátt, að fyrirgjört sje með því gagnkröfurjetti skuldunauts.

21. gr.

Nú hefur skuldunautur tekið fasteign á leigu, og kemur búið þá í stað hans, frá því að gjaldþrotaskiptin byrjuðu, nema öðruvísi sje ákveðið í samningnum. En bæði getur búið og sá, er á leigu seldi, sagt leigumálanum upp með vanalegum fresti til fardaga eða venjulegs flutningstíma, enda þótt samið hafi verið um lengri ákveðinn tíma eða lengri uppsagnarfrestur áskilinn; en bæta verður uppsegjandi þá hinum málsaðila þann halla, er hann bíður af því, að leigumálanum var eigi haldið áfram.

22. gr.

Nú hefur skuldunautur á hinum síðustu 8 vikum, áður en gjaldþrotaskiptin byrjuðu, borgað skuld, hvort sem hún er fallin í gjalddaga eða eigi, með því að selja af hendi við skuldheimtumann fasteign, skip eða aðra þá muni, sem telja verður óvanalegan gjaldeyri eptir stöðu þeirra og ástæðum, eða hann hefur borgað skuld, sem eigi er fallin í gjalddaga, enda þótt borgað sje með vanalegum gjaldeyri, og getur búið þá riptað borguninni og krafizt þess, að skuldheimtumaðurinn skili aptur því, er hann hefur fengið, eða verði þess.

23. gr.

Veðskuldbindingar þær, er skuldunautur hefur gengizt undir á tímabili því, er ræðir um í 22. gr., til tryggingar kröfum á hendur honum, sem ekki eru til orðnar á sama tíma, eru ógildar að því, er búið snertir.

Nr. 7. Lög 13. apríl um ýmisleg atriði, er snerta gjaldþrotaskipti.

Kapitel 4.

Nr. 7.
13de
April.

Om Konkursens Indflydelse paa de før den af Skyldneren indgaaede Retshandler.

§ 18.

Alle paa Skyldneren hvilende Retsskrav, som skulle fyldestgøres af Konkursmassen, kunne af Boet fordres omfatte til Penge efter den Interesse, Fordringshaveren har i deres Opfyldelse.

§ 19.

Konkursens Indtræden har til Følge, at alle paa Skyldneren hvilende Retsskrav, som skulle fyldestgøres af Konkursmassen, ere at anse som forfaldne i den Forstand, at Boet, uden Hensyn til den fastsatte Forfaldstid, er beføjet til at yde, og Fordringshaveren pligtig til at modtage straks.

§ 20.

Enhver, der skylder noget til Konkursboet, kan deri afforte, hvad han har at fordrø i Boet, uden Hensyn til Fordringens eller Modfordringens Bestaaffenhed, saafremt Fordringen af Fordringshaveren selv eller af nogen, efter hvem han har arvet den, er erhvervet inden Konkursens Begyndelse, uden at Skyldneren med Erhververens Vidende var saaledes stedt som i § 26 omhandlet, eller den hidrører fra en Forpligtelse, som han under lige Forudsætninger har paadraget sig inden dette Tidspunkt. Rejsses der Tvivl om Tidspunktet for Erhvervelsen, og kan dette ikke paa anden Maade oplyses, tilstedes det Fordringens Ejer med Ed at bekræfte Rigtigheden af sit Opgivende i saa Henseende, hvilken Ed kan modtages af Skifteretten i en Skiftesamling.

Boets Haandskriftsskrav maa forinden Proklamas Udløb eller senere, for saa vidt Modkrav ere anmeldte, ikke borttransporteres paa en saadan Maade, at vedkommende Skyldneres Ret til Modregning derved udelukkes.

§ 21.

Har Skyldneren lejet eller forpagtet en urørlig Ting, indtræder Boet fra Konkursens Begyndelse i hans Sted, for saa vidt ikke Retshandelen indeholder afvigende Bestemmelser. Dog kan saa vel Boet som Udlejeren opsigte Leje- eller Forpagtningsforholdet med sædvanligt Varjel til almindelig Flyttetid eller Fardag, selv om det maatte være indgaaet for en bestemt længere Tid eller med længere Opsigelsesfrist, men den opsigende bliver da pligtig at skadesløsholde Medkontrahenten for dennes Interesse i Retsskiftets Fortsættelse.

§ 22.

Derjom Skyldneren i de sidste 8 Uger førend Konkursens Begyndelse har betalt Gæld, forfalden eller ikke forfalden, ved til Fordringshaveren at afhænde fast Ejendom, Skib eller andre Genstande, som efter de paagældendes Stilling og Forhold maa anses for usædvanlige Betalingsmidler, eller har betalt ikke forfalden Gæld, selv om dette er sket med sædvanlige Betalingsmidler, kan Boet fordre, at den stedfundne Betaling skal gaa tilbage, og at Fordringshaveren som Følge heraf skal tilbagegive det modtagne eller dets Værdi.

§ 23.

Panterrettigheder, som Skyldneren i den i § 12 nævnte Tid maatte have indrømmet nogen til Sikkerhed for Forpligtelser, der ikke samtidigen stiftes, kunne ikke gøres gældende imod Boet.

Nr. 7.
13.
apríl.

Fyrirmæli 8. gr. laga 4. nóv. 1887 um veð eru framvegis í gildi.

24. gr.

Ákvæðin í 22. gr. og fyrra hluta 23. gr. eiga þó eigi við, ef það reynist, að skuldunautur átti enn fyrir skuldum, þegar veðsetningin eða borgunin fór fram; sama er og, ef sá, er skiptir við skuldunaut, hrindir grun þeim, sem álíta má, að á honum hvíli um það, að honum hafi kunnugt verið um þrot skuldunauts, þegar svo á standur, er segir í áðurnefndum lagagreinum.

25. gr.

Nú hefur fjárnám til sölu við uppboð eða löggeymsla farið fram eptir sætt um borgun skuldar, er skuldunautur hefur gengið að á tímabili því, sem um er að ræða í 22. gr., eða eptir dómi í máli, er höfðað hefur verið á þessu tímabili, og falla þá burtu sjerrjettindi þau í búinu, er af fjárnáminu og löggeymslunni leiða, nema því að eins, að sannað verði, að skuldunautur hafi enn átt fyrir skuldum, þegar sættin var gjörð, eða málið tekið fyrir, eða álita verður eptir atvikum öllum, að skuldheimtumanni hafi verið ókunnugt um gjaldþrot skuldunauts.

26. gr.

Nú hefur skuldunautur strokið sökum skulda, eða einhver skuldheimtumanna hefur beiðst þess, að bú hans sje tekið til gjaldþrotaskipta, eða skuldunautur hlaut að sjá, að gjaldþrot hans mundi brátt bera að höndum, og hann hefur eptir það með einhverjum ráðstöfunum — og sje þar með talin borgun skulda, sem fallnar eru í gjalddaga, — ívilnað sumum skuldheimtumönnunum sínum hinum til tjóns, þannig að saknæmt sje eptir 263. gr. hinna almennu hegningarlaga, og getur búið þá, svo framarlega sem það verður tekið til gjaldþrotaskipta, krafizt þess, að riptað sje borguninni eða ráðstöfuninni, og að skuldheimtumaður skili aptur því, er hann þannig hefur fengið, eða verði þess, hafi honum verið kunnugt um ástæður þær, sem að framan er getið, þegar borgunin eða ráðstöfunin fór fram.

27. gr.

Þegar einhverjum samkvæmt reglum þeim, sem settar eru í 22.—26. gr. hjer að framan, ber að skila búinu því, er hann hefur tekið við, eða verði þess, á hann rjett á, að honum sje skilað aptur því, er hann hefur látið af hendi við skuldunaut umfram það, er hann fjekk borgun fyrir; og þegar borgun er skilað aptur, er staða hans gagnvart búinu að þessu leyti hin sama og ef engin borgun hefði fram farið.

Nú er víxill, sem kominn er í gjalddaga, borgaður með vanalegum gjaldeyri, og verður þess þá eigi krafizt, að sá skili aptur borguninni, sem hefði haft rjett til þess, að krefjast borgunar á víxlinum hjá öðrum, ef bú skuldunauts yrði tekið til gjaldþrotaskipta, en hefur misst þennan rjett við greiðsluna; hinsvegar má krefjast upphæðar þeirrar, er víxillinn var borgaður með, af þeim, er að lokum hefði haft hag af borguninni, og hefði orðið að borga víxilinn, ef hann hefði eigi áður verið borgaður, enda hafi honum, þegar hann gaf út eða framseldi víxilinn, verið kunnugt um, að svo var ástatt fyrir skuldunaut, sem segir í 16. gr.

28. gr.

Sá sem á hinu síðasta ári áður en gjaldþrotaskiptin byrjuðu og þegar svo stóð á, að skuldunautur átti eigi lengur fyrir skuldum, hefur þegið gjöf af honum, er skyldur að skila gjöfinni aptur eða standa skil á verði hennar, ef ætla má, að honum, er hann páði

Det har fremdeles sit Forblivende ved Bestemmelsen i Lov om Pant af 4de November 1887 § 8.

Nr. 7.
13de
April.

§ 24.

De i §§ 22 og 23, første Stykke, indeholdte Bestemmelser komme dog ikke til Anvendelse, saafremt det oplyses, at Skyldneren endnu var solvent, da Sikkerheden blev stillet, eller Betalingen skete, ej heller, naar Kreditor eller Medkontrahenten afkræfter denne Formodning om, at han har været vidende om Skyldnerens Insolvens, som i de i bemeldte Paragrafer omhandlede Tilfælde kan anses for at være tilfælde.

§ 25.

Er Udlæg til Forauktionering eller Afsetning gjort efter et af Skyldneren i den Tid, som i § 22 er sagt, indgaaet Forlig om Betaling af Gæld eller efter en Dom, der er erhvervet i en i fornævnte Tidrum anlagt Sag, bortfalder enhver af Udlæget eller Afsetningen flydende særlig Ret imod Boet, med mindre det oplyses, at Skyldneren, da Forliget blev indgaaet, eller Sagen anhängiggjort, endnu var solvent, eller det ifølge samtlige Omstændigheder maa antages, at Fordringshaveren ikke var vidende om Skyldnerens Insolvens.

§ 26.

Naar Skyldneren er undvejet for Gæld, eller hans Bo af nogen Fordringshaver er begæret taget under Konkursbehandling, eller naar Skyldneren maatte indse, at hans Gællissement var nær forestaaende, og han derefter ved nogen Disposition, der under indbefattet Betaling af forfalden Gæld, paa en efter den almindelige Straffelovs § 263 strafbar Maade har begunstiget nogen enkelt Kreditor paa de andres Betænkning, kan Boet, saafremt Konkursen virkelig paafølger, fordrer, at den stedfundne Betaling eller den trufne Disposition gaar tilbage, og at Kreditor tilbagegiver det, han saaledes har modtaget, eller dets Værdi, hvis han, den Gang Betalingen fandt Sted, eller Dispositionen blev truffen, var vidende om de foranførte Omstændigheder.

§ 27.

Naar nogen i Henhold til Reglerne i §§ 22—26 til Boet skal udlevere det modtagne eller dets Værdi, er han berettiget til at erholde tilbagegivet, hvad han maatte have ydet Skyldneren mere end det, hvorfor han har modtaget Betaling, ligesom han med Hensyn hertil, naar en Betaling gaar tilbage, i Forhold til Boet bliver at behandle, som om ingen Betaling havde fundet Sted.

Tilbagefordring af en med sædvanlige Betalingsmidler erlagt Betaling af en forfalden Veksel kan ikke gøres gældende imod den, som vilde have havt Ret til at fordrer Vekselen dækket af andre i Tilfælde af Skyldnerens Gællissement, men som ved den stedfundne Betaling af Vekselen er bleven forhindret i at gøre denne Ret gældende, hvorimod det til Vekslens Dækning medgaaede Beløb kan søges tilbage hos den, hvem Vekslens Betaling tilsidst vilde komme tilgode, og som i Tilfælde af, at den ikke var bleven betalt, maatte have udredet Beløbet, saafremt han, da han udstedte Vekselen eller bortendosserede den, var vidende om, at Skyldneren befandt sig i noget af de i § 26 omhandlede Tilfælde.

§ 28.

Den, som i det sidste Aar førend Konkursens Begyndelse og paa en Tid, da Skyldneren var insolvent, har modtaget nogen Gave af denne, er pligtig at tilbagegive saadan Gave eller erstatte dens Værdi, dersom han maa antages ved dens Modtagelse

Nr. 7. gjöfina, hafi verið kunnugt um nokkurt það atvik, er hann mátti ráða af, að skuldunautur átti eigi fyrir skuldum. Hafi það bakað þiggjanda nokkur fjárútlát, að hann þáði gjöfina, ber búinu að endurgjalda honum þau.

Hið sama er og, þótt ráðstöfunin líti út og komi fram sem sala, makaskipti, leigumáli eða þesskonar afsal, ef ráða má af mismuninum á verði þess, er af hendi var látið og þess er fyrir kom, eða af öðrum atvikum, að ráðstöfunin sje í raun og veru gjöf; þó skal búið svara til þess, sem af hinum málsaðila er af hendi innt.

29. gr.

Nú hefur skuldunautur á hinu síðasta ári, áður en gjaldprotaskiptin byrjuðu, varið meiru fje en svo, að samsvari efnum hans, til þess að kaupa lífeyri, forlagseyri, lífs-ábyrgð eða þess konar tekjur handa sjer, konu sinni eða löngerfingjum, eða til að gefa öðrum, og getur búið þá hagnýtt sjer þann rjett, sem skuldunautur hafði sjálfur, til að slíta samningnum og krefjast reikningsuppgjörða, ef búinu bætast tekjur við það. Sje um gjöf að ræða öðrum til handa, verður þó að vera eins ástatt, og fyrir er mælt í 28. gr.

30. gr.

Það skal enn standa, er segir í N. L. 5—13—44, 2. málsgrein, að engar afhendingar, hvort sem eru gjafir kaup, eða önnur afsöl milli hjóna, foreldra og barna, arfleifanda og erfingja, skulu verða skuldheimtumönnunum í protabúum til tjóns, ef þær hafa fram farið, eptir að svo var ástatt orðið fyrir skuldunaut, og hann svo skuldugur orðinn, að hann gat eigi borgað skuldir sínar.

31. gr.

Nú hefur sá, sem haft hefur viðskipti þau við skuldunaut, er ræðir um í 22.—30. gr., afhent öðrum hluti þá eða rjettindi, er hann hefur fengið, og hefur búið þá einnig gagnvart þeim rjett á að heimta mununum eða rjettindunum skilað aptur eða verð þeirra bætt búinu, ef ætla má, að þeir hafi verið þess vitandi, að tilgangurinn með fram-salinu var sá að hindra búið í að njóta rjettar síns.

32. gr.

Mál þau, sem höfðuð eru til þess að ripta ráðstöfunum samkvæmt 22.—31. gr., skal sá með fara fyrir hönd skuldheimtumannanna, er til þess verður kjörinn á skipta-fundi. Með mál þessi skal fara sem með gestarjettarmál, og skal höfða þau innan 4 vikna eptir skiptafund þann, er kröfurnar hafa verið rannsakaðar á (lög 12. apríl 1878 37. gr.), ef þau skulu flutt í lögsagnarumdæminu, en ef mál skal höfða í öðru lögsagnarumdæmi, þá skulu binar nauðsynlegu ráðstafanir til þess gjörðar innan 12 vikna frá sama tíma.

5. kapituli.

Um önnur gjaldprotaskipti.

33. gr.

Í dánarbúum, sem eigi hrökkva fyrir skuldum, sbr. 81. gr. í lögum 12. apríl 1878 um skipti á dánarbúum, fjelagsbúum o. fl., getur hver skuldheimtumanna heimtað

at have været vidende om nogen Omstændighed, der kunde lade ham formode Skyldnerens
Insolvens. Er der i Anledning af den ham gjorte Gave paaført Modtageren nogen
Udgift, bør denne erstattes ham af Boet. Nr. 7.
13de
April.

Jorantaaende skal ogsaa gælde, naar Retshandelen udvortes fremtræder under
Form af et Salg, Magelæg, Lejemaal eller lignende Overdragelse, hvis det paa Grund
af Misforholdet mellem de gensidige Ydelser eller iøvrigt efter Omstændighederne
skønnes, at Retshandelen i Virkeligheden indeholder en Gave, dog at Boet tilsvares,
hvad der fra den anden Side maatte være ydet.

§ 29.

Derfor Skyldneren i det sidste Aar førend Konkursens Begyndelse har anvendt
et efter hans Formuestilstand uforholdsmæssig stort Beløb til Stiftelse af Livrente,
Overlevelsesrente, Livsforsikring eller lignende Indtægt for sig selv, sin Egtfælle eller
sine Livsarvinger, eller som Gave til andre, kan Boet — for saa vidt en Gave er ydet til
andre, dog kun under den i § 28 angivne Forudsætning — gøre den Ret gældende til at
fordre Opløsning af Kontrakten og Opgørelse, som Skyldneren selv kunde benytte, saa-
fremt herved kan erhverves en Indtægt for Boet.

§ 30.

Det har fremdeles sit Forblivende ved den i N. L. 5—13—44, andet Led,
indeholdte Bestemmelse om, at ingen Afhændelser, være sig Gave, Køb eller andre
Overdragelser imellem Egtfæller, Forældre og Børn eller Arvelader og Arvinger,
skulle komme Kreditorerne i Konkursboer til Skade, naar de befindes at være skete,
efterat Skyldnerne vare komne i den Tilstand og vare saa haardt med Gæld beladte,
at de ej deres Gæld kunde betale.

§ 31.

Har den, med hvem Skyldneren har indgaaet nogen Retshandel af saadan
Bestaffenhed, som omhandles i §§ 22—30, overdraget de modtagne Genstande eller
Rettigheder til en anden, da har Boet ogsaa mod denne Ret til at fordre Genstandene
eller Rettighederne tilbagegivne, eller deres Værdi erstattet, saafremt han maa formodes
at have været vidende om, at det ved Overdragelsen tilsigtedes at lægge Hindringer i
Vejen for Boets Ret.

§ 32.

Sager, hvorved Retshandler angribes i Henhold til Reglerne i §§ 22—31, fore-
staas af en i en Stiftesamling paa Kreditorernes Vegne dertil valgt Mand. Saa-
danne Sager behandles gæsteretsvis og maa, for saa vidt de skulle føres inden
Jurisdiktionen, anlægges inden 4 Uger efter den Stiftesamling, hvori Forbringernes
Prøvelse har fundet Sted (Lov 12. April 1878 § 37). Skal Sag anlægges udenfor
Jurisdiktionen, maa den fornødne Foranstaltning hertil ske inden 12 Uger efter samme
Tidspunkt.

Kapitel 5.

Om anden Konkursbehandling.

§ 33.

I insolvente Dødsboer, jfr. Lov om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. af
12te April 1878 § 81, kan enhver Forbringshaver forlange Konkursbehandling, ogsaa

Nr. 7. gjaldprotaskipti, og að farið verði jafnframt eptir ákvæðunum í lögum þessum. Þegar
 13. skiptaráðandi skiptir búi milli hjóna, sem bæði eru á lífi, eða búi milli þess hjóna, er
 apríl. eptir lifir og ábyrgist skuldir búsins, og erfingja hins látna, getur eins hver skuld-
 heimtumanna krafizt gjaldprotaskipta á búinu, ef svo er ástatt fyrir því hjóna, er í hlut
 á, að krefja má gjaldprotaskipta á búi þess eptir lögum þessum. Í búum þeim, er
 ræðir um í þessari grein, skal reikna fresti þá, er getur um í 22., 23., 25., 28. og 29. gr.,
 frá þeim tíma, er búið var tekið til skiptameðferðar.

6. kapítuli.

Um lok gjaldprotaskipta.

34. gr.

Nú verður það bert, meðan á gjaldprotaskiptunum stendur, að búið hrökkur eigi
 fyrir kostnaðinum við skiptin, og skal þá þegar ljúka skiptunum, og skal sá greiða þann
 hluta af áföllnum kostnaði, er búið hrökkur eigi fyrir, sem skiptanna hafði krafizt. Þó
 getur skuldheimtumaður sá, er krafizt hefur gjaldprotaskipta og er í vafa um ástand
 búsins, komizt hjá frekari ábyrgð, ef hann lýsir því yfir og lætur bóka það í skiptabókina,
 að þann álíti, að búið hrökkvi eigi fyrir kostnaði við framhald skiptanna, og að hann
 vilji eigi greiða hann, og ef þá enginn annar skuldheimtumaður býðst til þess á skipta-
 fundi, er kalla skal saman í þessu skyni, að greiða kostnað þann, er framhald skiptanna
 hefur í för með sjer, getur hann krafizt þess, að skiptunum skuli þegar lokið.

35. gr.

Að liðnum innköllunarfresti til skuldheimtumannanna má, hvenær sem vill,
 meðan á skiptunum stendur, selja skuldunaut búið í hendur til frjálsra umráða, ef hann
 sýnir skiptaráðanda skriflegt samþykki til þess frá öllum þeim skuldheimtumönnum,
 sem hafa gefið sig fram. Sönnun fyrir því, að skuld, sem sagt hefur verið til, sje
 greidd að fullu, er jafngild samþykki hlutaðeigandi skuldheimtumanns.

36. gr.

Þegar öðruvísi er ástatt, er gjaldprotaskiptunum lokið með úthlutunum skipta-
 ráðanda.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 13. apríl 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

hvad nærværende Lovs Bestemmelser angaar. Hvor Skifte mellem levende Ægtefæller eller mellem den længstlevende Ægtefælle, der hæfter for Boets Gæld, og den først-
afdødes Arvinger, foregaar ved Skifteretten, kan ligeledes enhver Fordringshaver for-
lange Boet behandlet som Konkursbo, saafremt vedkommende Ægtefælle befinder sig i
noget af de Tilfælde, som efter denne Lov give Ret til at forlange Konkursbehandling
anvendt imod ham eller hende. I de i denne § ommeldte Boer beregnes da de i
§§ 22, 23, 25, 28 og 29 omhandlede Friste i Forhold til det Tidspunkt, da Boet
blev taget under Skiftebehandling.

Nr. 7.
13de
April.

Kapitel 6.

Om de Maader, hvorpaa Konkursbehandlingen endes.

§ 34.

Viser det sig i Konkursbehandlingsens Løb, at Boet ikke er tilstrækkeligt til at dække Omkostningerne ved Behandlingen, sluttet denne straks, og de paaløbne Omkostninger, som ikke af Boet kunne dækkes, tilsvares af den, der har forlangt Konkursbehandlingen. Dog kan den Kreditor, som har begært Konkursbehandlingen, naar han har Tvivl i saa Henseende, befri sig fra yderligere Forpligtelser ved til Skifteprotokollen at erklære, at han anser Boet for utilstrækkeligt til at afholde de med Behandlingens Fortsættelse forbundne Omkostninger, og derfor ikke vil bære disse, og dersom da ikke i en i dette Djemed indkaldt Skifteforsamling andre Kreditorer erklære at ville paatage sig at tilsvare de med Behandlingens Fortsættelse forbundne Udgifter, kan han fordræ Skiftebehandlingen sluttet straks.

§ 35.

Efter Proklamas Udløb kan Skyldneren paa ethvert Trin af den senere Behandling faa Boet overgivet til fri Raadighed, naar han for Skifteretten fremlægger skriftligt Samtykke fra samtlige Fordringshavere, som have meldt sig. Lige med Samtykke fra en Fordringshavers Side staar Bevis for, at han har faaet fuld Betaling for den af ham anmeldte Fordring.

§ 36.

Søvrigt endes Konkursbehandlingen ved de af Skifteretten foretagne Udlodninger.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de April 1894.

Ministeriet for Island, den 13de April 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 8.
13.
apríl.

Lög

um
vegi.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I. kafli.

Um skipting á vegum.

1. gr.

Vegir á Íslandi eru: flutningabrautir, þjóðvegir, fjallvegir, sýsluvegir og hreppsvegir.

2. gr.

Flutningabrautir eru þeir vegir, sem aðalvörumagn helztu hjeraða er flutt um. Þjóðvegir eru þeir vegir, sem aðalþóstleiðir liggja um. Fjallvegir eru þeir vegir yfir fjöl og heiðar, sem eigi teljast til neins annars vegaflokks. Sýsluvegir eru þeir vegir, sem liggja sýslna á milli og um hverja sýslu, þar sem mest er þjóðbraut, svo sem í kaupþún og almenn fiskiver, enda sjeu það eigi flutningabrautir eða þjóðvegir. Hreppsvegir eru vegir hreppa á milli og um hreppa, sem hvorki eru flutningabrautir, þjóðvegir nje sýsluvegir.

3. gr.

Flutningabrautir skulu fyrst um sinn vera í þessum hjeruðum:

1. Frá Reykjavík austur í Rangárvallasýslu.
2. — — — að Geysi.
3. — Eyrarbakka upp Árnessýslu.
4. Upp Borgarfjörð.
5. Frá Blönduósi vestur Húnavatnssýslu.
6. — Sauðárkrók inn Skagafjörð.
7. — Akureyri inn Eyjafjörð.
8. — Húsavík inn Reykjadal.
9. — Búðareyri við Reyðarfjörð um Fagradal til Lagarfljóts.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Bejvæsenet.

Nr. 8.
13de
April.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitteligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Afsnit.

Om Vejenes Inddeling.

§ 1.

Vej paa Island ere: Tilførselsveje, Hovedveje, Fjældveje, Sysselsveje og Kippeveje.

§ 2.

Tilførselsveje ere de Veje, ad hvilke Hovedvaretransporten i de vigtigste Distrikter foregaar. Hovedveje ere de Veje, hvor Hovedpostruterne ligge. Fjældveje ere de Veje over Fjælde og Heder, som ikke henregnes til nogen anden Klasse Veje. Sysselsveje ere de Veje, der uden at være Tilførselsveje eller Hovedveje, forene Sysseler eller føre gennem et Syssele, hvor Færdselen er størst, saasom til Handelssteder og almindelige Fiskepladser. Kippeveje ere de Veje, der forene Kipper eller føre gennem en Kippe, for saa vidt de ikke ere Tilførselsveje, Hovedveje eller Sysselsveje.

§ 3.

Tilførselsveje skulle indtil videre være i efternævnte Distrikter:

1. Fra Reykjavik til Rangarvalla Syssele.
2. — Reykjavik til Geyfir.
3. Fra Drebak op gennem Arnes Syssele.
4. Op ad Borgarfjorden.
5. Fra Blönduós vest paa gennem Hunavatns Syssele.
6. — Sandarfrotur ind ad Stagarfjorden.
7. — Akureyri ind ad Vffjorden.
8. — Husavik ind ad Reykjadalur.
9. — Budareyri ved Reyðarfjord over Fagribalur til Lagarfljot.

Nr. 8.
13.
apríl.

4. gr.

Landshöfðingi ákveður eftir tillögum sýslunefnda, amtsráða og vegfræðings, hvar leggja skuli flutningabrautirnar um hjeruðin.

5. gr.

Þjóðvegir eru: 1. frá Reykjavík til Ísafjarðar, 2. frá Reykjavík til Akureyrar 3. frá Akureyri til Seyðisfjarðar, 4. frá Reykjavík til Prestbakka, 5. frá Prestbakka til Eskifjarðar. Liggja skulu vegir þessir um aðalbyggðir landsins, svo beint sem verða má milli endistöðvanna eftir staðháttum.

II. kafli.

Um flutningabrautir, þjóðvegi og fjallvegi.

6. gr.

Flutningabrautir, þjóðvegir og fjallvegir eru undir yfrumsjón landshöfðingja, og greiðist kostnaður til þeirra yfir höfuð úr landssjóði. Ef þjóðvegur liggur um sýslu endilanga, skal allt að helmingi sýsluvegagjalds í þeirri sýslu ganga til póstvegarins.

Það fje, sem gengur til þessara þriggja vegaflokka, skal veita í fjárlögum hvers fjárhagstímabils, og skal hverjum flokki fyrir sig ákveðin viss upphæð.

7. gr.

Svo skal vegi gjöra á flutningabrautum, að vel sjeu akfærir hlöðnum vögnum á sumrum; vegagjörðinni skal landshöfðingi ráðstafa eftir tillögu vegfróðs manns eða vegfræðings landsins, ef slíkur verður skipaður.

8. gr.

Á þjóðvegum skal svo bæta torfærur með vegarúðning og brúargjörð, að þeir sjeu greiðir yfirferðar. Skal það vera aðalregla, að fyrst sjeu bættar þær torfærur, sem mestan farartálma gjöra. Að öðru jöfnu skal fyr bæta farartálma á fjölförnustu vegum.

9. gr.

Rjett er, að fjallvegir sjeu reiðfærir gjörðir og varðaðir, svo sem nauðsyn ber til.

III. kafli.

Um sýsluvegi.

10. gr.

Sýslunefndir semja tillögur um, hverjir skuli vera sýsluvegir í sýslu hverri, en amtsráð leggur á það samþykki sitt.

§ 4.

Landskøvdningen bestemmer efter Indstillinger fra Sysselforstanderskaber, Amtsraad og en Bejingeniør, hvor i de nævnte Distrikter Tilførselsvejene skulle lægges.

Nr. 8.
13de
April.

§ 5.

Hovedveje ere; 1. Fra Reykjavik til Saffjorð, 2. Fra Reykjavik til Akureyri, 3. Fra Akureyri til Seyðisfjorð, 4. Fra Reykjavik til Prestsbakki, 5. Fra Prestsbakki til Eskifjorð. Disse Veje skulle ligge gennem Landets Hovedbygder, saa lige imellem Endestationerne, som det efter de lokale Forhold er muligt.

II. Affnit.

Om Tilførselsveje, Hovedveje og Fjældveje.

§ 6.

Tilførselsveje, Hovedveje og Fjældveje staa under Landskøvdningens Overtilsyn, og Omkostningerne til dem udredes i det hele taget af Landskassen. Dersom en Hovedvej fører igennem et Syssel i dets hele Længde, skal indtil Halvdelen af Syssels Sysselvejpenge gaa til Postvejen.

De Beløb, som anvendes til de heromhandlede tre Klasser Veje, bevilges paa Finansloven for hver Finansperiode, saaledes at der til hver Klasse for sig bestemmes et vist Beløb.

§ 7.

Tilførselsvejene skulle anlægges saaledes, at de om Sommeren godt kunne passeres af belastede Vogne. Bejlanlægget foranstattes af Landskøvdningen efter Indstilling af en vejkyndig Mand, eller af Landsingeniøren, for saa vidt en saadan maatte blive ansat.

§ 8.

Paa Hovedvejene skulle de mindre farbare Partier udbedres ved Rydning og Brobygning, saa at de blive lette at passere til Hest. Det skal være en Hovedregel, at de mest ufarbare og for Færdselen mest generende Steder først udbedres. Naar andre Omstændigheder ere lige, skulle ufarbare Steder paa de mest befarne Veje først udbedres.

§ 9.

Fjældvejene bør gøres farbare for ridende og forsynes med de fornødne Warder.

III. Affnit.

Om Sysselveje.

Efter Indstilling fra vedkommende Sysselforstanderskaber vedtage Amtsraadene, hvilke Veje der skulle være Sysselveje i hvert Syssel.

Nr. 8.
13.
april.

11. gr.

Kostnaður við sýsluvegi greiðist úr sýsluvegasjóði. Í sýsluvegasjóð greiðir hvert hreppsfjélag 1 kr. 25 a. fyrir hvern verkfæran mann í hreppnum 20—60 ára, í hverri stöðu sem er.

Hreppstjórar skulu á hverju ári fyrir lok marzmánaðar senda sýslumanni nafnaskrár yfir alla verkfæra menn 20—60 ára, sem heimili hafa í hreppnum. Eftir skráum þessum ákveður sýslumaður sýsluvegagjald hvers hrepps. Gjaldið skal borgað úr sveitar-sjóði og greiðist sýslumanni á manntalsþingi.

12. gr.

Fela má sýslunefnd hlutaðeigandi sýslunefndarmanni eða hreppsnefnd umsjón með sýsluvegagjörð, hverjum í sínum hrepp, og ber þeim, sem umsjón er falin, að ráða þann verkstjóra, sem hæfur er til þess starfa.

13. gr.

Sýsluvegir þeir, sem liggja út frá flutningabrautum eða eru framhald af þeim, skulu gjörast akfærir þar, sem því verður við komið. Um vegabætur á sýsluvegum að öðru leyti, skipar sýslunefnd fyrir, og gilda um þær sömu reglur, sem um umbætur á þjóðvegum og fjallvegum.

14. gr.

Oddviti sýslunefndar skal ár hvert senda amtsráði reikning yfir tekjur og gjöld sýsluvegasjóðsins.

15. gr.

Heimilt er sýslunefnd með samþykki amtsráðs að verja sýsluvegagjaldi til að styrkja gufubátsferðir í sýslunni.

IV. kafli.

Um hreppsvegi.

16. gr.

Hreppsnefnd semur tillögur um, hvar hreppsvegi skuli leggja í hreppi hverjum, og hvernig þeir skuli vera að breidd og ásigkomulagi, og leggur tillögur sínar undir samþykki hlutaðeigandi sýslunefndar.

17. gr.

Á vorhreppaskilabingi skal greiða til kostnaðar við hreppsvegi 1 kr. 25 a. fyrir hvern verkfæran mann í hreppnum 20—60 ára. Gjald þetta greiðir hver húsbóndi fyrir heimilismenn sína. Ef gjald þetta er eigi unnið upp árlega, leggst afgangurinn í vegasjóð, er hreppsnefndin geymir og hefur ábyrgð á.

§ 11.

Omkostningerne ved Sysselveje udredes af Sysselvejkassen, hvortil hver Rep betaler 1 Kr. 25 Øre for hver arbejdsfør Mandsperson i Reppen i Alderen fra 20 til 60 Aar, i hvilken Stilling han end er.

Repsstyrerne skulle inden Slutningen af Marts Maaned hvert Aar tilstille Sysselmanden en Fortegnelse over alle arbejdsføre Mandspersoner i Alderen 20 til 60 Aar, der have hjemme i Reppen, og har Sysselmanden efter disse Fortegnelser at bestemme Sysselvejspengene for hver Rep. Beløbet udredes af Kommunens Kasse, og erlægges til Sysselmanden paa Mandtalstinget.

§ 12.

Sysselforstanderskabet kan overdrage Tilsynet med Vejarbejder paa Sysselveje i hver Rep til vedkommende Sysselforstanderskabsmedlem eller Repsforstanderskab, og har den, hvem et saadant Tilsyn overdrages, at engagere en dertil stiftet Værkstyrer.

§ 13.

De Sysselveje, som gaa ud fra Tilførselsveje eller ere en Fortsættelse af saadanne, skulle, hvor det kan lade sig gøre, sættes i en saadan Stand, at de kunne passeres af Vogne. Iøvrigt bestemmer Sysselforstanderskabet Vejarbejderne paa Sysselveje, hvorom gælde de samme Regler, som ere fastsatte angaaende Udbedring af Hovedveje og Fjældveje.

§ 14.

Sysselforstanderskabets Formand skal aarlig tilstille Amtsrådet Regning over Sysselvejkassens Indtægter og Udgifter.

§ 15.

Sysselforstanderskabet har Ret til med Amtsrådets Samtykke at anvende Sysselvejspenge til Understøttelse af Dampbaadsfart i Syssellet.

IV. Affnit.

Om Reppeveje.

§ 16.

Repsforstanderskabet affatter Forslag om, hvor Reppeveje skulle ligge i hver Rep, samt om Vejenes Bredde og Bestaffenhed, og indstiller sit Forslag til vedkommende Sysselforstanderskabs Approbation.

§ 17.

Paa Foraars-Repsstinget erlægges til Omkostningerne ved Reppevejene 1 Kr. 25 Øre for hver arbejdsfør Mandsperson i Reppen i Alderen fra 20 til 60 Aar, hvilket Beløb udredes af hver Husfader for saadanne Personer, der have Hjem hos ham. Dersom Vidragene ikke opbruges aarlig, lægges Resten i en Vejkasse, som Repsforstanderskabet forvalter og bærer Ansvar for.

Nr. 8.
13.
apríl.

18. gr.

Nú er lítið að vinna að hreppsvegum í hreppi, má sýslunefnd þá ákveða, að allt að helmingi hreppsvegagjalds greiðist í peningum í sýsluvegasjóð. Sje aptur á móti hreppsvegavinna mikil í einhverjum hreppi, af því að þar eru engar flutningabrautir, þjóðvegir nje sýsluvegir, en vegir um hreppinn langir og torfærir, má sýslunefndin ákveða, að helmingur á móts við hreppsvegagjald hreppsins greiðist úr sýsluvegasjóði.

19. gr.

Hreppsnefndin hefur umsjón um vinnu og aðgjörð á hreppsvegum, og skal hún skipa umsjónarmann, einn eða fleiri, til að sjá um vinnuna, svo og ráða smið, er brýr skal gjöra.

20. gr.

Oddviti hreppsnefndar skal á ári hverju senda sýslunefnd reikning yfir tekjur og gjöld hreppsvegasjóðsins.

V. kafli.

Almenn ákvæði.

21. gr.

Brýr skal gjöra á ár og lækki, þar sem þörf er á, þegar efni og ástæður leyfa. Rjett er og að reisa sæluhús af vegabótastí, þar sem mikil umferð er á vetrum.

22. gr.

Hver landeigandi er skyldur að leyfa, að vegur sje gjörður um land hans, og efni tekið þar sem næst er, án endurgjalds, ef eigi er skemmt tún, engi, yrkt land eða umgirt land. Sje vegur lagður um tún, engi, yrkt land eða umgirt land, svo og ef vegarefni er tekið landeiganda til skaða, skulu fullar bætur fyrir koma, eptir mati dómkvaddra manna. Skaðabætur greiðast úr landssjóði, sje vegurinn flutningabraut eða þjóðvegur, úr sýslusjóði, ef vegurinn er sýsluvegur og úr hreppssjóði, sje hann hreppsvegur.

23. gr.

Hver sem af ásettu ráði skemmir vegi, brýr, vörður, ferjur eða sæluhús, skal sæta hegningu samkvæmt 296. gr. alm. hegningarlaga 25. júní 1869.

24. gr.

Brót gegn lögum þessum skal fara með sem almenn lögreglumál.

§ 18.

Naar der er ringe Arbejde at udføre paa Keppevejene i en Kép, kan Syssel=forstanderskabet bestemme, at indtil Halvdelen af Bidragene til Keppevejene indbetales med Penge i Sysselvejkassen. Er der derimod meget Arbejde at udføre paa Keppevejene i en Kép, idet ingen Tilførselsveje, Hovedveje eller Sysselveje føre derigennem, medens Vejene gennem Kuppen ere lange og ufremkommelige, kan Syssel=forstanderskabet bestemme, at der af Sysselvejkassen udbetales det halve imod Kuppens Bidrag til Keppevejene.

Nr. 8.
13de
April.

§ 19.

Kép=forstanderskabet fører Tilsyn med Arbejder paa og Istandsættelse af Keppevejene, og skal antage en eller flere Opsynsmænd til at føre Opsyn med Arbejdet, samt engagere en Bygmester til Opførelse af Broer.

§ 20.

Kép=forstanderskabets Formand skal aarlig tilstille Syssel=forstanderskabet et Regnskab over Keppevejkassens Indtægter og Udgifter.

V. Affnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 21.

Naar de forhaandenværende Midler og andre Omstændigheder tillade det, bør Broer bygges over Elve og Bække, hvor det er fornødent. Ligeledes bør der for Vej=penge opføres Fjældstuer, hvor der er stor Færdsel om Vinteren.

§ 22.

Enhver Tordejer er pligtig til uden Erstatning at tilstede, at der lægges Vej over hans Grund, og at der paa det nærmeste Sted tages Materialier til Vejen, saafremt Hjemmemark, Slaamark, dyrket Jord eller indhegnet Mark ikke bestadiges. Anlægges der Veje over Hjemmemark, Slaamark, dyrket Jord eller indhegnet Mark, eller tages der Vejmaterialier til Stade for Ejeren, skal der udredes fuld Erstatning efter en af Mænd, der ere udmældte af Retten, foretagen Skønsforretning. Erstatningen udredes af Landskassen, saafremt Vejen er en Tilførselsvej eller Hovedvej, af Sysselkassen, naar Vejen er en Sysselvej, og af Kommunens Kasse, naar Vejen er en Keppevej.

§ 23.

Den, som fortsættelig bestadiger Veje, Broer, Varder, Færger eller Fjældstuer, ifalder den i almindelig Straffelov af 25de Juni 1869 § 296 fastsatte Straf.

§ 24.

Overtredelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politifager.

Nr. 8.
13.
apríl.

25. gr.

Með lögum þessum eru lög nr. 25, 10. nóv. 1887 og lög nr. 11, 7. febr. 1890 úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 13. apríl 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 25.

Ved denne Lov ophæves Lov Nr. 25, 10de November 1887 og Lov Nr. 11, 7de Februar 1890. Nr. 8.
13de
April.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de April 1894.

Ministeriet for Jøland, den 13de April 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 9.
13.
apríl.

Lög

um

breytingu á 3. og 5. gr. yfirsetukvennalaga 17. des. 1875.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í öllum kaupstöðum landsins skulu yfirsetukonur hafa 100 kr. í laun á ári hver um sig; en í sveitum 60 kr. Eftir 10 ára góða þjónustu í sveit má sýslunefndin þar að auki veita allt að 20 kr. viðbót á ári, og skal þessi ákvörðun einnig ná til þeirra yfirsetukvenna, sem nú eru.

Áliti sýslunefndin, að eigi sje næg ástæða til að veita launaviðbót eftir aldri, skal bera málið upp fyrir amtsráðinu, og leggur það þá málið undir úrskurð landshöfðingja.

Sýslunefndin má, ef henni þykir ástæða vera til þess, veita hæfileg eptirlaun þeirri yfirsetukonu, sem fengið hefur lausn frá starfa sínum fyrir sakir elli, eða sjúkleika.

2. gr.

Engin getur orðið yfirsetukona, nema hún hafi tekið próf annaðhvort á hinni konunglegu fæðingarstofnun í Kaupmannahöfn eða hjá þeim kennara læknaskólans, sem kennir yfirsetukonu í Reykjavík, og skal hún hafa fengið skýrteini um, að hún hafi tekið prófið.

3. gr.

Með lögum þessum er úr lögum númer 3. gr. og fyrri málsg. 5. gr. yfirsetukvennalaga 17. des. 1875.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 13. apríl 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Forandring i Lov om Jordemodervæsenet af 17de December
1875 §§ 3 og 5.

Nr. 9.
13de
April.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

I alle Landets Købstæder skulde Distriktsjordemødrene i aarlig Løn have hver 100 Kr., men i Landdistrikterne 60 Kr. Efter 10 Aars god Tjeneste i et Landdistrikt kan Sydsjelforstanderskabet derhos bevilge et aarligt Tillæg af indtil 20 Kr., hvilken Bestemmelse ogsaa skal gælde for de allerede nu fungerende Jordemødre.

Finder Sydsjelforstanderskabet, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at indrømme Alderstillaaget, indstilles Sagen gennem Amtsrådet til Landshövdingens Afgørelse.

Naar en Distriktsjordemoder afkediges paa Grund af Alder eller Svagelighed, kan Sydsjelforstanderskabet, naar det dertil finder Anledning, tillægge hende en passende Pension.

§ 2.

Forinden nogen kan opnaa Ansættelse som Distriktsjordemoder, maa hun have underkastet sig Eksamen enten ved den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse i Kjøbenhavn eller hos den af Vægeftolens Lærere, som i Reykjavik underviser Jordemødre, og erholdt Attest om at have bestaaet Prøven.

§ 3.

Ved nærværende Lov ophæves Lov om Jordemodervæsenet af 17de December 1875 § 3 samt § 5 1ste Stykke.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de April 1894.

Ministeriet for Island, den 13de April 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 10.
13.
apríl.

Lög

um

viðauka og breyting á lögum 4. nóv. 1881 um útflutningsgjald á fiski og lýsi o. fl.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Af eptirfylgiandi vörum skal útflutningsgjald greitt, svo sem hjer segir:

1.	Af hverjum 100 pd. af kola, sem flytzt út, nýr eða saltaður	10	aurar
2.	— — 100 — - heilagfiski.....	30	—
3.	— — 100 — - hvalskíðum	100	—
4.	— síldartunnu (120 pottar) í hverjum umbúðum sem hún flytzt	20	—

2. gr.

Um gjald þetta og greiðslu þess fer eptir fyrirmælum laga 4. nóv. 1881 um útflutningsgjald á fiski og lýsi o. fl.

3. gr.

Með lögum þessum er úr gildi numin 5. tölul. 2. greinar laga um útflutningsgjald á fiski og lýsi o. fl. 4. nóv. 1881.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefð á Amaliuborg, 13. apríl 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 10.
13de
April.

Tillæg til og Forandring i Lov af 4de November 1881 om Udførsels-
afgift af Fisk og Tran m. m.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Uf efternævnte Varer erlægges Udførselsafgift som følger:

1. Af Røbspætter, som udføres i fersk eller saltet Tilstand, for hvert
100 Pbd	10 Øre.
2. Af Helleflynder for hvert 100 Pbd.	30 —
3. Af Hvalbarder for hvert 100 Pbd.	100 —
4. Af 1 Tønde Silb (120 Potter) uden Hensyn til, i hvilken Emballage
den udføres	20 —

§ 2.

Med bemeldte Afgift og Erlæggelsen af samme forholdes overensstemmende med
Forstrifterne i Lov af 4de November 1881 om Udførselsafgift af Fisk og Tran m. m.

§ 3.

Ved nærværende Lov ophæves Pkt. 5 i § 2 i Lov om Udførselsafgift af Fisk
og Tran m. m. af 4de November 1881.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de April 1894.

Ministeriet for Island, den 13de April 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 11.
13.
apríl.

Lög

um

samþykktir til að friða skóg og mel.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Sýslunefndum veitist vald til að gera samþykktir um friðun á skógum, hvers kyns sem eru, og á mel á þann hátt, sem segir í lögum þessum.

2. gr.

Þegar sýslunefnd þykir þörf á, eða vera hagfelt að gera samþykkt fyrir alla sýsluna eða fyrir nokkurn hluta hennar, skal hún kveðja til almenns fundar í hjerði því, sem ætlað er til að samþykkt sú nái yfir, og eiga atkvæðisrjett á þeim fundi allir hjerðsbúar þeir, er kosningarrjett hafa til alþingis.

Sýslunefnd kveður á um fundarstað og fundardag með nægum fyrirvara, en sýslumaður sje fundarstjóri eða einhver sýslunefndarmanna, er nefndin kys til þess, og skal hann hafa kjörskrá við hendina.

Ef fundarstjóri verður að takast ferð á hendur til þess að halda fundinn, ber að greiða honum 2 kr. á dag í dagpeninga og ferðakostnað að auki eptir reikningi, er sýslunefndin úrskurðar og greiðist það gjald úr sýslusjóði.

3. gr.

Sýslunefndin semur frumvörp til samþykktar þeirra, er hún vill koma á, og ber undir álit og atkvæði funda þeirra, er um er rætt í 2. gr.

Nú hafa fundarmenn fallizt á frumvarp nefndarinnar með $\frac{2}{3}$ atkvæða þeirra, er greidd hafa verið, og skal þá sýslunefndin senda amtmanni frumvarpið til staðfestingar. En ef breytingartillögur hafa verið gjörðar við frumvarpið á fundinum og samþykktar með $\frac{2}{3}$ atkvæða, setur sýslunefndin þær inn í frumvarpið, ef henni þykja þær á rökum byggðar, og sendir síðan amtmanni til staðfestingar; en álíti sýslunefndin, að breytingartillögurnar eigi ekki að takast til greina, ber hún frumvarp sitt óbreytt að nýju undir atkvæði hjerðsfundar, og verði það þá samþykkt með $\frac{2}{3}$ atkvæða, ber að senda það amtmanni til staðfestingar.

Nr. 11. Lög 13. apríl um samþykktir til að friða skóg og mel.

Autoriseret Oversættelse i Genhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Bedtægter angaaende Fredning af Skove og Marehalm.

Nr. 11.
13de
April.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved BortSamtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskaberne bemyndiges til at affatte Bedtægter angaaende Fredning af Skove af enhver Art samt Marehalm paa den i nærværende Lov forefrevne Naade.

§ 2.

Naar et Sysselforstanderskab finder, at der er Trang til, eller at det er hensigtsmæssigt at oprette en Bedtægt enten for hele Sysselet eller for nogen Del af samme, har det at indkalde et almindeligt Møde i det Distrikt, for hvilket Bedtægten paatænkes at skulle gælde. Stemmeret paa dette Møde have alle de Beboere af Distriktet, som ere valgberechtigede til Altinget.

Sysselforstanderskabet bestemmer Stedet og Dagen for Mødet med tilstræffelig Varjel. Forhandlingerne paa Mødet ledes af Sysselmanden eller efter Sysselforstanderskabets Bestemmelse af et andet af dets Medlemmer. Mødets Leder bør have en Valgliste ved Haanden.

Derjom Mødets Leder maa foretage en Rejse for at afholde Mødet, erholder han 2 Kr. om Dagen i Diæter og desuden Rejseomkostninger efter Regning, som Sysselforstanderskabet deciderer, og som udbetales af Syssels Kasse.

§ 3.

Sysselforstanderskabet affatter Forslag til saadanne Bedtægter, som paatænkes oprettede, og forelægger samme for de i § 2 omhandlede Møder til Erklæring og Afstemning.

Naar Forsamlingen har vedtaget Sysselforstanderskabets Forslag med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, har Forstanderskabet at indsende Forslaget til Amtet til Stadfæstelse. Men er der paa Mødet fremkommet Endringsforslag til Forslaget, som ere blevne vedtagne med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, optager Sysselforstanderskabet dem i Forslaget, for saa vidt det finder dem begrundede, og indsender derefter Forslaget til Amtet til Stadfæstelse. Anser derimod Sysselforstanderskabet Endringsforslagene for uantagelige, har det paany at forelægge sit Forslag uforandret til Afstemning paa en Distriktsforsamling, og vedtages da dette med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, bør det indsendes til Amtet til Stadfæstelse.

Nr. 11. Það frumvarp eða breytingaratkvæði við frumvarp, sem eigi hefur verið samþykkt
 13. með $\frac{2}{3}$ atkvæða á hjerðsfundi, er fallið, og má eigi koma fram í nýju frumvarpi sýslu-
 april. nefndar fyr en að ári liðnu.

4. gr.

Nú þykja amtmanni nokkur ákvæði samþykktar ganga of nærri rjetti manna eða atvinnufrelsi, eða að þær koma á einhvern hátt í bága við lög og grundvallarreglur laganna, og synjar hann þá um staðfesting sína, en skýra skal hann sýslunefndinni frá ástæðum fyrir neituninni. Að öðrum kosti staðfestir hann samþykktina, skipar fyrir um birtingu hennar og kveður á, hvenær hún skuli öðlast gildi, og er hún upp frá því skuldbindandi fyrir alla þá, sem búa innan takmarka þess svæðis, sem samþykktin nær yfir.

Samþykkt þeirri, sem amtmaður hefur staðfest, má eigi breyta á annan hátt en þann, er hún var stofnuð á.

Amtmaður hlutast til um að samþykktirnar sjeu prentaðar í B-deild Stjórnartíðindanna.

5. gr.

Í samþykkt skal ávallt kveða á um eptirlit það, er þarf til þess að hennar sje vandlega gætt, og hvernig greiða skuli kostnað, sem af því leiðir.

6. gr.

Brot gegn staðfestum samþykktum varðar 5—100 kr. sekt, sem rennur í sýslusjóð. Þó má ákveða þeim, er kemur brotinu upp, allt að helmingi sektanna.

7. gr.

Með brot gegn samþykktum skal fara sem opinber lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 13. apríl 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Det Forslag eller Endringsforslag til et Forslag, som ikke paa en Distrikts- Nr. 11.
forsamling er blevet vedtaget med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, betragtes som bortfaldet 13de
og maa ikke genoptages i et nyt Udkast fra Sysselforstanderskabet førend efter et Aars Forløb. April.

§ 4.

Finder Amtmanden, at Bestemmelserne i en Vedtægt træde Enkeltmands Ret eller Erhvervsfrihed for nær, eller paa en eller anden Maade komme i Strid med Lovene og Lovenes Grundsætninger, nægter han at stadfæste Vedtægten, men tilkendegiver da Syssel- forstanderskabet Grundene for sit Afslag. I modsat Fald stadfæster han Vedtægten, for- anstalter den bekendtgjort, samt bestemmer, naar den skal træde i Kraft, fra hvilket Tids- punkt den da skal være bindende for alle, som bo inden Grænserne af det Distrikt, for hvilket Vedtægten skal gælde.

En af mtet stadfæstet Vedtægt kan ikke forandres paa anden Maade end den, hvorpaa den blev oprettet.

Amtmanden træffer Foranstaltning til, at Vedtægterne blive optagne i Regerings- tiden Afdeling B.

§ 5.

Enhver Vedtægt bør indeholde Forskrifter angaaende det til dens nøjagtige Over- holdelse nødvendige Tilsyn, samt angaaende Afholdelsen af Omkostningerne derved.

§ 6.

Overtrædelse af autoriserede Vedtægter straffes med Bøder af 5—100 Kr., som til- falder vedkommende Sysselskasse. Dog kan der tillægges Angiveren indtil det halve af Bøderne.

§ 7.

Overtrædelser af Vedtægter behandles som offentlige Politisager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de April 1894.

Ministeriet for Island, den 13de April 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 12.
13.
apríl.

Samþykktarlög

um

verndun Safamýrar í Rangárvallasýslu.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunugut: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Sýslunefndinni veitist vald til, að gjöra samþykkt um verndun Safamýrar á þann hátt, sem segir í lögum þessum.

2. gr.

Nú þykir sýslunefndinni þörf á, að gjöra samþykkt til að vernda og viðhalda Safamýri, skal hún kveðja eigendur og ábúendur þeirra jarða, sem hlut eiga að máli, til fundar, og eiga þeir allir atkvæðisrjett á þeim fundi.

Sýslunefndin kveður á um fundarstað og fundardag með nægum fyrirvara, en sýslumaður sje fundarstjóri eða einhver sýslunefndarmanna, er nefndin kys til þess, og skal hann hafa skrá yfir þá, sem atkvæðisrjett eiga á fundinum, við hendina.

Ef fundarstjóri verður að takast ferð á hendur til þess að halda fundinn, ber að greiða honum 2 kr. á dag í dagpeninga og ferðakostnað að auki eptir reikningi, er sýslunefndin úrskurðar, og greiðist það gjald úr sýslusjóði.

3. gr.

Sýslunefndin semur frumvarp til samþykktar þeirrar, er hún vill koma á, og ber undir álit og atkvæði fundar þess, er um er rætt í 2. gr.

Nú fallast fundarmenn á frumvarp nefndarinnar, breytt eða óbreytt, með $\frac{2}{3}$ atkvæða þeirra, er greidd hafa verið, og skal þá sýslunefndin senda amtmanni frumvarpið til staðfesar.

4. gr.

Nú þykja amtmanni nokkur ákvæði samþykktarinnar ganga of nærri rjetti manna, eða að hún komi á einhvern hátt í bága við lög og grundvallarreglur laganna, og synjar hann þá um staðfestingu sína, en skýra skal hann sýslunefndinni frá ástæðum fyrir neituninni. Að öðrum kosti staðfestir hann samþykktina, skipar fyrir um birting hennar og kveður á um, hvenær hún skuli öðlast gildi, og er hún upp frá því skuldbindandi fyrir alla þá, sem hlut eiga að máli.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

angaaende

Nr. 12.

13de
April.

Bedtægt om Beskyttelse af Safamyri i Rangarvalla Sysfel.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskabet bemyndiges til at affatte en Bedtægt angaaende Beskyttelsen af Safamyri paa den i nærværende Lov forestrevne Maade.

§ 2

Naar Sysselforstanderskabet finder Anledning til at oprette en Bedtægt angaaende Beskyttelse og Vedligeholdelse af Safamyri, har det at indkalde vedkommende Forders Ejere og Brugere til et Møde, paa hvilket de alle have Stemmeret.

Sysselforstanderskabet bestemmer Stedet og Dagen for Mødet med tilstrækkeligt Varjel. Forhandlingerne paa Mødet ledes af Sysselformanden eller efter Sysselforstanderskabets Bestemmelse af et af dets Medlemmer. Mødets Leder bør have en Fortegnelse til Stede over de paa Mødet stemmeberettigede.

Derfom Mødets Leder maa foretage en Rejse for at afholde Mødet, erholder han 2 Kr. om Dagen i Diæter og desuden Rejseomkostninger efter Regning, som decideres af Sysselforstanderskabet og udbetales af Sysselets Kasse.

§ 3.

Sysselforstanderskabet affatter Forslag til den Bedtægt, som det ønsker oprettet, og forelægger samme for det i § 2 omhandlede Møde til Erklæring og Afstemning.

Naar Forsamlingen har vedtaget Sysselforstanderskabets Forslag i forandret eller uforandret Skikkelse med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, har Forstanderskabet at indsende Forslaget til Amtet til Stadfæstelse.

§ 4.

Finder Amtmanden, at Bestemmelserne i en Bedtægt træde Enkeltmands Ret for nær, eller paa en eller anden Maade komme i Strid med Lovene og Lovenes Grundsætninger, nægter han at stadfæste Bedtægten, og tilkendegiver Sysselforstanderskabet Grundene for sit Afslag. I modsat Fald stadfæster han Bedtægten, foranstalter den bekendtgjort, samt bestemmer, naar den skal træde i Kraft, hvorefter den er forbindende for alle vedkommende.

Nr. 12. Samþykkt þeirri, sem amtmaður hefur staðfest má eigi breyta á annan hátt en
 13. þann, er hún var stofnuð á.
 apríl.

Amtmaður hlutast til um, að samþykktin sje prentuð í B-deild Stjórnartíðindanna.

5. gr.

Samþykktin skal kveða á um eptirlit það, sem þarf til þess að hennar sje vand-
 lega gætt, og hvernig greiða skuli kostnað, sem af því leiðir.

6. gr.

Brot gegn staðfestri samþykkt varðar 10—100 kr. sekt, sem rennur í sýslusjóð.

7. gr.

Með brot gegn samþykkt þessari skal fara sem opinber lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 13. apríl 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

En af Amtet stadfæstet Vedtægt kan ikke forandres paa anden Maade end den, Nr. 12.
 hvorpaa den blev oprettet.

Amtet træffer Foranstaltning til, at Vedtægten optages i Regeringstidendens Af-
 deling B.

13de
 April.

§ 5.

Vedtægten bør indeholde Forskrifter angaaende det til dens nøjagtige Overholdelse
 nødvendige Tilsyn samt angaaende Afholdelsen af Omkostningerne derved.

§ 6.

Overtrædelse af en stadfæstet Vedtægt straffes med Bøder af 10—100 Kr., som
 tilfalde Syselets Kasse.

§ 7.

Overtrædelser af en saadan Vedtægt behandles som offentlige Politifager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette

Givet paa Amalienborg, den 13de April 1894.

Ministeriet for Island, den 13de April 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 13.
13.
apríl.

Lög

um

fuglaveiðasamþykkt í Vestmannaeyjum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg.

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Sýslunefndinni í Vestmannaeyjum veitist vald til að gjöra fuglaveiðasamþykkt þar á eyjunum, á þann hátt og með þeim takmörkunum og skilyrðum, sem segir í lögum þessum.

2. gr.

Þegar sýslunefndinni virðist nauðsyn til bera, að gjöra fuglaveiðasamþykkt fyrir sýsluna, skal hún kveðja til almenns fundar, sem auglýstur sje með nægum fyrirvara. **Atkvæðisrjett á fundinum eiga allir þeir sýslubúar**, er jarðir hafa, sem og þeir, er kosningarrjett hafa til alþingis, og skal sýslunefndin hafa kjörskrána við hendina.

Sýslunefndin ákveður fundarstað og fundardag, og skal sýslumaður vera fundarstjóri eða þá einhver sýslunefndarmanna, er nefndin kys til þess.

3. gr.

Sýslunefndin ber undir álit og atkvæði fundarmanna, svo sem til er tekið í 2. gr., samþykkt þá, er hún vill koma á.

Nú hafa fundarmenn fallizt á samþykkt nefndarinnar með eða án breytinga með $\frac{3}{4}$ atkvæða þeirra, sem greidd hafa verið, og skal hún þá hafa gildi sem lög, þegar er staðfesting amtmanns er fengin. Amtmaður hlutast til um, að samþykktin sje prentuð í Stjórnartíðindunum, deildinni B.

4. gr.

Nú þykja amtmanni nokkur ákvæði samþykktarinnar ganga of nærri rjetti manna, eða að hún komi á einhvern hátt í bága við lög og grundvallarreglur laganna, og synjar hann þá um staðfesting sína, en skýra skal hann sýslunefndinni frá ástæðum fyrir neituninni.

Ef breyta skal eða fella úr gildi staðfesta samþykkt, verður að gjöra það eptir sömu reglum og settar eru í þriðju grein þessara laga.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

Nr. 13.

13de

April.

Betdægt angaaende Fuglefangst i Vestmannøerne.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Sysselforstanderskabet paa Vestmannøerne bemyndiges til at affatte en Betdægt angaaende Fuglefangsten paa de nævnte Øer paa den Naade, indenfor de Grænser og paa de Betingelser, som nærværende Lov foreskriver.

§ 2.

Naar Sysselforstanderskabet finder det nødvendigt, at der oprettes en Betdægt for Syssellet angaaende Fuglefangst, har det at indkalde et almindeligt Møde, som bør bekendtgøres med tilstrækkeligt Varjel. Stemmeret paa Mødet have alle de Indvaanere i Syssellet, der have Jordbrug, saavel som de, der ere valgberettigede til Altinget. Sysselforstanderskabet skal have Valglisten ved Haanden.

Sysselforstanderskabet bestemmer Stedet og Dagen for Mødet, hvis Forhandlinger ledes af Sysselmanden eller efter Sysselforstanderskabets Bestemmelse af et andet af dets Medlemmer.

§ 3.

Sysselforstanderskabet forelægger den Betdægt, som det ønsker oprettet, for det i § 2 omhandlede Møde til Erklæring og Afstemning.

Naar Forsamlingen har vedtaget Forstanderskabets Betdægt, med eller uden Ændringer, med $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer, skal Betdægten, naar den har opnaaet Amtets Stadfæstelse, have Gyldighed som Lov. Amtet træffer Foranstaltning til, at Betdægten optages i Regeringstidendens Afdeling B.

§ 4.

Finder Amtmanden, at nogen Bestemmelse i Betdægten træder Enkeltmands Ret for nær, eller at den paa en eller anden Naade kommer i Strid med Lovene og Lovenes Grundfætninger, nægter han at stadfæste Betdægten, og skal han tilkendegive Sysselforstanderskabet Grunden for sit Afslag.

Forandringer i eller Ophævelse af en stadfæstet Betdægt maa foretages overensstemmende med de i § 3 i nærværende Lov fastsatte Regler.

Nr. 13.
13.
apríl.

5. gr.

Í samþykkt skal ávallt skýrt ákveða um eptirlit það, er þarf til þess að hennar sje gætt, og kvernig kostnað við það skal greiða.

6. gr.

Fyrir brot móti löggilttri samþykkt má ákveða sektir frá 5—100 króna, er renni helmingur í sveitarsjóð og helmingur til þess, sem kemur brotinu upp.

7. gr.

Með brot gegn samþykktum skal fara sem almenn lögreglumál.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 13. apríl 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 5.

Bedtægten skal indeholde nøjagtige Forskrifter angaaende det til dens Overholdelse nødvendige Tilsyn samt angaaende Afholdelsen af Omkostningerne derved.

Nr. 13.
13de
April.

§ 6.

For Overtrædelse af en autoriseret Bedtægt kan der bestemmes Bøder af 5 til 100 Kr., hvoraf Halvdelen tilfalder Kommunens Kasse og Halvdelen Angiveren.

§ 7.

Overtrædelse af Bedtægten behandles som offentlige Politifager.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de April 1894.

Ministeriet for Island, den 13de April 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 14.
13.
apríl.

Lög

um

löggilding verzlunarstaðar á Svalbarðseyri.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Í Svalbarðseyri við Eyjafjörð skal vera löggiltur verzlunarstaður.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalþuborg, 13. apríl 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

Nr. 14.
13de
April.

om

Autorisation af et Handelssted paa Svalbardseyri.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Paa Svalbardseyri ved Øfjord skal være et autoriseret Handelssted.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 13de April 1894.

Ministeriet for Island, den 13de April 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 15.

8.
maí.

Lög

um

bæjarstjórn á Seyðisfirði.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Seyðisfjarðarkaupstaður með Búðareyri og Vestdalseyri, og jarðirnar Vestdalur og Fjörður með Fjarðarseli og Odda skal vera lögsagnarumdæmi út af fyrir sig, með kaupstaðarréttindum. Sýslumaðurinn í Norður-Múlasýslu skal jafnframt vera bæjarfógeti kaupstaðarins, og hefur hann að launum 300 kr. úr landssjóði.

2. gr.

Málefnum kaupstaðarins skal stjórnað af bæjarstjórn; í henni eru kosnir bæjarfulltrúar og bæjarfógeti; er bæjarfógeti oddviti stjórnarinnar og hefur atkvæðisrétt á fundum.

3. gr.

Framkvæmd ákvarðana þeirra, er bæjarstjórn gjörir, og bæjarmálefna yfir höfuð eru á hendi oddvítans. Ef bæjarstjórninni þykir þess við þurfa, eða henni virðist það hagfelld í einstöku tilfellum, má hún fela einum eða fleirum úr sínum flokki á hendur, að framkvæma sjerstök bæjarstörf, eptir þeim reglum, sem hún sjálf kemur sjer saman um.

Allir bæjarfulltrúar eru skyldir að taka að sjer þau sjerstöku bæjarstörf, sem þeim eru falin á hendur.

4. gr.

Fulltrúar kaupstaðarins skulu vera 6, þó má landshöfðingi breyta tölu fulltrúanna, ef þörf gjörir, eptir tillögu bæjarstjórnarinnar; skulu þeir kosnir af þeim bæjarbúum, sem kosningarrétt hafa eptir lögum þessum.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

L o v

Nr. 15.
8de
Maj.

om

Bestyrelsen af Købstaden Seydisfjords kommunale Anliggender.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Handelsstedet Seydisfjord tilligemed Budareyri og Bestbalsenri samt Forderne Bestbalur og Fjordur med Fjardarsel og Oddi skal udgøre en Jurisdiktion for sig med Købstadsrettigheder. Sysselmanden i Nordermule Syssel skal tillige være Byfoged i Købstaden, og oppebærer i Løn 300 Kroner af Landskassen.

§ 2.

Købstadens Anliggender styres af et Byraad, som bestaar af valgte Medlemmer og Byfogden som Formand. Paa Møderne er Byfogden stemmeberettiget.

§ 3.

Udførelsen af Byraadets Beslutninger og den øvrige udøvende Myndighed i Kommunens Anliggender paahviler Byraadets Formand. Finder Byraadet det i enkelte Tilfælde nødvendigt eller hensigtsmæssigt, kan det bestikke et eller flere af sine Medlemmer til at udføre særlige kommunale Hverv i Overensstemmelse med de af det vedtagne Regler.

Enhvert Medlem af Byraadet er pligtigt til at overtage de særlige kommunale Hverv, som maatte overdrages ham.

§ 4.

I Byraadet skulle være 6 valgte Medlemmer; dog kan Landshøvdingen i fornødent Fald ifølge Byraadets Indstilling forandre deres Antal; Repræsentanterne vælges af de Indbyggere i Købstaden, som ifølge denne Lov ere i Besiddelse af Valgret.

Nr. 15.
8.
maí.

5. gr.

Kosningarrjett hafa allir karlmenn í kaupstaðnum, sem eru orðnir fullra 25 ára að aldri, þegar kosningin fer fram, eru eigi öðrum háðir, hafa verið heimilisfastir í kaupstaðnum 1 ár, hafa óflekkað mannorð, eru fjár síns ráðandi, og er eigi lagt af sveit, eða, hafi þeir fengið sveitarstyrk, þá endurgoldið hann eða verið gefinn hann upp; en greitt skulu þeir hafa að minnsta kosti 4 krónur í bein bæjargjöld síðasta árið. Kosningarrjett hafa og ekkjur og aðrar ógiptar konur, ef þær fullnægja skilyrðum þeim, er sett eru í lögum 12. maí 1882 um kosningarrjett kvenna og í grein þessari.

Kjörgengur er hver sá karlmaður, er kosningarrjett hefur.

6. gr.

Bæjarfulltrúar skulu kosnir til þriggja ára. Af þeim, sem kosnir eru í fyrsta skipti, fara 2 frá að ári liðnu, og svo tveir ár hvert. Skal það, hverjir frá fara fyrstu 2 árin, verða komið undir samkomulagi, en verði því eigi á komið, skal hlutkesti ráða. Ef einhver fulltrúi fer frá, hverjar helzt sakir sem til þess eru, áður 3 ár eru liðin frá kosningu hans, skal þegar kjósa annan í hans stað, og hefur sá fulltrúasýslu á hendi að eins um þann tíma, er vantaði upp á, að hinn hefði verið 3 ár, er frá fór.

7. gr.

Fulltrúakosningar skulu fram fara einhvern hinn fyrsta virkan dag eptir nýár, nema þegar svo stendur á, að kjósa þarf aukreitiss. Svo skal kosning undirbúa að skrá sje samin um þá, sem kosningarrjett hafa; þá skrá skal kjörstjórnin semja, en þessir eru kjörstjórar: bæjarfógetinn og tveir fulltrúanna, er bæjarstjórnin til þess kýs. Kjörskráin skal liggja öllum kaupstaðarbúum til sýnis á hentugum stað um hálfan mánuð á undan kjördegi. Mótbáru gegn kjörskránni, sem lúta að því, að nokkur sje of eða vantalin, á að bera upp fyrir kjörstjórninni að minnsta kosti 3 dögum á undan kjördegi, svo að hún geti þann dag lagt úrskurð sinn á málið; en að öðrum kosti verða þær eigi teknar til greina.

8. gr.

Formaður kjörstjórnarinnar skal boða stað og stund, er kosningar skulu fram fara, að minnsta kosti viku á undan, og á þann hátt, sem þing almennt eru boðuð í kaupstaðnum. Kjörfundinn skal halda fyrir opnum dyrum; skulu þá allir kjósendur, er neyta vilja kosningarrjettar síns, koma sjálfir á kjörfund og lýsa yfir því, annaðhvort munnlega fyrir kjörstjórninni, eða á ólokuðum seðli, hvern þeir vilja kjósa. Atkvæði skulu greidd í einu um svo marga, sem kjósa skal. Þegar þeir hafa greitt atkvæði, sem við eru staddir, og allir kjósendur kallaðir fram, skal kjörstjórnin bíða hálfa stund, áður en hún slítur kosningarfundinum, til þess að þeir, sem þá eru eigi komnir, fái með þessu móti tækifæri til að neyta kosningarrjettar síns. Þegar öll atkvæði eru bókuð, les formaður kjörstjórnarinnar þau upp, en hinir tveir kjörstjórnarnir rita þau upp og telja saman; þar eptir skal hann nefna kosna sem fulltrúa þá, er flest hafa fengið atkvæði. Nú hafa tveir eða fleiri jafnmörg atkvæði, og skal þá hlutkesti ráða.

9. gr.

Hver sá, sem er kjörgengur, er skyldur að taka á móti kosningu, nema hann sje sextugur að aldri, eða hann vegna heilsubrests, anna, eða annars því um líks hafi senni-

§ 5.

Valgberettigede ere alle Mandspersoner i Kjøbstaden, som paa den Tid Valget foregaar, have opnaaet 25 Aars Alderen, for saa vidt de ikke staa i personligt Tjenesteforhold, have været bosatte i Kjøbstaden i 1 Aar, have et uoplettet Rygte, ere raadige over deres Formue og ikke nyde Understøttelse af Fattigvæsenet eller have modtaget nogen saadan Hjælp, uden at denne enten er tilbagebetalt eller eftergivet; derhos maa de i det forløbne Aar have svaret til Kjøbstaden i direkte Skat et Beløb af mindst 4 Kroner. — Ligeledes ere Enker og andre ugifte Kvinder valgberettigede, saafremt de fyldestgøre de i Lov om Kvinders Valgret af 12te Maj 1882 og nærværende § fastsatte Betingelser.

Valgbar til Byraadet er enhver valgberettiget Mandsperson.

§ 6.

Byraadets Medlemmer vælges for et Tidsrum af 3 Aar. Af de første Gang valgte Medlemmer fratræder 2 efter 1 Aars Forløb, og derefter 2 hvert Aar. Det beror paa Overenskomst, eller hvis saadan ikke naas, paa Lodtrækning, hvem der skal udtræde de første 2 Aar. Udtræder nogen af en eller anden Grund af Raadet inden Udløbet af de 3 Aar, for hvilke han er valgt, skal der usfortøvet i hans Sted vælges et nyt Medlem; dette Valg gælder kun for saa lang Tid, som den, der er afgaaet, vilde have havt tilbage af de 3 Aar.

§ 7.

Valgene til Byraadet foretages en af de nærmeste Søndage efter Nytaar, undtagen naar det er nødvendigt at foretage ekstraordinære Valg. Valgene forberedes ved en af Valgbestyrelsen affattet Liste over Vælgerne. Valgbestyrelsen bestaar af Byfogden og to af Byraadet valgte Medlemmer. Valglisterne skulle foreligge paa et hensigtsmæssigt Sted til offentlig Eftersyn 14 Dage forinden Valgdagen. Indsigelse imod Valglisten, som gaar ud paa, at en uberettiget er optagen paa Listen eller en berettiget udeladt, skal mindst 3 Dage forinden Valgdagen indgives til Valgbestyrelsen, for at denne paa Valgdagen kan afgøre Sagen; i modsat Fald vil der ikke blive taget Hensyn til Klagen.

§ 8.

Valgbestyrelsens Formand bekendtgør i det mindste en Uge forud paa den for offentlige Møder i Kjøbstaden sædvanlige Maade Sted og Time, naar Valget skal foregaa. Valgmødet holdes for aabne Døre, og skulle de Vælgere, der ville udøve deres Valgret, møde personlig og erklære enten mundtlig eller ved en aaben Seddel for Valgbestyrelsen, hvem de ville vælge. Stemmerne afgives paa een Gang paa saa mange Mænd, som der skal vælges.

Naar de tilstedeværende have afgivet deres Stemmer, og alle Vælgere ere fremtrædt, skal Valgbestyrelsen vente $\frac{1}{2}$ Time, førend den slutter Valghandlingen, for at der saaledes kan gives dem, der endnu ikke have indfundet sig, Lejlighed til at udøve deres Valgret. Naar samtlige afgivne Stemmer ere indførte, oplæser Valgbestyrelsens Formand dem, medens de to andre Medlemmer af samme optegne og tælle dem, hvorefter de Mænd erklæres for valgte, som have erholdt de fleste Stemmer. Naar to eller flere have erholdt lige mange Stemmer, afgøres Valget ved Lodtrækning.

§ 9.

Enhver, som er valgbar, er pligtig til at modtage Valget, med mindre han har opnaaet en Alder af 60 Aar eller ifølge sin Helbredstilstand, Forretninger eller deslige

Nr. 15.
8de
Maj.

Nr. 15. lega ástæðu til að skorast undan kosningu; kjörstjórnin skal skera úr þessu og láti hann sjer ekki lynda úrskurð hennar, skal skjóta málinu til bæjarstjórnarinnar. Sá, sem gengt hefur fulltrúastörfum í 3 ár eða lengur, er eigi skyldur at takast þá sýslu á hendur aptur, fyrir en eptir jafnlangan tíma og hann hafði áður verið fulltrúi.

8.
maí.

10. gr.

Sá, sem hefur eitthvað að kæra yfir kosningargjörð þeirri, sem fram er farin, eða yfir úrskurðum kjörstjórnarinnar, verður að bera mál sitt skriflega undir bæjarstjórnina viku eptir að kosning hefur framfarið, eigi umkvörtun hans að verða tekin til greina. Innan hálfis mánaðar frá því, að kæruskjalið var fengið bæjarstjórninni, leggur hún úrskurð sinn á málið, og skal áður leitað um það álits kjörstjórnarinnar. Kæra má skriflega úrskurð bæjarstjórnarinnar fyrir landshöfðingja; skal kæran send innan hálfis mánaðar frá því, er úrskurðurinn var upp kveðinn. Þegar almennar kosningar á ári hverju hafa framfarið, fara bæjarfulltrúar þeir, er áður voru, þá fyrst úr bæjarstjórninni, er fullnaðarúrskurður er lagður á kærur þær, er kunna að hafa komið fram um hinar nýju kosningar.

11. gr.

Nú vill bæjarfulltrúi ganga úr bæjarstjórn, áður en sá tími er liðinn, er hann er kosinn fyrir, og skal þá bæjarstjórnin ákveða, hvort taka skuli beiðni hans til greina. Bæjarstjórnin ákveður enn fremur, hvort bæjarfulltrúi skuli fara frá, eða honum skuli vikið úr bæjarstjórninni um stund sökum atvika, er svipta hann kjörgengi. Hið sama skal og gilda, ef bæjarfulltrúi vanrækir eða færir undan að gjöra það, er hann er skyldur til sem bæjarfulltrúi, þannig, að nauðsyn ber til, að hann fari frá. Þó má sá, sem vikið er úr bæjarstjórn gegn vilja hans, bera kærur sína undir landshöfðingja, á þann hátt, sem sagt er fyrir í næstu grein hjer á undan.

12. gr.

Oddviti bæjarstjórnarinnar stjórnar umræðum á fundum og sjer um, að það, sem ályktað er, sje rjett ritað í gjörðabókina.

Til þess að lögmæt ákvörðun sje gjörð, verður, auk oddvita, minnst helmingur bæjarfulltrúa að vera á fundi. Atkvæðafjöldi skal ávallt ráða. Sjeu jafnmörg atkvæði með og móti, fellur atkvæðisefnið, nema við kosningar, því að þá ræður hlutkesti. Fundir bæjarstjórnarinnar skulu fara fram í heyranda hljóði. Einstök mál má þó ræða innan luktra dyra, þegar bæjarstjórnin ályktar það.

Það skal kunngjört bæjarbúum, hvenær og hvar bæjarstjórnin heldur almenna fundi. Aukafundi má halda, þegar oddvita þykir nauðsyn til bera, eða minnst helmingur bæjarfulltrúa æskir þess.

Oddviti skal á undan fundum, að svo miklu leyti sem unnt er, skýra bæjarfulltrúum frá því, hver málefni komi fyrir. Allir þeir bæjarfulltrúar, sem eru á fundi, skulu rita nöfn sín undir gjörðabókina við fundarlok, og á sjerhver í bæjarstjórninni rjett á, að fá ágreiningsatkvæði sitt stuttlega bókað.

Bæjarstjórnin setur sjálf þingsköp sín, en landshöfðingi samþykkir þau.

13. gr.

Virðist bæjarfógeta, að einhver ákvörðun bæjarstjórnarinnar gangi út fyrir vald

maatte have skellig Grund til at ønske sig fritagen for Valget, hvilket afgøres af Valg-Nr. 15. bestyrelsen eller, for saa vidt han maatte være utilfreds med sammes Afgørelse, af By-^{Sde}raadet. Den, som i 3 Aar eller længere har fungeret som Medlem af Byraadet, skal ^{Maj.} ikke være pligtig at modtage Valg førend efter Udløbet af et ligesaa langt Tidsrum som det, hvori han har været Medlem.

§ 10.

Den, som har noget at anke over ved den foregaaende Valghandling eller i Anledning af Valgbestyrelsens Kendelser, maa, for at hans Anke kan komme i Betragtning, indgive sin Bespørgelse skriftlig til Byraadet 1 Uge, efter at Valghandlingen har fundet Sted. Inden 14 Dage efter Bepørgelsens Indgivelse afgør Byraadet Sagen, efter at Valgbestyrelsen har havt Lejlighed til at afgive sin Erklæring derover. Skriftlig Klage over Byraadets Kendelse kan inden 14 Dage efter dens Afviselse indgives til Landshøvdingen. Naar ordentlige Valg ere foretagne (hvert Aar), fratræde de ældre Medlemmer af Byraadet først, efter at de mulig indkomne Klager over de nye Valg ere blevne endelig afgjorte.

§ 11.

Derksom nogen i Løbet af den Tid, for hvilken han er valgt, begærer at udtræde af Byraadet, afgør dette, hvorvidt saadan Begæring skal tages til Følge. Byraadet bestemmer fremdeles, hvorvidt noget Medlem skal udtræde eller midlertidig udelukkes af Raadet paa Grund af Omstændigheder, som betage ham Valgbarhed. Det samme gælder ogsaa, hvis et Medlem af Byraadet saaledes forsømmer eller vægrer sig ved at opfylde sine Medlemspligter, at hans Udtrædelse bliver nødvendig. Dog staar det den, som imod sin Vilje udelukkes af Raadet, frit for at andrage Sagen for Landshøvdingen paa den Maade, som foreskrevet er i næst foregaaende §.

§ 12.

Byraadets Formand leder Forhandlingerne i Byraadets Møder og paaer, at Beslutningerne rettelig indføres i Forhandlingsprotokollen.

For at en gyldig Beslutning kan tages, skal foruden Formanden mindst Halvdelen af Byraadets Medlemmer være tilstede. Alle Beslutninger tages med Stemmerfærdighed. Falder ved Afstemningen lige mange Stemmer for og imod, er Afstemningspunktet forkastet undtagen ved Valg, hvor Lodtrækning gør Udslaget. Byraadets Møder ere offentlige. Enkelte Sager kunne dog forhandles for lukkede Døre, naar saadant af Raadet vedtages.

Det bekendtgøres for Byens Indvaanere, naar og hvor ordentlige Møder afholdes. Overordentlige Møder afholdes, naar Formanden finder det fornødent, eller mindst Halvdelen af Medlemmerne forlange det.

Forinden Møderne underretter Formanden saa vidt muligt Medlemmerne om, hvilke Genstande der vil komme til Forhandling. Forhandlingsbogen underskrives ved hvert Mødes Slutning af alle tilstedeværende Medlemmer. Ethvert af disse er berettiget til deri at faa sin afvigende Mening kortelig indført.

Byraadet vedtager selv sin Forretningsorden, der stadfæstes af Landshøvdingen.

§ 13.

Finder Byfogden, at en af Byraadet tagen Beslutning overskrider den det til-

Nr. 15. hennar, eða að ákvörðun sje gagnstæð lögum eða skaðleg fyrir kaupstaðinn, eða hún miði
8. til að færast undan skyldum þeim, er á kaupstaðnum hvíla, má hann fella ályktunina úr gildi
maí. að sinni með því að rita álit sitt í gjörðabókina. Um þetta skal hann, svo fljótt sem verða
má, senda landshöfðingja skýrslu, og leggur hann úrskurð sinn á málið. Eptirrit af skýrslu
bæjarfógeta skal jafnframt senda bæjarstjórninni, svo að hún geti gjört athugasemdir sínar
við hana, áður en skýrslan fer til landshöfðingja.

14. gr.

Í öllum þeim málum, er snerta uppeldi og uppfærðing barna, hefur hlutaðeigandi
prestur sæti og atkvæði á fundum bæjarstjórnarinnar.

15. gr.

Bæjarstjórnin kys fjóra menn til að vera í byggingarnefnd fyrir kaupstaðinn, ásamt
með bæjarfógeta; skulu tveir þessara manna kosnir úr flokki bæjarfulltrúa.

16. gr.

Bæjarstjórnin velur 2 menn til að sitja í hafnarnefnd, ásamt bæjarfógeta; skal
annar þeirra ávallt kosinn úr flokki bæjarfulltrúa.

17. gr.

Bæjarstjórnin kys bæjargjaldkera, og má veita honum árlega þóknun. Skal hann
skyldur að hafa starf sitt á hendi að minnsta kosti um 3 ár, nema að beri einhver þau
atvik, er aptri honum frá því, og sem bæjarstjórnin tekur gild.

18. gr.

Bæjarstjórnin setur embættismenn eða sýslunarmenn þegarins og veitir þeim lausn.
Lögregluþjóna, næturverði og fangaverði setur bæjarstjórnin eptir tillögu bæjarfógeta, en
hann getur veitt þeim lausn án samþykkis bæjarfulltrúanna.

19. gr.

Reikningsár kaupstaðarins er frá nýári til nýárs. Innan 1. dags októbermánaðar ár
hvert skal bæjarstjórnin semja áætlun yfir tekjur og gjöld kaupstaðarins hið næsta ár. Í
áætluninni skal tilgreina tekjur þær, sem til eru til þess að borga með gjöldin, án þess að
skattur sje lagður á bæjarbúa. Síðan skal til eiginlegra bæjarþarfa jafna frá einum til tveggja
aura á hverja ferhyrningsalin í grunnnum undir íbúðarhúsum og geymsluhúsum og $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{5}$ eyris
á hverja ferhyrningsalin í óbyggðri útmældri lóð kaupstaðarins. Þó greiðist þetta gjald eigi
af fjárhúsum. Því, sem ávantar til að standast straum af bæjarþörfum, skal jafna niður á
bæjarbúa eptir efnum og ástæðum.

Áætlun þá, sem þannig er samin, skal ræða í bæjarstjórninni á 2 fundum með viku
millibili. Við aðra umræðu skal bæjarstjórnin íhuga áætlunina grein fyrir grein og greiða
atkvæði um hverja grein fyrir sig. Skal áætlunin í þeirri mynd, sem bæjarstjórnin sam-
þykkir hana, vera regla fyrir hæð bæjargjalda og fjárstjórn allri á næsta ári. Áætlun
þessa skal leggja fram innan 1. dags nóvembermán., og skal hún vera öllum til sýnis í
hálfan mánuð.

kommende Myndighed eller er stridende mod Lovgivningen eller skadelig for Kommunen, Nr. 15. eller at den gaar ud paa at nægte Opfyldelsen af en Kjøbstaden paahvilende Pligt, kan han ved sin Erklæring til Forhandlingsbogen midlertidig sætte Beslutningen ud af Kraft. Herom gør han snarest muligt Indberetning til Landshøvdingen, som da afgør Sagen. Genpart af Byfogdens Indberetning tilstilles samtidig Byraadet, for at samme kan gøre sine Bemærkninger herved, inden den indsendes til Landshøvdingen. 8de Maj.

§ 14.

Bedkommende Præst deltager i Forhandlingerne om og har Stemme med i alle de Spørgsmaal, som angaar Børns Opdragelse og Undervisning.

§ 15.

Byraadet vælger 4 Mænd til i Forening med Byfogden at udgøre Bygningskommissionen for Kjøbstaden. To af disse udvælges blandt Byraadets Medlemmer.

§ 16.

Byraadet vælger tvende Mænd, af hvilke den ene altid skal være af dets egen Midte, til i Forening med Byfogden at tage Sæde i Havnekommissionen.

§ 17.

Byraadet vælger en Ræmner, hvem der kan tillægges et aarligt Honorar. Han er forpligtet til at varetage denne Bestilling mindst 3 Aar, med mindre indtræffende Omstændigheder, som Byraadet antager for gyldige, forhindre ham deri.

§ 18.

Byraadet udnævner og affædiger de kommunale Embeds- og Bestillingsmænd. Politibetjente, Natvægtene og Arrestforvarere befastes af Byraadet efter Byfogdens Indstilling, men kunne affædiges af denne uden Byraadets Samtykke.

§ 19.

Kjøbstadens Regnskabsaar er Kalenderaaret. Inden hvert Aars 1ste Oktober affatter Byraadet et Overslag over Kjøbstadens Indtægter og Udgifter for det næste Aar. Paa Overslaget opføres de Indtægter, som uden Udskrivning af Bystatter ere for Haanden til Dækning af Udgifterne; derpaa paalignes der til Dækning af Kommunens Fornødenheder et Beløb af 1—2 Dre paa hver Kvadrat-Alen af Grunde under Baaningshuse og Pakhuse og $\frac{1}{10}$ — $\frac{1}{15}$ Dre paa hver Kvadrat-Alen af de ubebyggede men udmaalte Grunde i Kjøbstaden. Dog skal denne Afgift ikke betales af Faarestalde. Det til Dækning af Kommunens Fornødenheder manglende Beløb paalignes Kjøbstadens Indvaanere efter Formue og Lejlighed.

Det saaledes affattede Overslag foretages til 2 Behandlinger i Byraadet med 1 Uges Mellemrum. Ved anden Behandling undergives det Post for Post Byraadets Drøftelse og Afstemning, og afgiver da i den Form, hvori det af Byraadet vedtages, den bindende Regel for Størrelsen af næste Aars kommunale Skatteudskrivning og Forvaltning. Overslaget fremlægges inden den 1ste November til offentligt Eftersyn i 14 Dage.

Nr. 15. 8. maí. Án samþykkis landshöfðingja má eigi nokkurt ár leggja hærri bæjargjöld samtals á bæjarbúa, en sem svari meðaltali allra bæjargjalda þrjú hin síðustu árin, að fimmtungi viðbættum.

20. gr.

Niðurjöfnun eptir efnum og ástæðum nær til allra, sem hafa fast aðsetur í bænum; þeir skulu greiða þar fullt gjald eptir öllum efnahag sínum, nema þeir á gjaldárinu hafi líka haft aðsetur annarstaðar; sje svo, má ekki leggja hærra gjald á þá, en samsvari þeim tíma, er þeir hafa haft fast aðsetur í kaupstaðnum. Fast aðsetur í bænum skemmri tíma en fjóra mánuði kemur ekki til greina.

Sömuleiðis má leggja gjald á fastar verðlanir og aðrar arðsamar stofnanir og fyrir-tæki í kaupstaðnum, er sjeu rekin að minnsta kosti um 4 mánuði af gjaldárinu, þó eigendur þeirra eigi hafi þar fast aðsetur. Á þessa stofna skal leggja gjald, er samsvari útsvarinu eptir efnum og ástandi, eptir því er hæfa þykir eptir árlegri veltu og arði, án þess tillit sje haft til annara tekja eða eigna þess, sem í hlut á.

21. gr.

Fimm manna nefnd skal jafna niður gjöldum eptir efnum og ástæðum. Um kosningarrjett og kjörgengi til þessarar niðurjöfnunarnefndar gildir hið sama, sem á er kveðið um kosningarrjett og kjörgengi til bæjarstjórnar. Nefndarmenn skulu kosnir til 6 ára, og skal kosning fram fara í septembermánuði. Af þeim, sem kosnir veru í fyrsta skipti, fara 2 frá að 3 árum liðnum. Skal það, hverjir frá fara, vera komið undir samkomulagi, en verði því eigi á komið, skal hlutkesti ráða. Síðan fara frá á hverjum 3 ára fresti til skiptis 3 og 2 nefndarmenn. Um kosningaraðferðina í nefnd þessa gildir hið sama, sem fyr segir um kosning í bæjarstjórn, að svo miklu leyti sem við getur átt.

Enginn, sem skyldur er að taka móti kosning í bæjarstjórnina, getur skorazt undan að taka móti kosning í niðurjöfnunarnefndina, nema bæjarfulltrúarnir. Hver sá, er verið hefur 6 ár eða lengur samfleytt í nefndinni, er og undanþeginn starfa þessum jafnlengi og hann hefur í henni verið. Enginn má á sama tíma sitja í niðurjöfnunar-nefnd og bæjarstjórn.

Niðurjöfnunarnefndin kys sjer sjálf oddvita úr sínum flokki, og gildir hið sama um ályktanir hennar og atkvæðagreiðslu sem um bæjarstórnina (12. gr.).

22. gr.

Niðurjöfnunarnefndin jafnar niður hinum árlegu gjöldum í nóvembermán. samkvæmt áætluninni. Niðurjöfnunarskráin og skrá um önnur gjöld bæjarins skal liggja öllum til sýnis um hálfan mánuð fyrir árslok, annaðhvort á bæjarþingsstofnunni eða á öðrum hentugum stað, eptir að búið er að birta það opinberlega. Bæjarstjórnin má ákveða, að aukaniðurjöfnun skuli fram fara í síðari hluta júnímánaðar ár hvert, og skulu skattar þá lagðir á þá, sem flutt hafa sig til kaupstaðarins, eptir að aðalniðurjöfnunin fór fram og skyldir eru að greiða skatt samkv. 19. gr. Þessi aukaniðurjöfnun skal liggja öllum til sýnis í hálfan mánuð, eins og sagt er að framan.

Kærur gegn hinni framlögðu niðurjöfnun skula sendar niðurjöfnunarnefndinni skriflega innan hálfis mánaðar frá því, að niðurjöfnunarskráin hefur verið til sýnis. Innan hálfis mánaðar þar á eptir skal nefnd þessi skriflega tilkynna kærandanum, hvort, eða að

Uden Landshøvdingens Samtykke kan Byraadet ikke noget Aar udskrive et højere Nr. 15. samlet Skattebeløb end Gennemsnittet af det samlede Beløb af alle Bysskatter i de nær- 8de mest foregaaende 3 Aar med Tillæg af en Femtedel. Maj.

§ 20.

Under Ligningen paa Formue og Lejlighed indbrages enhver, som har fast Ophold i Kommunen. Han ansættes der til fuldt Bidrag efter sin hele økonomiske Stilling, med mindre han tillige i Skatteaaret har fast Ophold andetsteds, i hvilket Tilfælde han ikkun maa sættes i Skat for den Tid, han har Ophold i Købstaden. Fast Ophold af kortere Varighed end 4 Maaneder kommer ikke i Betragtning.

Ligeledes kunne Handelsetablisementter og andre indbringende Indretninger og Foretagender i Købstaden, som drives mindst 4 Maaneder af Skatteaaret, beskattes, skøndt de paagældende Ejere ikke have fast Ophold dersteds.

Paa disse Skatteobjekter lignedes en Afgift, der svarer til Formue- og Lejlighedsfattens, efter et passende Forhold til den aarlige Omsætning og Udbytte, uden at der tages Hensyn til den paagældendes andre Indtægter eller Ejendomme.

§ 21.

En Ligningskommission, bestaaende af 5 Medlemmer, foretager Ligning paa Formue og Lejlighed. Om Valgret og Valgbarhed til denne Ligningskommission gælde de samme Regler som om Valgret og Valgbarhed til Byraadet; Medlemmerne af Ligningskommissionen vælges for et Tidsrum af 6 Aar. Valgene foretages i September Maaned. Af de første Gang valgte fratræder 2 Medlemmer efter 3 Aars Forløb. Det bestemmes efter Overenskomst, hvilke Medlemmer der skulle fratræde, men hvis denne ikke opnaas, afgøres det ved Lodtrækning. Derpaa fratræde efter 3 Aars Forløb afvekslende 3 eller 2 Medlemmer. Om Fremgangsmaaden ved Valgene til Ligningskommissionen gælde saa vidt muligt de samme Regler som ovenfor ere foreskrevne om Valg til Byraadet.

Med Undtagelse af Medlemmerne af Byraadet kan ingen, som er pligtig til at modtage Valg til dette, undslaa sig for at modtage Valg som Medlem af Ligningskommissionen, med mindre han i mindst 6 Aar efter hinanden har opfyldt dette Hverv. Han er da fritagen for samme i et lige saa langt Tidsrum som det, hvori han har opfyldt Hvervet.

Ingen maa paa samme Tid have Sæde i Ligningskommissionen og i Byraadet.

Ligningskommissionen vælger selv en Formand af sin egen Midte. Med Hensyn til Kommissionens Beslutninger og Afstemninger gælde de samme Regler som de under § 12 om Byraadet anførte.

§ 22.

Ligningskommissionen foretager i Henhold til Overslaget den aarlige Skatteligning i November Maaned. Ligningslisten, samt en Fortegnelse over andre Afgifter til Kommunen, skal i 14 Dage inden Aarets Udgang fremligges til offentligt Eftersyn i Bytingsstuen eller paa et andet bekvemt Sted efter forudgaaet offentlig Bekendtgørelse. Byraadet kan bestemme, at der i den sidste Halvdel af hvert Aars Juni Maaned skal foretages en Tillægsligning paa de Personer, som ere flyttede til Købstaden efter Hovedligningens Affattelse, og som ere pligtige til at yde Skat efter § 19. Denne Tillægsligning skal fremlægges som ovenanført til offentligt Eftersyn i 14 Dage.

Indsigelser imod den fremlagte Ligning skal inden 14 Dage, efter at Ligningslisten har ligget til Eftersyn, indgives skriftlig til Ligningskommissionen. Inden

Nr. 15. hve miklu leyti krafa hans hafi verið tekin til greina. Alyktun þá, sem niðurfjöfnunar-
 8. nefndin hefur gjört, má svo innan hálfis mánaðar þar á eftir bera upp fyrir bæjarsjórn-
 mai. inni, sem leggur úrskurð sinn á málið innan hálfis mánaðar. Kætur, som koma fram
 eftir hinn ákveðna tíma, verða ekki teknar til greina.

Hverjum, sem settur er í bæjargjald, er heimilt að kvarta yfir skattgjaldi því, sem lagt hefur verið ekki að eins á sjálfan hann, heldur og á aðra, sem á niðurfjöfnunarskránni standa, sem og líka yfir því, ef einhverjum er sleppt úr henni. Ef kvartað er yfir gjaldi annars manns, eða yfir því, að einhverjum sje sleppt, skal þeim manni gefinn kostur á að segja álit sit um það efni, áður en úr þessu er skorið af niðurfjöfnunarnefndinni eða bæjarstjórninni.

Ekkert bæjargjald má bæjarstjórnin lækka eða hækka, nema svo reynist, að það hafi verið sett að minnsta kosti 10 % annaðhvort of hátt eða of lágt. Eigi má bæjarstjórnin heldur jafna gjaldi á neinn mann, sem sleppt hefur verið úr niðurfjöfnunarskránni, nema gjald hans geti numið í hið minnsta því lægsta gjaldi, sem þegar hefur verið lagt á einhvern annan á niðurfjöfnunarskránni.

Enginn getur, með því að bera sig upp við bæjarstjórnina um skattgjald sitt, komið hjá því, að greiða þann hluta skattsins, sem kominn er í gjalddaga; en verði gjaldinu breytt, skal greiða aptur úr bæjarsjóði það, sem ofgildið er.

23. gr.

Ef ágreiningur verður milli Seyðisfjarðar og annars íslensks sveitarfélags um, hvernig skipta eigi milli þeirra skattgjaldi einhvers manns, skal landshöfðingi skera úr því. Verði þessi ágreiningur milli Seyðisfjarðar og sveitarfélags í Danmörku, skal ráðgjafiinn fyrir Ísland leggja úrskurð sinn á málið. Ef nokkur þykist ekki vera skattskyldur í bænum, má hann leita um það dóms og laga.

24. gr.

Öll bæjargjöld skulu goldin fyrir 1. apríl og 1. okt. ár hvert, og ber bæjargjaldkera að innheimta þau, eins og aðrar tekjur kaupstaðarins. Sjeu þau eigi greidd innan mánaðar frá gjalddaga, ber að taka þau lögtaki.

Flytji skattskyldur maður sig úr bænum fyrir nýár, fellur allt það gjald burt, sem lagt er á hann sjálfan fyrir ár það, sem í hönd fer. Sá, sem flytur sig úr kaupstaðnum einhvern tíma á árinu, er að eins skyldur að greiða skatt til loka þess ársfjórðungs, er hann flytur sig. Sá, sem settur er á aukaniðurfjöfnunarskrána, er að eins skyldur að greiða skatt frá 1. júlí.

25. gr.

Bæjarstjórnin og sjerstaklega bæjarfógeti skal hafa nákvæmar gætur á fjárstjórn kaupstaðarins, og því sjá um, að skattar og aðrar tekjur sjeu rjett heimtar og í tækan tíma, og teknar lögtaki, ef þess þarf við; enn fremur gæta þess, að geymt sje og eftir atvikum ávaxtað fje bæjarins, þangað til á því þarf að halda til þess að borga útgjöld hans.

Bæjarstjórnin skal hafa ábyrgð á innstæðum og öðrum eigum kaupstaðarins.

andre 14 Dage skal denne derefter skriftlig tilfendegive den klagen, om eller hvor vidt hans Forlangende er taget til Følge. Den af Vigningskommissionen herom tagne Beslutning kan inden yderligere 14 Dage paaanføres for Byraadet, som da inden 14 Dage afgør Sagen. Indsigelser, der indkomme efter Udløbet af ovennævnte Frist, ere uden Betydning.

Mr. 15.
8de
Maj.

Det staar enhver, som er ansat til Skat i Vigningen, frit for at klage ikke blot over sin egen Beskatning, men ogsaa over enhver andens, som er optagen i Vigningen, lige saa vel som over, at nogen er forbigaaet i samme. Forinden nogen Klage over en andens Beskatning eller Forbigaaelse i Vigningen afgøres af Vigningskommissionen eller Byraadet, skal der gives den, der er Genstand for Klagen, Lejlighed til at udtale sig om samme.

Satet Skattebidrag maa nedsættes eller forhøjes af Byraadet, med mindre det findes at være sat mindst 10 pCt. henholdsvis for højt eller for lavt. Ikke heller kan Byraadet optage i Vigningen nogen i samme forbigaaet Person, hvis Skattebidrag ikke kan sættes i det mindste til det laveste Beløb, hvortil nogen anden allerede er ansat i Vigningen.

Engen kan ved at indanke sin Skatteansættelse for Byraadet unddrage sig Forpligtelsen til at udrede den Del af Skatten, som er forfalden til Betaling, men hvis Beløbet forandres, skal det, der maatte være for meget betalt, tilbagebetales af Bytassen.

§ 23.

Opstaar der Spørgsmaal mellem Seydisfjord og en anden islandsk Kommune om Fordelingen af en Persons Skattebidrag, afgøres dette af Landshøvdingen. Opstaar Spørgsmaalet mellem Seydisfjord og en dansk Kommune, forelægges Sagen for Ministeren for Island. Anser nogen sig ikke skattepligtig i Kommunen, kan han bringe dette Spørgsmaal under Domstolens Paafendelse.

§ 24.

Alle Byfskatter skulle indbetales inden hvert Aars 1ste April og 1ste Oktober; Kæmneren indkræver dem saa vel som Købstadens øvrige Indtægter. Er de ikke betalte inden en Maaned efter Forfaldsdagen, blive de at foranstalte inddrevne ved Udpantning.

Er en afgiftspligtig fraslyttet Købstaden inden Aarets Begyndelse, bortfalder hele den ham for det næste Aar paalignede personlige Skat. Den, der fraslytter Købstaden i Aarets Løb, er kun pligtig at udrede Skatten indtil Udløbet af det Fjerdingaar, i hvilket han flytter. Den, der optages paa Tillægsligningen, er kun pligtig at udrede Skat fra 1ste Juli.

§ 25.

Det paaligger Byraadet og særlig Byfogden at føre nøje Tilsyn med Købstadens Kassevæsen, særlig at paase, at dens Skatter og andre Indtægter rettelig og betimelig opkræves og i fornødent Fald inddrives ved Udpantning, samt, indtil Beløbet udkræves til Bestridelse af Kommunens Udgifter, forvares og efter Omstændighederne frugtbargøres paa behørig Maade.

Byraadet er ansvarligt for de Kapitaler og andre Ejendomme, der tilhøre Købstaden.

Nr. 15.

8.
maí.

26. gr.

Gjaldkeri skal að minnsta kosti eitt sinn á hverjum 3 mánuðum gefa bæjarstjórninni nákvæma sjóðskýrslu, er sýni, bæði hvað goldizt hafi í bæjarsjóð, og hvað úr honum hafi verið borgað. Eigi má bæjargjaldkeri greiða neitt úr bæjarsjóði nema eptir ávísun frá bæjarstjórninni. Allar ávísanir skulu vera undirskrifaðar af oddvita bæjarstjórnarinnar og að minnsta kosti 3 bæjarfulltrúum.

27. gr.

Fyrir opinber uppboðsþing, sem bærinn lætur halda á vegavinnu, aðgjörðum á skólum og fátækrahúsum, á því, að útvega verknað og varning í þarfir bæjarins, og öðru þess konar, skal ekki goldið neitt.

28. gr.

Bæjarstjórnin er skyld að útvega og láta landstjórninni í tje skýrslur þær, er hún kann að æskja, svo sem um fólktal, skepnuhald, atvinnuvegi og annað ástand kaupstaðarins.

29. gr.

Bæjarstjórnin má ekki án samþykkis landshöfðingja takast á hendur neina skuld-binding til langframa, sem ekki beinlínis hvílir á henni samkvæmt lögum, ekki taka af innstæðufje kaupstaðarins, ekki selja nje veðsetja fasteignir hans, nje kaupa neina nýja fasteign, ekki taka stærri lán nje lán upp á lengri tíma, en að þau verði borguð aptur af tekjum þess árs, sem í hönd fer, nje heldur endurnýja slík lán eða fresta borgunartímanum.

30. gr.

Þegar við lok hvers reikningsárs skal gjaldkeri semja reikning yfir allar tekjur og gjöld kaupstaðarins hið umliðna árið og senda bæjarfógetanum fyrir lok janúar-mánaðar; lætur bæjarfógetinn reikning þennan liggja öllum kaupstaðarbúum til sýnis, og skal um þetta og um, hvernig slíkt sje birt, farið að á sama hátt og fyrir er mælt að framan í 22. gr. um niðurfjöfnunina. Reikningurinn sje því næst vandlega yfirfarinn af yfirskoðunarmanni, er kosinn sje af kaupstaðarbúum þeim, er samkvæmt 5. gr. hafa kosningarrjett; skal hann kjörinn á sama hátt og fulltrúarnir og hafa það starf á hendi um 3 ár. Skoðunarmaður skal hafa lokið rannsókn sinni á reikningnum innan mánaðar frá því hann fjeck hann. Þegar gjaldkeri er búinn að svara athugasemdum hans, en það skal hann hafa gjört innan hálfis mánaðar, skal leggja reikninginn ásamt athugasemdum skoðunarmanns og svari gjaldkera fyrir bæjarstjórnina, er leggur úrskurð sinn á athugasemdir yfirskoðunarmanns og veitir bæjargjaldkera kvittun; þó má enginn taka þátt í úrskurði á athugasemd, sem snertir þau bæjarstörf, er honum hafa verið sjerstaklega falin á hendur (3. gr.). Nú vill reikningshaldari eða annar, sem hlut á að máli, eigi viðurkenna, að úrskurður bæjarstjórnarinnar sje rjettur, enda leggi úrskurðurinn honum peningaábyrgð á hendur, og má hann halda málinu til dóms og laga. Þegar búið er að endurskoða og leggja úrskurð á reikning gjaldkera, á að birta á prenti ágríp af honum, er bæjarfógetinn semji; á ágríp það að vera svo fullkomið, að til sjeu greind öll aðalat-riði í tekjum og gjöldum kaupstaðarins.

§ 26.

Nr. 15.

8de
Maj

Det paatigger Købstadens Ræmner i det mindste een Gang i Løbet af hvert Fjerdingaar til Byraadet at afgive en nøjagtig Kasseberetning over Indbetalinger til og Udbetalinger af Kommunens Kasse. Uden Anvisning fra Byraadet maa Ræmneren ikke udbetale noget som helst Beløb af Byens Kasse. Alle Anvisninger skulde være forsynede med Byraadets Formands og mindst 3 Byraadsmedlemmers Navnes Underskrift.

§ 27.

For offentlige Licitationer, som Kommunen lader afholde over Udførelsen af Vejarbejder, Reparationer af Skoler og Fattighuse, Anskaffelse af Naturalhjælper til Kommunens Brug o. desl. betales ikke Gebyr eller Afgifter.

§ 28

Byraadet er pligtigt at tilvejebringe og meddele Regeringen de Oplysninger, der af samme forlanges, saasom om Folketal, Kvæghold, Næringsveje og andre Forhold i Kommunen.

§ 29.

Byraadet maa ikke uden Landshövdingens Samtykke paatage sig nogen varig Forpligtelse, som ikke ifølge Loven ligefrem paahviler Kommunen; ej heller forbruge af Købstadens Kapitalformue, eller afhænde eller pantsætte dens faste Ejendomme, ej heller erhverve nogen ny fast Ejendom eller optage Laan af større Beløb eller paa længere Tid, end at de kunne tilbagebetales af det paafølgende Aars Indtægt, ej heller forny saadanne Laan eller vedtage en Forlængelse af den Tid, hvori de skulde tilbagebetales.

§ 30.

Ræmneren har ved Ulgangen af Regnskabsaaret at affatte et Regnskab over Købstadens Indtægter og Udgifter i det forløbne Aar og indsende det til Byfogden inden Ulgangen af Januar Maaned; dette Regnskab fremlægger Byfogden til Eftersyn for alle Købstadens Beboere, og skal i saa Henseende og med Befendtgørelsen herom forholdes paa samme Maade, som om Eigningen ovenfor er forefrevet i § 22. Regnskabet gennemgaas derpaa nøje af en Revisor, som vælges af de ifølge § 5 valgberetigede Indvaanere af Købstaden. Revisor vælges paa den for Valg af Byraadet foreskrevne Maade for et Tidsrum af 3 Aar. Inden en Maaned efter Regnskabet's Modtagelse skal Revisor være færdig med sine Antegnelser til samme. Naar Regnskabsføreren har besvaret Revisorens Bemærkninger, hvilket han har at gøre i Løbet af 14 Dage, fremlægges Regnskabet tilligemed Revisors af Regnskabsføreren besvarede Bemærkninger for Byraadet, som paakender de fremkomne Udsættelser og meddeler Kvittering til Ræmneren; dog kan ingen deltage i Paakendelsen af en Regnskabsudsættelse, som vedkommer den Forvaltning, i hvilken han ifølge et særligt ham overdraget kommunalt Hverv har haft Andel (§ 3). Erkender Regnskabsføreren eller nogen anden vedkommende ikke Rigtigheden af den afgivne Rendelse, for saa vidt denne gaar ud paa Pengeansvar for ham, kan han forlange Spørgsmaalet herom afgjort ved Domstolene.

Efter at det af Ræmneren afslagne Regnskab er revideret og paakendt, bør et af Byraadet affattet Udtog af samme offentliggøres ved Trykken; dette Udtog bør være saa fuldstændigt, at det omfatter alle Hovedposterne af Købstadens Indtægter og Udgifter.

Nr. 15.

8.
maí.

31. gr.

Innan loka septembermánaðar ár hvert skal senda landshöfðingja reikning fyrir hið umliðna reikningsár með athugasemdum yfirskoðunarmanns og úrskurðum bæjarstjórnarinnar á þeim. Komist landshöfðingi að því, þá er hann yfirfer reikninginn eða á annan hátt, að bæjarstjórnin hafi viðhaft ólöglegt gjöld, neitað að greiða þau gjöld, sem löglega hvíla á kaupstaðnum, eða á annan hátt beitt ranglega valdi sínu, skal hann gjöra þær ráðstafanir, er við þarf, og, ef nauðsyn ber til, getur hann með lögsókn komið ábyrgð á hendur þeim bæjarfulltrúum, er hafa átt þátt í þessum ályktunum.

32. gr.

Landshöfðingi gjörir ráðstöfun til, að lög þessi geti öðlazzt fullt gildi 1. dag janúarmánaðar 1895.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 8. maí 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Neltemann.

§ 31.

Nr. 15.
8de
Maj.

Inden Udgangen af hvert Mars September Maaned indsendes til Landskhøvdingen Regnskab for det foregaaende Regnskabsaar med Revisionsbemærkninger og de derpaa afgivne Rendelser. Kommer Landskhøvdingen ved Regnskabets Gennemsyn eller paa anden Maade til Kundskab om, at Byraadet har foretaget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at afholde Udgifter, som lovlige paahvile Købstaden, eller paa anden Maade overskredet sin Myndighed, træffer han de i den Anledning nødvendige Foranstaltninger og kan i fornødent Fald ved Domstolene gøre personligt Ansvar gældende mod dem af Byraadets Medlemmer, der have deltaget i de paagældende Beslutninger.

§ 32.

Landskhøvdingen træffer Foranstaltning til, at denne Lov kan træde i fuld Kraft den 1ste Januar 1895.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 8de Maj 1894.

Ministeriet for Island, den 8de Maj 1894.

Nr. 16
14.
maí.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þaræð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871 um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 14. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amaluborg, 14. maí 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 16.
14de
Maj.

langaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Tronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdraget til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Bore kære og tro Undersaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 14de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 14de Maj 1894.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 17.
16.
maí.

Auglýsing

um

austurlenzka kólerusótt í Lissabon og fl.

Í tilefni af opinberum skýrslum um hina austurlenzku kólerusótt er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá Lissabon. Ennfremur er bannað, samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr., að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökra-ull, afklippur af pappír, hár, húðir og ávexti. Lín, föt og sængurfatnað, er menn flytja sem ferðafatnað frá greindri höfn, skal hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera.

Auglýsing frá stjórnarráði Íslands um austurlenzka kólerusótt í Palermo o. fl. 6. nóvember f. á. er úr gildi feld.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

Lundúnaborg,

hafnir á Sýrlandi,

hafnirnar við Svartahafið og Azowskahafið,

rússneskar hafnir við Eystrasalt og finnska flóann (Kyrjálabotn) og hafnir í Finnlandi,

Konstantinopel,

Lissabon og

allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði, að undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum, nema höfnum á Sýrlandi og Egiptalandi.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 16. maí 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

asiatisk Kolera i Lissabon m. m.

Nr. 17.
16de
Maj.

I Anledning af officielle Meddelelser om den asiatiske Koleras Optræden bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 forestrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til alle Skibe, der ankomme til Island fra Lissabon, ligesom ogsaa i Genhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 af Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengenklæder, for saa vidt de nævnte Genstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papiraffald, Haar, Huder og Frugt forbydes. Rensning under offentlig Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengenklæder, der medbringes som Rejssegods fra den nævnte Havn, paabødes.

Bekendtgørelse fra Ministeriet for Island af 6. November f. A. vedrørende asiatisk Kolera i Palermo ophæves.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed over for følgende Steder:

London,
syriske Havne,
Havnene ved det sorte og det azovske Hav,
russiske Havne ved Østersøen og den finske Bugt samt finske Havne,
Konstantinopel,
Lissabon og
samtlige ægyptiske Havne.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Genhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentlig Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengenklæder, der som Rejssegods medbringes fra de nævnte Steder med Undtagelse af syriske og ægyptiske Havne.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 16de Maj 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 18.
25.
júní.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjer með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 14. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871 höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið í höfuð- og aðseturstað Vorum Kaupmannahöfn, 25. júní 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 18.
25de
Juni.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,**

Gøre bitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Underfaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøjeste Kundgørelse af 14de f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højt-elskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Wilhelm Carl.

Givet i Vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn, den 25de Juni 1894.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 19.

5.
úli.

Auglýsing

um

bólusótt í Leith og Rotterdam og fl.

Í tilefni af skýrslum um að bólusótt geysi í Leith og Rotterdam er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá Leith og Rotterdam. Ennfremur er bannað, samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr., að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökra-ull, afklippur af pappír, hár, húðir og ávexti. Lín, föt og sængurfatnað, er menn flytja sem ferðafatnað frá greindum höfnum, skal hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera.

Auglýsingar frá stjórnarráði Íslands um austurlenzka kólerusótt í Konstantinopel og Lissabon 30. september f. á. og 16. maí þ. á. eru úr gildi feldar.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

Leith,
Lundúnaborg,
Rotterdam,
hafnir á Sýrlandi,
hafnirnar við Svartahafið og Azowskahafið,
rússneskar hafnir við Eystrasalt og finnska flóann (Kyrjálabotn) og hafnir í
Finnlandi og
allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði, að undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum, nema höfnum á Sýrlandi og Egiptalandi.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 5. júlí 1894.

J. Nellemann.

Jóh. Jóhannesson,
ass.

Bekendtgørelse

Nr. 19.
5te
Juli.

om

Børnekopper i Leith og Rotterdam m. m.

I Anledning af foreliggende Meddelelser om en Epidemi af Børnekopper i Leith og i Rotterdam bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til alle Skibe, der ankomme til Island fra Leith eller Rotterdam, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel af saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengeklæder, for saa vidt de nævnte Genstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papiraffald, Haar, Huder og Frugt forbydes. Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der medbringes som Rejssegods fra de nævnte Havne, paabødes.

Bekendtgørelser fra Ministeriet for Island af 30te September f. A. og 16de Maj d. A. vedrørende asiatiske Kolera i Konstantinopel og i Lissabon ophæves.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed over for følgende Steder:

Leith,
London,
Rotterdam,
syriske Havne,
Havnene ved det sorte og det azovske Hav,
russiske Havne ved Østersøen og den finske Bugt samt finske Havne og
samtlige ægyptiske Havne.

Over for samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der som Rejssegods medbringes fra de nævnte Steder med Undtagelse af syriske og ægyptiske Havne.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 5te Juli 1894.

J. Nellesmann.

Jóh. Jóhannesson,
ass.

Nr. 20.
15.
júni.

Konungsbrjef

um

setning alþingis.

Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Vora sjerlegu hylli!

Vjer veitum þjer sem landshöfðingja Vorum yfir Voru landi Íslandi allramildilegast vald til þess að setja alþingi það, er kemur saman til aukafundar miðvikudaginn 1. ágúst næstkomanda, og skal setu þessa þings lokið í síðasta lagi föstudaginn 31. sama mánaðar.

Þetta er vilji Vor.

Felandi þig guði!

Ritað á Amaléuborg, 15. júní 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Í nafni konungs

Frederik,

krónprinz.

J. Nellemann.

Til Vars elskulega
herra Magnúsar Stephensens, kommandörs
af dannebrogsorðunni og dannebrogsmanns,
Vars landshöfðingja yfir Íslandi.

Allerhøjeste Reskript

Nr. 20.
15de
Juni.

om

Altingets Åbning.

Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de
Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg
og Oldenborg,

Vor høfdeelige Bevaagenhed!

Vi ville allernaadigst have Dig som Vor Landshøvding paa Vort Land Island
bemyndiget til at aabne Altingets forestaaende overordentlige Samling Onsdagen den
1ste August næstkommende, og skal bemeldte Samling være sluttet senest Fredagen den
31te samme Maaned.

Hermed fter Vor Billie.

Befalende Dig Gud.

Skrevet paa Amalienborg, den 15de Juni 1894.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

I Kongens Navn

Frederik,

Kronprins.

J. Nellemann.

Os Elftelig
Hr. Magnus Stephensen, Kommandør af Dannebrog
og Dannebrogsmænd, Vor Landshøvding over
Island.

Nr. 21.

3.
ágúst.

Auglýsing

um

austurlenzka kólerusótt í höfnum í Vestur-Prússlandi og fl.

Í tilefni af skýrslum um hina austurlenzku kólerusótt er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvörnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá höfnum í Vestur-Prússlandi. Ennfremur er bannað, samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr., að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökra-ull, afklippur af pappír, hár, húðir og ávexti. Lín, föt og sængurfatnað, er menn flytja sem ferðafatnað frá greindum höfnum, skal hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir :

hafnir í Vestur-Prússlandi,

Leith,

Lundúnaborg,

Rotterdam,

hafnir á Sýrlandi,

hafnirnar við Svartahafið og Azowskahafið,

rússneskar hafnir við Eystrasalt og finnska flóann (Kyrjálabotu) og hafnir í Finnlandi og

allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði, að undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum, nema höfnum á Sýrlandi og Egiptalandi.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 3. ágúst 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

asiatisk Kolera i Havne i Vestpreussen m. m.

Nr. 21.
3die
August.

I Anledning af officielle Meddelelser om den asiatiske Koleras Optræden bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra nogen Havn i Vestpreussen, ligesom ogsaa i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Vinne, brugte Klædningsstykker, brugte Sengeklæder, for saa vidt de nævnte Genstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papiraffald, Haar, Huder og Frugt forbydes. Rensning under offentligt Tilsyn af Vinne, Klædningsstykker og Sengeklæder, der medbringes som Rejssegods fra de nævnte Havne, paabødes.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed over for følgende Steder:

Havne i Vestpreussen,

Leith,

London,

Rotterdam,

Syriske Havne,

Havnene ved det sorte og det azovske Hav,

rusiske Havne ved Østerøen og den finske Bugt samt finske Havne og

islandske ægyptiske Havne.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentligt Tilsyn af Vinne, Klædningsstykker og Sengeklæder, der som Rejssegods medbringes fra de nævnte Steder med Undtagelse af syriske og ægyptiske Havne.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 3die August 1894.

J. Nellemann.

Olafur Halldórsson.

Nr. 22.

13.
septbr.

Auglýsing

um

austurlenzka kólerusótt í höfnum í Hollandi og Austur-Prússlandi og fl.

Í tilefni af skýrslum um hina austurlenzku kólerusótt er hjermeð ákveðið, að fyrirmælum laga 17. des. 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, skuli fylgt að því er snertir skip, er til Íslands koma frá höfnum í Hollandi og Austur-Prússlandi. Ennfremur er bannað, samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr., að flytja með þessum skipum til Íslands brúkað lín, föt og sængurfatnað, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað vatt, hnökra-ull, afklippur af pappír, hár, húðir og ávexti. Lín, föt og sængurfatnað, er menn flytja sem ferðafatnað frá greindum höfnum, skal hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera.

Ákvæðum laga 17. des. 1875 verður hjereptir beitt að því er þessa staði snertir:

hafnir í Hollandi,
hafnir í Austur-Prússlandi,
hafnir í Vestur-Prússlandi,
Leith,
Lundúnaborg,
hafnir á Sýrlandi,
hafnirnar við Svartahafið og Azowskahafið,
rússneskar hafnir við Eystrasalt og finnska flóann (Kyrjálabotn) og hafnir í Finnlandi og
allar Egiptalands hafnir.

Fyrir alla þessa staði, að undanskildum Egiptalands höfnum, gildir og innflutningsbann samkvæmt lögum 24. okt. 1879 3. gr. Svo skal og hreinsa undir umsjón af hálfu hins opinbera lín, föt og sængurfatnað, er menn hafa með sjer sem ferðafatnað frá ofangreindum stöðum, nema Lundúnaborg og höfnum á Sýrlandi og Egiptalandi.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 13. september 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Bekendtgørelse

om

Nr. 22.
13de
Septbr.

asiatisk Kolera i Havne i Nederlandene og Østpreussen m. m.

I Anledning af officielle Meddelelser om den asiatiske Koleras Optræden bestemmes herved, at de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler ville være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra nogen Havn i Nederlandene og Østpreussen, ligesom ogsaa i Hensind til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengeklæder, for saa vidt de nævnte Genstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papiraffald, Haar, Huder og Frugt forbydes. Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der medbringes som Rejssegods fra de nævnte Havne, paabydes.

Bestemmelserne i Lov af 17de December 1875 ere herefter i Virksomhed over for følgende Steder:

Havne i Nederlandene,
Havne i Østpreussen,
Havne i Vestpreussen,
Leith,
London,
syriske Havne,
Havnene ved det sorte og det azovske Hav,
russiske Havne ved Østersøen og den finiske Bugt samt finiske Havne og
samtlige ægyptiske Havne.

Overfor samtlige de nævnte Steder med Undtagelse af ægyptiske Havne bestaar derhos Indførselsforbud i Hensind til Lov af 24de Oktober 1879 § 3, hvorhos der er paabudt Rensning under offentligt Tilsyn af Linned, Klædningsstykker og Sengeklæder, der som Rejssegods medbringes fra de nævnte Steder med Undtagelse af London samt syriske og ægyptiske Havne.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

Ministeriet for Island, den 13de September 1894.

J. Nellesmann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 23.
9.
nóvbr.

Auglýsing

um

verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur
og konungsríkisins Spánar.

4. júlí f. á. hefur gjörður verið svofelldur verzlunar- og siglingasamningur milli Danmerkur og Spánar konungsríkja, og saminn á franska tungu:

Samningur.

Það er sameiginlegt áhugamál fyrir þeim, hans hátign Danmerkur konungi og hennar hátign Spánar drotningu, er ríkisstjórn hefur fyrir hönd hins tigna sonar síns, hans hátignar Don Alphonso konungs þrettánda, að styrkja vináttuböndin milli ríkja sinna, og hafa þau í því skyni að ljetta fyrir verzlunar- og siglinga-viðskiptum milli ríkja sinna og efla þau, ákveðið að gera með sjer samning, er að þessu lýtur, og hafa þau hvatt til þess umboðsmenn hvort fyrir sína hönd:

Hans hátign Dana konungur: Herra Johan Henrik Hegermann-Lindencrone, kammerherra, sjerstaklegan sendiherra og umboðinn ráðherra, kommandör af 1. stigi dannebrogssorðunnar og dannebrogsmann, stórkross af norðurstjörnuorðu Svíaríkis, kórónuorðu Ítalíu, Kristsorðu Portúgals o. s. frv.,

Hennar hátign Spánar drotning, er fyrir ríkisstjórn er fyrir hönd hins tigna sonar síns, hans hátignar Don Alphonso konungs þrettánda: Don Sigismundo Moret y Prendergast, þingmann á ríkisþingi Spánar, stórkross af dannebrogssorðu Danmerkur, Karls III. orðu Spánar, Mauritius- og Lazarus-orðu Ítalíu, heiðursfylkingu Frakklands, Osmanns-orðu Tyrklands, hinum rauða erni Prússlands, háskólakennara við háskólann í Madrid o. s. frv., ríkisráðherra.

og eptir að þessir menn höfðu gert hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reyndust góð og gild að formi, hafa þeir orðið ásáttir um greinir þær, er hjer fara á eptir:

1. grein.

Verzlunin skal fjáls vera milli Danmerkur og Spánar.

Nr. 23. Auglýsing 9. nóvbr. um verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og konungsríkisins Spánar.

Befendtgørelse

Nr. 23.
9de
Novbr.

om

en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Spanien affluttet Handels- og Skibsfarts-Konvention.

Under 4de Juli 1893 er der mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Spanien bleven affluttet følgende Handels- og Skibsfarts-Konvention, der er affattet i det franske Sprog.

Konvention.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hendes Majestæt Dronning-Regentinden af Spanien i Sin Høje Son, Hans Majestæt Kong Don Alphonso den Trettendes Navn i lige høj Grad bejælede af Ønsket om at knytte fastere de Venstabsbaand, som forene de to Stater, og i den Hensigt at lette og udvide Handels- og Søfartsforbindelserne mellem de to Lande, have besluttet at afflutte en dertil sigtende Konvention og have udnævnt til deres befuldmægtigede, nemlig:

Hans Majestæt Kongen af Danmark Hr. Johan Henrik Hegermann-Lindencrone, Kammerherre, overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister, Kommandør af 1ste Grad af Dannebrogordenen og Dannebrogsmænd, Storkors af den svenske Nordstjerneorden, den italienske Kroneorden, den portugisiske Kristusorden o. s. v. o. s. v.

Hendes Majestæt Dronning-Regentinden af Spanien i Sin Høje Son, Hans Majestæt Kong Don Alphonso den Trettendes Navn, Don Sigismundo Moret y Prendergast, Cortesdeputeret, Storkors af den danske Dannebrogorden, af den spanske Carl III.s Orden, af den italienske Mauritius og Lazarus Orden, af den franske Vreslegion, af den tyrkiske Osmanie-Orden, af den preussiske røde Ord, Professor ved Universitetet i Madrid o. s. v. o. s. v., Statsminister,

Hvilke, efter at have forelagt hinanden deres Fuldmagter, i god og tilbørlig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

Der skal være gensidig Handelsfrihed mellem Danmark og Spanien.

Enhver af de Høje kontraherende Parters Underskatter skal have Ret til fri

Nr. 23. Sjerhver þegn hinna tignu semjenda á rjett á, í landi hins, að þjóna guði á þann hátt, er lög hans ríkis leyfa.
9. nóvbr.

2. grein.

Þegnar hinna tignu semjenda eiga rjett á, eptir eigin vild, að ráðstafa eignum þeim, sem þeir kunna að eiga í löndum hins, hvort sem þeir vilja ráðstafa þeim með gjöfum, sölu, skiptum, arfleiðslu eður á annan hátt, þeinnig eiga þeir rjett á að draga fjármuni sína út úr landinu án nokkurs afnáms. Enn fremur eiga þeir þegnar annars ríkisins, er tilkall eiga til arfs í hinu ríkinu, rjett á að taka undir sig fjármuni þá, er þeir kunna að hafa eignast eptir erfðaskrá eða á annan hátt að erfðum, ef þeir fylgja reglum þeim, er lögin fyrirskipa, og greiða slíkir erfingjar eigi annað eða hærri erfðagjald en ríkisins eigin þegnar greiða, er líkt standur á fyrir þeim.

3. grein.

Þegna hinna tignu semjenda má eigi láta sæta neinu löghaldi í landi hins nje hepta ferð þeirra með skip sín, skipshafnir, vagna eða verzlunarvörur, hverju nafni sem nefnast, hvorki í þarfir nokkurs leiðangurs nje landsstjórnar þjónustu, nema gegn fyrirfram umsömdum skaðabótum. Þó skal mega krefjast af þeim flutninga (á farangri), en þá eiga þeir heimting á sömu borgun, sem landsmönnum sjálfum er ákveðin opinberlega fyrir slíkt af hlutaðeigandi yfirvaldi í hverju umdæmi eða á hverjum stað.

4. grein.

Eigi má leggja annað eða hærri aðflutningsgjald á þær danskar afurðir náttúrunnar eða iðnaðarmuni, er taldir eru upp í skránni A, er fylgir samningi þessum, og til Spánar fara eða þeirra eyja, er undir það land liggja, beina leið, á landi eða sjó, en lagt er eða lagt verður á sams konar afurðir og iðnaðarmuni frá hverri annari þjóð.

5. grein.

Eigi má leggja annað eða hærri aðflutningsgjald á þær spænskar afurðir náttúrunnar eða iðnaðarmuni, er taldir eru upp í skránni B, er fylgir samningi þessum, og til Danmerkur fara, Íslands eða Færeyja, beina leið, á landi eða sjó, en lagt er eða lagt verður á samskonar afurðir og iðnaðarmuni frá hverri annari þjóð.

Um meðferð á vopnum og skotfærum fer, eins og hingað til, eptir því, sem segir í lögum og tilskipunum hvors ríkis um sig.

6. grein.

Danmörk og Spánn ábyrgjast hvort öðru, að ekkert annað land skuli eiga betri kjörum að sæta, að því er vörur snertir, í neyzlu þeirra, geymslu, útflutning að nýju, flutning gegnum landið, flutning milli skipa, og að verzlun til yfir höfuð. Það er og samkomulag, að þá er saltfiskur er fluttur beina leið úr einhverri danskri höfn til Spánar, þurfi honum eigi að fylgja skýrteini um það, hvaðan hann sje (uppruna-skýrteini). Ákvæði þessarar greinar snerta hvorki sjerstök hlunnindi, sem veitt eru eða veitt kunna að verða

Religionsøvelse paa den andens Territorium, overensstemmende med de respektive Nr. 23. Landes Love.

9de
Novbr.

Artikel 2.

De Høje kontraherende Parters Undersaatter skulde efter Jorgodtbefindende ved Gave, Salg, Bytte, Testamente eller paa anden Maade kunne disponere over al Ejendom, som de maatte besidde i de respektive Territorier, og skulde uden Afkortning kunne trække deres Kapitaler ud af Landet. Paa samme Maade skulde de Undersaatter af den ene af de to Stater, som kunne arve Gods, der findes i den anden, kunne tage i Besiddelse det Gods, som maatte være dem tilfaldet efter Testament eller ab intestato, naar de iagttage de ved Lovgivningen foreskrevne Regler, og saadanne Arvinger skulde ikke være forpligtede til at erlægge andre eller højere Arveafgifter end dem, der i lignende Tilfælde maatte paahvile Landets egne Borgere.

Artikel 3.

De Høje kontraherende Parters Undersaatter skulde ikke kunne underkastes Beslaglæggelse eller tilbageholdes med deres Skibe, Besætninger, Vogne og Handelsvarer af hvilken som helst Art af Hensyn til nogen militær Ekspedition eller nogen offentlig Tjeneste, uden at der tilstaas de vedkommende en paa Forhaand aftalt Skadeserstatning. Dog skulde de være undergivne Rekviritioner til Transporter (Bagager), men i saa Fald skulde de have Ret til den Godtgørelse, som officielt er fastsat for Landets egne Borgere af den paagældende Myndighed i ethvert Departement eller paa ethvert Sted.

Artikel 4.

De danske Naturprodukter eller Fabrikata, der ere opregnede i det nærværende Konvention vedføjede Tableau A., skulde, naar de indføres til Spanien og tiliggende Der direkte ad Land- eller Søvejen, ikke undergives andre eller højere Indførselsafgifter end dem, der paahvile eller maatte komme til at paahvile nogen som helst anden Nations Naturprodukter eller Fabrikata af samme Art.

Artikel 5.

De spanske Naturprodukter eller Fabrikata, der ere opregnede i det nærværende Konvention vedføjede Tableau B., skulde, naar de indføres til Danmark, Island og Færøerne direkte ad Land- eller Søvejen, ikke undergives andre eller højere Indførselsafgifter end dem, der paahvile eller maatte komme til at paahvile nogen som helst anden Nations Naturprodukter eller Fabrikata af samme Art.

Reglerne for Behandling af Vaaben og Ammunition blive fremdeles at søge i de i de respektive Stater gældende Love og Reglementer.

Artikel 6.

Danmark og Spanien tilfjære hinanden gensidig, at intet Land skal nyde en fordelagtigere Behandling i alt, hvad der angaar Varers Forbrug, Oplæggelse, Genudførsel, Transit og Omladning samt Handelen i Almindelighed. Ligeledes er man kommen overens om, at der ikke paahviler den til Spanien direkte fra en dansk Havn indførte Klipfisk nogen Forpligtelse til at være forsynet med Oprindelsescertifikat. Bestemmelserne i denne Artikel skulde ikke kunne komme til Anvendelse, for saa vidt angaar de

Nr. 23. Bekendtgørelse af 9de Novbr. om en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Spanien afføtted Handels- og Skibsfarts-Konvention.

Nr. 23. nágrannaríkjum til þess að greiða fyrir verzlunarviðskiptum á landamærunum, nje skyldur
 9. þær, er tollsamningar við nágrannaríki kunna að leggja öðrum hvorum semjanda á herðar.
 nóvbr.

7. grein.

Apturborgun (drawback), er ákveðin er eða áveðin verður við útflutning spænskra afurða, svo og apturborgun við útflutning danskra afurða, má eigi vera hærri en svo, að samsvari bæjartolli (droits d'accise) eða neyzlutolli innlendum, er lagður er á slíkar afurðir eða efni þau, er notuð eru við tilbúning þeirra.

8. grein.

Þá er vörur, er framleiddar eru í öðru hvoru landa þeirra, er hjer eiga hlut að máli, eru fluttar inn í hitt landið, má eigi leggja á þær hærri bæjartoll (droits d'accise) eða neyzlugjald, en lagður hefur verið eða lagður kann að verða á samskonar vörur, er fram eru leiddar í landinu sjálfu.

Þó skal heimilt að hækka aðflutningsgjaldið að því skapi, er samsvarar kostnaði þeim, er tollálögur við aðflutning til bæja hefur í för með sjer og legst á hinn innlenda varning.

9. grein.

Á vörur, sem ekki eru framleiddar í Danmörku, en þaðan eru fluttar, land- eða sjóleið, til Spánar, má eigi leggja hærri aukatoll (surtaxe), en lagður er á samskonar vörur, er til Spánar eru fluttar á spænsku skipi frá hverju öðru landi í Norðurálfunni, og eigi eru fluttar beina leið.

Að því er snertir vörur þær, er ekki eru framleiddar á Spáni, en fluttar þaðan, land- eða sjóleið, til Danmerkur, áskilur Danmörk sjer rjett til að leggja á þær aukatoll (surtaxe), er samsvari þeim, er lagður kann að verða á aðfluttar vörur á Spáni, er þangað eru eigi komnar beina leið.

10. grein.

Þá er skip annars hins tigna semjenda koma til eða fara frá höfnum hins, skulu þau, hvort sem þau eru með seglfestu eða farm, og án tillits til þess, hvaðan þau koma eða hvert þau eiga að fara, í alla staði sæta hinum sömu kjörum og innlend skip. Ber þeim eigi, þá er þau koma, eða meðan þau dvelja þar, eða þá er þau fara, að greiða hærri vita-, skipa-, hafnsögu-, hafnar-, skipsdráttar eða sóttvarnargjöld eða önnur þessháttar gjöld, er hvíla á skipinu sjálfu, en innlend skip greiða, án tillits til þess, hvort gjöld þessi renna beinlínis í ríkissjóð eða til opinberra embættismanna, sveitarfjelaga eða hverskonar stofnana. Að því er snertir skipafesting, hleðslu og uppskipun á höfnum, í skipalagi, á innhöfnum og í hafnardældum, og að því er yfirleitt snertir hverskonar reglur og fyrirskipanir, er lagðar kunna að vera fyrir verzlunarskip, skipshafnir á þeim og um farma, þá er það samkomulag, að eigi skuli veita skipum, er sigla undir fána annars semjandans, nokkur þau einkarjettindi eða hlunnindi, er eigi sjeu einnig veitt skipum hins, þareð það er beggja vilji, að skip þeirra skuli einnig að þessu leyti njóta fullkomins jafnrjettis.

11. grein.

Ákvæði samnings þessa eiga eigi við um það, er lýtur að strandferðum eða fiskiveiðum í landhelgi hjá hinum tignu semjendum. Þó er skipum annars semjandans, er

færffilte Indrømmelser, der ere eller i Fremtiden maatte blive tilstaaede Nabolande for Nr. 23. at lette Grænsehandelen, og heller ikke for saa vidt angaar de Forpligtelser, der maatte ^{9de} paahvile nogen af de kontraherende Parter som Følge af en Toldforening med en ^{Novbr.} Nabostat.

Artikel 7.

Drawback, som er eller i Fremtiden maatte blive fastsat ved Udførsel af spanske Produkter, saavel som Drawback ved Udførsel af danske Produkter skal ikke kunne sættes højere end, hvad der svarer til de indenlandske Accise- eller Konsumtionsafgifter, som hvile paa de nævnte Produkter eller paa de Stoffer, der anvendes ved deres Tilvirkning.

Artikel 8.

Der skal ikke paa Varer af nogen som helst Art, som have deres Oprindelse fra et af de kontraherende Lande, og som indføres til det andet, kunne lægges højere Accise- eller Konsumtionsafgifter end dem, som paahvile eller maatte komme til at paahvile lignende Varer af indenlandsk Produktion.

Dog skal Indførselstolden kunne forhøjes med et Beløb, der svarer til de Omkostninger, der ved Acciseystemet paaføres de indenlandske Produkter.

Artikel 9.

Varer, som ikke ere af dansk Oprindelse, og som fra dette Rige indføres til Spanien enten ad Landvejen eller ad Søvejen, skulle ikke kunne undergives højere surtaxo end den, der paahviler Varer af samme Slags, som ad anden Vej end den direkte indføres til Spanien fra ethvert andet europæisk Land med spansk Fartøj.

Danmark forbeholder sig paa sin Side Ret til at belægge Varer, som ikke ere af spansk Oprindelse, og som fra Spanien indføres til Danmark enten ad Landvejen eller Søvejen, med **surtaxo** svarende til den, der i Spanien maatte blive bragt til Anvendelse paa Indførsel, som finder Sted ad anden Vej end den direkte.

Artikel 10.

Naar en af de Høje kontraherende Parter Skibe ankomme til eller udgaa fra den anden Parts Havne i Ballast eller med Ladning, skulle de uden Hensyn til Stedet, hvorfra de ere afsjelede, eller hvortil de ere bestemte, i alle Henseender behandles lige med Landets egne Skibe. Saavel ved Ankomsten som under Opholdet og ved Afreisen have de ikke at betale andre eller højere Fyr-, Skibs-, Lods-, Havne-, Bugserings-, Karantæne- eller andre Skibet selv paahvilende Afgifter, af hvad Navn nævnes kan, og hvad enten de oppebæres paa Statens Vegne eller af de offentlige Embedsmænd, Kommuner eller Korporationer af en eller anden Art, end dem, der afkræves Landets egne Skibe. Hvad angaar Skibenes Fortøjning, Ladning og Losning i Havnene, paa Reden, i Zunderhavnene og Havnebasinerne og overhovedet med Hensyn til alle Formaliteter og Bestemmelser, som Koffardiskibe, deres Besætninger og deres Ladninger kunne være underkastede, er det vedtaget, at der ikke skal tilstaaes Skibe, der fare under den ene af de kontraherende Parter's Flag, noget Privilegium eller nogen Gunst, som ikke ligeledes skal tilstaaes den anden Parts Skibe, da det er de to kontraherende Parter's Villie, at ogsaa i denne Henseende deres Skibe skulle behandles paa fuldkommen lige Fod.

Artikel 11.

Bestemmelserne i nærværende Konvention finde ikke Anvendelse paa, hvad der vedrører Rystfarten eller Fiseriet paa hver af de Høje kontraherende Parter's Soterritorium,

Nr. 23. koma inn í hafnir hins og aðeins vilja skipa þar upp nokkrum hluta af farminum, heimilt, ef þau fullnægja lögum og fyrirskipunum hlutaðeigandi lands, að halda innanborðs þeim hluta farmsins, sem kann að eiga að fara til annarar hafnar innanlands eða utan, og flytja hann út aptur, án þess að þurfa að borga önnur eða hærri gjöld, en landsins eigin skip borga, er eins stendur á fyrir þeim. Það er og samkomulag, að slík skip skuli geta hafið hledslu sína í einni höfn, og haldið síðan áfram og bætt við og fullgert í annari eða öðrum höfnum í sama landi, án þess að þurfa að borga önnur gjöld en innlend skip.

12. grein.

Undanþegin lestar- og afgreiðslugjaldi í höfnum hvors hinna tignu semjenda um sig eru:

1. Skip, er koma til hafnar með seglfestu einni og aptur fara þaðan án annars.
2. Skip, er koma frá annari eða öðrum höfnum í sama landi, ef sannað verður, að þau hafi þegar greitt þessi gjöld.
3. Skip, er siglt er til hafnar með farm viljandi eða af því þau hafa beðið tjón, en fara út aptur án þess að eiga nokkuð við verzlun.

Þá er skip hefur orðið fyrir sjóskaða, verður það eigi talið til verzlunarstarfa, þó að vörum sje skipað upp og út aptur til þess að gert verði við skipið, eða þótt vörur sjeu fluttar úr einu skipi í annað, þegar hið fyrri er orðið óhaffært, eða þótt varið sje fje svo sem þörf er á til þess að sjá fyrir skipshöfninni, eða seldar sjóskemmdar vörur, ef hlutaðeigandi tollstjórn hefur veitt heimild til sölnunar.

13. grein.

Strandi spænskt skip við stendur Danmerkur eða danskt skip við stendur Spánar, skal þegar gefa verzlunarfulltrúanum í þeim landshluta vísbending um það, svo að skipstjórinn eigi því bægra með að fá hjálp til þess að koma skipinu á flot aptur undir umsjón og með fulltingi hlutaðeigandi yfirvalds.

Sje skipið ónýtt eða hafi skipshöfnin yfirgefið það, skal yfirvaldið ráðgast um við verzlunarfulltrúann, hvað gera skuli, til þess að gætt verði hagsmuna allra, er hlut eiga að máli, meðan verið er að bjarga skipi og farmi, þangað til eigendurnir eða fulltrúar þeirra koma til.

Engan toll skal greiða af vörum þeim, sem bjargað er, nema svo sje að þeirra sje neytt þar í landi. Þó skal eigi greiða toll af matvælum, sem bjargað er, en eigi verða seld, heldur varið til viðurværis handa skipshöfninni. Að því er snertir gjöld og kostnað, er björgun og geymsla skips og farms hefur í för með sjer, skal hið strandaða skip sæta sömu kjörum og innlent skip, er eins stendur á fyrir.

14. grein.

Danskir verzlunarfarendur (voyageurs de commerce, commis-voyageur), er ferðast um Spán fyrir verzlunir í Danmörku, skulu, að því er einkaleyfið snertir, sæta sömu meðferð og verzlunarfarendur hverrar annarar þjóðar; hið sama er og um spænska verzlunarfarendur, er ferðast um Danmörku.

Þá er notuð eru sýnishorn af tollskyldum vörum og þessir verzlunarfarendur flytja þau inn í landið, skal tollur sá apturkræfur, er af þeim skal greiða við innflutning þeirra, sje þess gætt að fylgja tollreglum þeim, sem nauðsynlegar eru því til tryggingar, að sýnishornin sjeu flutt út úr landinu aptur eða þeim skilað í geymsluhús tollstjórnarinnar.

Smidlertid kunne enhver af de kontraherende Parter Skibe, som indkomme i en af den anden Parts Havne, og som der kun maatte ønske at udløse en Del af deres Ladning, for saa vidt de holde sig vedkommende Lands Love og Anordninger efterrettelige, beholde den Del af Ladningen om Bord, som maatte være bestemt til en anden Havn enten i samme eller i et andet Land, og genudføre den uden at være nødt til at betale andre eller højere Afgifter, end Fartøjer under Landets eget Flag erlægge i lignende Tilfælde. Ligeledes er det vedtaget, at de samme Skibe kunne begynde at indtage deres Ladning i en Havn og fortsætte dermed i en anden Havn eller flere andre Havne i samme Land eller der komplettere deres Ladning, uden at være nødt til at betale andre Afgifter, end Landets egne Fartøjer.

Artikel 12.

Fritagne for Tonnage- og Ekspeditions-Afgifter i hver af de Høje kontraherende Parter Havne ere:

1. Skibe, som efter at være indkomne i Ballast fra hvilket som helst Sted atter affejle i Ballast;
2. Skibe, der komme fra en eller flere Havne i samme Land, naar det godtgoer allerede at have erlagt disse Afgifter;
3. Skibe, som efter at være indkomne med Ladning i en Havn enten frivillig eller paa Grund af Havari atter affejle derafra uden at have foretaget nogen Handelsforretning.

Som Handelsforretninger skal i Havaritilfælde ikke anses Varers Udfibning og Genindladning, der foretages, for at Skibet kan blive istandsat, deres Oversførelse om Bord paa et andet Skib i Tilfælde af, at det første er blevet usdygtigt, de nødvendige Udgifter til Besætningens Forsyning og Salget af havarede Varer, naar vedkommende Toldbestyrelse dertil har givet Bemyndigelse.

Artikel 13.

Indstrander et spansk Skib paa de danske Kyster eller et dansk paa de spanske Kyster, skal Konsulen i det Distrikt, hvor Strandingen har fundet Sted, øjeblikkelig underrettes derom, for at Skipperen lettere kan finde Midler til at faa Skibet flot under den stedlige Myndigheds Tilsyn og med sammes Bistand.

Er Skibet blevet Brag, eller er det forladt af sin Besætning, skal Øvrigheden raadføre sig med Konsulen om, hvilke Forholdsregler der er at tage for at varetage alle Interessier under Bjergningen af Skib og Ladning, indtil Ejerne eller deres befuldmægtigede komme til Stede.

De bjergede Varer skulle ikke svare nogen Told, medmindre de gaa over til Forbrug i Landet. Dog ville de bjergede Levnetsmidler, som ikke sælges, men tjene til Besætningens Underhold, være fritagne for at erlægge Told. Hvad angaar de med Bjergningen og Opbevaringen af Skib og Ladning forbundne Afgifter og Omkostninger, vil det strandede Fartøj være at behandle som et af Landets egne Fartøjer i lignende Tilfælde.

Artikel 14.

Danske handelsrejsende, som rejse i Spanien for Regning af et i Danmark etableret Hus, skulle med Hensyn til Bevillingen behandles som enhver anden Nations handelsrejsende, og samme Regel skal paa den anden Side gælde for spanske handelsrejsende i Danmark.

Af toldpligtige Varer, der tjene til Prøver, og som indføres af de ovennævnte handelsrejsende, skal Tolden, som bliver at erlægge ved Indførslen, kunne forlanges tilbagebetalt under Sagttagelse af de Toldformaliteter, som ere nødvendige for at sikre Varens Genudførelse eller Tilbagebringelse paa Toldpaphus.

Nr. 23.
9.
nóvbr.

15. grein.

Á meðan samningur þessi gildir, veitir Spánn, að því er snertir danskar afurðir náttúrunnar og iðnaðarmuni, er flytjast beina leið til eyjanna Cuba og Portorico, Danmörku rjett til að njóta góðs af öðrum dálki í hinní sjerstöku tollskrá fyrir ofannefndar eyjar frá 25. apríl 1892, á meðan þessi tollskrá gildir.

16. grein.

Ákvæðin í 4. og 5. grein samnings þessa snerta eigi hlunnindi þau, er Danmörk hefur veitt eða veita kann Svíþjóð og Noregi, eigi heldur hlunnindi þau, er Spánn hefur veitt eða veita kann Portúgal.

17. grein.

Samningur þessi öðlast gildi, þegar er skipzt hefur verið á fullgildingum hans, og verður í gildi þangað til ár er liðið frá þeim degi, er annarhvor semjenda hefur sagt honum upp.

Samning þenna skal fullgilda og skal skipzt á fullgildingum svo fljótt sem unnt er.

Þessu til staðfestingar hafa báðir umboðsmennirnir ritað undir samning þenna í Madrid fjórða dag júlí mánaðar átján hundruð níutíu og þrjú og sett þar innsigli sín.

(Undirr.) J. Hegermann-Lindenerone.
(L. S.)

(Undirr.) S. Moret.
(L. S.)

Artikel 15.

Nr. 23.

Spanien tilstaar Danmark for danske Naturprodukter eller Fabrikata ved direkte Indførsel til Verne Cuba og Portorico, saalænge nærværende Konvention forbliver i Kraft, at nyde godt af den anden Kolonne i den specielle Toldtarif for de nævnte Provinser af 25de April 1892, saa længe denne Tarif forbliver i Kraft.

9de
Novbr.

Artikel 16.

Bestemmelserne i denne Konventions Art. 4 og 5 komme ikke til Anvendelse paa de Begunstigelses, som af Danmark ere eller ville blive tilstaaede Sverig og Norge, og heller ikke paa de Begunstigelses, som af Spanien ere eller maatte blive tilstaaede Portugal.

Artikel 17.

Denne Konvention skal træde i Kraft umiddelbart efter Ratifikationernes Udvæksling og forblive gældende indtil Udløbet af et Aar fra den Dag at regne, da den ene eller den anden af de kontraherende Parter opsigter den.

Nærværende Traktat skal ratificeres og Ratifikationerne paa samme skulle udveksles snarest muligt.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende Konvention i Madrid den Fjerde Juli Atten Hundrede og Tre og Halvfemsindstyve og paatrykt samme deres Vaabensegel.

(Undert.) J. Hegermann-Lindencrone.
(L. S.)

(Undert.) S. Moret.
(L. S.)

Nr. 23.

9.

nóvbr. Danskur vörur, er ákvæðin í 4. grein samnings þessa eiga við, þá er þær eru fluttar til Spánar.

Skrá A.

Múrlím, þaksteinar og tígulsteinar, leir- og terracotta-varningur, og postulín.	Niðursoðnar vörur (conserves) og sælgæti (confitures).
Kríólít.	Sykur, síróp og melasse.
Trje, bæði unnið og óunnið.	Ferskur eða verkaður fiskur (þar á meðal saltfiskur og hertur fiskur, fiskhrogn og lýsi).
Trje, sem notað er til að búa til úr pappír og pap, og pappír.	Sundmagar.
Skip og bátar.	Brennivín og vínandi (alcohol, Sprit).
Mór og mómyslna.	Áfengir krydddrykkir (liqueurs, Likörer) og koníak.
Óhreinsaðar korntegundir, allar mjöltegundir og línsterkja (amidon, Stivelse).	Öl og ávaxtalögur (hydromel, Most).
Jarðepli og garðjurtir.	Litarefni og litir.
Smjör, ostur og mjólkurgerðar-varningur.	Allskonar glervarðingur.
Leður, ósútaðar húðir og horn.	

Skrá B.

Spænskar vörur, er ákvæðin í 5. grein samnings þessa eiga við, þá er þær eru fluttar til Danmerkur.

Blý í stöngum.	Rúsínur.
Aðrir óunnir málmar.	Möndlur.
Málmblandingar (minerais, Erts).	Fíkjur.
Venjulegt salt.	Kastaníur.
Esparto (sparte).	Appelsínubörkur.
Korkur, unninn og óunninn.	Brennivín.
Korktappar, sem ekki eru málmarðir.	Áfengir krydddrykkir (liqueurs, Likörer).
Hreinsað fiður.	Sardínur.
Olíuviðarolía í kerum.	Korntegundir.
— í flöskum.	Sykur.
Allskonar ferskir og þurkaðir ávextir og kálmeti, ótilgreint, hverjar tegundir.	Niðursoðnar vörur (conserves).
Appelsínur.	Lárviðarlauf.
Citrónur.	Vín í kerum } án tillits til þess, hve mikill
Vínber.	— í flöskum } vínandi er í því.

Tableau A.

Nr. 23.

9de
Novbr.

Danske Varer, paa hvilke Bestemmelserne i denne Overenskomsts Art. 4
ere anvendelige ved Indførsel til Spanien.

Cement, Tag- og Mursten, Ler- og Terra-
kottavarer og Porcellæn.
Kryolit.
Træ, usforarbejdet og forarbejdet.
Træmasse til Fabrikation af Papir, Papper,
og Papir.
Skibe og Baade.
Tørn og Tørnemel.
Urensede Kornvarer, alle Sorter Mel og
Stivelse.
Kartofler og Havesager.
Smør, Ost, Mejeriprodukter.

Læder, raa Huder, Horn.
Konserver og Konfitterer.
Sukker, Sirup, Melasse.
Fisk eller tilberedt Fisk (deri indbefattet
Klipfisk og Stokfisk, Fiskerogn og Tran).
Sundmader.
Brændevin og Sprit.
Liquorer og Kognak.
Ol og Most.
Farvestoffer og Farver.
Alle Slags Glasvarer.

Tableau B.

Spanske Varer, paa hvilke Bestemmelserne i denne Overenskomsts Art. 5
ere anvendelige ved Indførsel til Danmark.

Bly i Barrer.
Andre raa Metaller.
Ertz.
Almindeligt Salt.
Esparto.
Kork, usforarbejdet og forarbejdet.
Korkpropper uden Beslag.
Rensede Fjer.
Olivenolie paa Fad.
— paa Glasflasker.
Alle Slags friske og tørrede Frugter og
Grøntsager uden Særrangivelse.
Appelsiner.
Citroner.
Vindruer.

Rosiner.
Mandler.
Figner.
Kastanier.
Orangefaller.
Brændevin.
Liquorer.
Sardiner,
Kornvarer.
Sukker.
Konserver.
Laurbærblade.
Vin paa Fad
— paa Glasflasker. } uden Alkoholgrænse.

Nr. 23.
9.
nóvbr.

Fullnaðargjörð.

Hinir undirrituðu, er í dag eru saman komnir til þess að undirskrifa verzlunar- og siglingasamning þann, er þeir hafa samið, hafa orðið ásáttir um eptirfylgjandi ákvæði, er vera skulu óaðshiljanlegur hluti sjálfs samningsins.

I.

Að því er snertir texta samningsins: Það er samkomulag, að alstaðar, þar sem í samningnum er talað um Danmörku, danskar hafnir og danskar vörur, þá skuli þar með talið Ísland, Færeyjar og hinar vestindisku eyjar Dana, og hafnir þar og vörur.

II.

Að því er snertir greinarnar 4 og 5: Það er samkomulag, að alstaðar, þar sem í greinum þessum er talað um Spán, spænskar hafnir og spænskar vörur, þá skuli þar með talðar hinar balearisku og kanarisku eyjar, og landeignir Spánverja á strönd Afríku, og hafnir þar og vörur.

III.

Að því er snertir greinarnar 4, 5, 9 og 15: Orðatiltækið »aðflutt beina leið« nær eigi aðeins til vörusendinga frá höfn til hafnar, heldur á það og við, þá er aðfluttum vörum fylgir rjettleiðis-farmbrjef (connaissance direct, direkte Konossement).

Þessu til staðfestingar hafa báðir umboðsmennirnir ritað undir fullnaðargjörð þessa í Madrid fjórða dag júlímánaðar árið átján hundruð níutíu og þrjú, og sett undir hana innsigli sín.

(Undirr.) J. Hegermann-Lindencrone.
(L. S.)

(Undirr.) S. Moret.
(L. S.)

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt, og hefur samningurinn fullgiltur verið og fullgildingum skipzt á í Kaupmannahöfn 10. ágúst þ. á.

Í stjórnarráði Íslands, 9. nóvember 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Slutnings-Protokol.Nr. 23.
9de
Novbr.

Undertegnede, der i Dag ere traadte sammen for at skride til Undertegnelsen af den imellem dem affluttede Handels- og Skibsfarts Konvention, ere komne overens om følgende Erklæringer, der udgøre en uadskillelig Del af selve Konventionen.

I.

Til Konventionens Tekst. Det er vedtaget, at, hver Gang der er Tale om Danmark, danske Havne og danske Varer, skal deri ogsaa indbefattes Island, Færøerne og de dansk-vestindiske Der samt deres Havne og Varer.

II.

Til Artiklerne 4 og 5. Det er vedtaget, at, saa ofte der er Tale om Spanien, spanske Havne og spanske Varer, skal deri ogsaa indbefattes de baleariske og kanariske Der og Besiddelserne paa Afrikas Kyst med deres Havne og Varer.

III.

Til Artiklerne 4, 5, 9 og 15. Udtrykket „direkte indført“ omfatter, foruden Sendelser fra Havn til Havn, de Varer, der ankomme ledsagede af et direkte Konnossement.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede undertegnet nærværende Protokol i Madrid den Fjerde Juli Atten Hundrede og Tre og Halvfemsindstyve og derpaa anbragt deres Vaabensjegl.

(Undert.) **J. Hegermann-Lindencrone.**
(L. S.)

(Undert.) **S. Moret.**
(L. S.)

Hvilket, efter at Konventionen er bleven ratificeret, og Ratifikationerne under den 16de August d. A. ere blevne udvekslede i Kjøbenhavn, herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 9de November 1894.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.

Nr. 24.
10.
nóvbr.

Lög

um

bann gegn botnvörpuveiðum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í landhelgi við Ísland skulu bannaðar vera fiskiveiðar með botnvörpum (trawl).

2. gr.

Brot gegn 1. gr. varða sektum, 1,000—10,000 kr., er renna í landssjóð, og skulu hin ólöglegu veiðarfæri og hinn ólöglegi afli upptæk og andvirði þeirra renna í landssjóð. Leggja má löghald á skip og afla og selja, að undangengnu fjárnámi, til lúkningar sektum og kostnaði.

3. gr.

Nú hittist fiskiveiðaskip í landhelgi með botnvörpu innanborðs, og er þó eigi að veiðum, þá varðar það 200—2,000 kr. sekt til landssjóðs, nema skipið sje að leita hafnar í neyð; hittist hið sama skip í annað sinn í landhelgi með þessi veiðarfæri innanborðs, varðar það eptir 2. gr.

4. gr.

Mál þau, er rísa af brotum gegn lögum þessum, skal fara með sem opinber lög-reglumál.

5. gr.

Lög. nr. 13, 9. ágúst 1889 eru úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 10. nóvember 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Autoriseret Overføttelse i Genhold til Lov 18de September 1891.

Lov

indeholdende

Nr. 24.
10de
Novbr.

Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Det skal være forbudt paa Søterritoriet ved Island at udøve Fiskeri med Bundslæbevaad (trawl).

§ 2.

Overtrædelser af § 1 straffes med Bøder fra 1,000 Kr. til 10,000 Kr., som tilfalde Landskassen, hvorhos de lovstridige Fiskeredskaber og den lovstridige Fangst skulle være forbrudte, og deres Provenu tilfalde Landskassen. Skibet og Fangsten kunne beslaglægges og efter foregaaende Udlæg sælges til Dækning af Bøder og Omkostninger.

§ 3.

Antræffes et Fiskefartøj inde paa Søterritoriet med Bundslæbevaad inden Borde, uden dog at være i Færd med at fiske, anvendes Straf af Bøder fra 200 Kr. til 2,000 Kr. til Landskassen, med mindre Skibet er i Færd med at søge Nødhavn; antræffes det samme Skib anden Gang paa Søterritoriet med det nævnte Fiskeredskab inden Borde, bliver den i § 2 fastsatte Straf at anvende.

§ 4.

Sager angaaende Overtrædelser af nærværende Lov behandles som offentlige Politisager.

§ 5.

Lov Nr. 13 af 9de August 1889 ophæves.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 10de November 1894.

Ministeriet for Island, den 10de November 1894.

J. Nellesmann.

Olafur Halldórsson.

Nr. 25.
10.
nóvbr.

Auglýsing

um

að innkallaðir skuli allir bláir 10-króna seðlar, er Þjóðbankinn hefur gefið út og ganga manna á meðal.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að með því að Vjer höfum allramildilegast fallizt á það, að allir hinir bláu 10-króna seðlar, er ganga manna á meðal og útgefnir eru af Þjóðbankanum í aðsetursstað Vorum Kaupmannahöfn samkvæmt allrahæstri auglýsingu Vorri 4. maí 1875, skuli frá 31. marz 1895 hætta að vera löglegur gjaldeyrir í ríkissjóð og manna á meðal, þá er það allrahæstur vilji Vor, að þeir menn, er í höndum hafa seðla þessa, skuli innan þessa frests gefa sig fram við Þjóðbankann í greindum aðsetursstað Vorum eða undirdeildir hans til þess að fá þar skipti á þeim; því að ef þeir, er í höndum hafa seðla greindrar tegundar, koma eigi fram með þá innan þess tíma, er til er settur, þá skulu seðlar þeir ógildir vera án frekari innköllunar og til einskis nýtir, svo að engin krafa verður upp frá því á þeim byggð.

Þessi Vor konunglega auglýsing skal að öðru leyti birt verða þrem sinnum samfleytt í frjetta og auglýsingablaði Berlinga og til frekari leiðbeiningar þeim, er í hlut eiga, lesin upp á kirkjufundum í sveitum á þann hátt, sem sagt er fyrir um í tilskipun 8. október 1824 l. gr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer þegnlega að hegða og tjón að varast.

Gefið í aðsetursstað Vorum Kaupmannahöfn, 10. nóvember 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Bekendtgørelse

Nr. 25.
10de
Novbr.

angaaende

Indkaldelse af samtlige i Omløb værende af Nationalbanken udstedte
blaa 10-Kronesedler.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Rauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: At da Vi allernaadigst have bifaldet, at samtlige i Omløb værende af Nationalbanken i Vor Residentsstad København i Genhold til Vor allerhøjeste Kundgørelse af 4de Maj 1875 udstedte blaa 10-Kronesedler fra 31te Marts 1895 ophøre at være lovligt Betalingsmiddel saavel til Statskassen som imellem Mand og Mand, saa er hermed Vor allerhøjeste Villie, at Ihændehabererne af bemeldte Sedler inden den nævnte Frist skulle melde sig hos Nationalbanken i bemeldte Vor Residentsstad eller dens Filialer for der at erholde fornævnte Sedler ombyttede, da de Sedler af berørte Slags, hvormed Ihændehabererne ikke melde sig inden den foreskrevne Tid, uden videre Indkaldelse skulle være døde og magtesløse og uden Kraft og Gylldighed til derefter at kunne gøre nogen Forbring.

Søvrigt bliver denne Vor allerhøjeste Bekendtgørelse at indføre 3de Gange efter hinanden i den Berlingske politiske og Anvertissementstidende og til hyderligere Efterretning for alle Bedkommende paa Landet at læse til Kirkestævne paa den i Forordningen af 8de Oktober 1824 § 1 foreskrevne Maade.

Hvorefter alle Bedkommende sig allerunderdanigst have at rette og for Stade at tage vare.

Givet i Vor Residentsstad København, den 10de November 1894.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 26.
13.
nóvbr.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Það Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 13. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Bernstorff, 13. nóvember 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Reedtz-Thott.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 26.
13de
Novbr.

angaaende

Overdragelse af Regeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Tronfølgeren.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vittterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regeringens Førelse under Vor Fraværelse overdraget til Tronfølgeren.

Thi kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Underfaatter, at Vor højtelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 13de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Bernstorff, den 13de November 1894.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Reedtz-Thott.

Nr. 27.
6.
desbr.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 13. f. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871 höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið í höfuð- og aðseturstað Vorum Kaupmannahöfn, 6. desbr. 1894.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Reedtz-Thott.

Allerhøjeste Kundgørelse

Nr. 27.
6te
Decbr.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgøre Vi herved for Vore kære og tro Underfaatter, at Vi i Dag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøjeste Kundgørelse af 13de f. M. i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor højstelskede Søn, Hans Kongelige Højhed Kronprins Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet i Vor Hoved- og Residensstad Kjøbenhavn, den 6te Decbr. 1894.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

Reedtz-Thott.

